

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Straky a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Kamily Drábkové ve věci

žalobce

[redacted], narozený [redacted]

proti

žalovanému:

[redacted], narozený [redacted]

bytem
[redacted]

o zaplacení částky 3 685 000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 11. 2020, č. j. 21 C 125/2020-88,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se zrušuje** a věc se mu **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků.
2. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce se svou žalobou domáhá po žalovaném zaplacení částky 3 685 000 Kč s příslušenstvím představující 10 smluv o zápůjčce náležejících původně právní předchůdkyni žalobce [redacted], která je na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 19. 5. 2020 postoupila žalobci. Žalobce požádal soud o přiznání osvobození od soudních poplatků. Soud prvního stupně s odkazem na § 138 o. s. ř. a rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 73/2015 dovedl, že je zde důvodné podezření, že k postoupení pohledávek došlo mimo jiné proto, aby jejich uplatnění v občanském soudním řízení nebylo spojováno s povinností uhradit soudní poplatky, neboť postupník pohledávek požaduje osvobození od soudních poplatků, zatímco poměry postupitelky, která je navíc zjevně se žalobcem v užším vztahu (mimo jiné mu pronajímá byt), takové osvobození zcela nepochybně neumožňují. Soud prvního stupně zjistil, že postupitelka uplatnila u téhož soudu žalobu i proti [redacted], manželce žalovaného [redacted], a to v řízení vedeném pod sp. zn. 23 C 131/2020. V rámci uvedeného řízení o částku 481 857 Kč [redacted] soudní poplatek uhradila a dále jako důkaz předložila soudu mimo jiné smlouvu o postoupení pohledávek, dle níž měla zapůjčit [redacted] celkem 4 122 500 Kč v 11 zápůjčkách a nárok na zaplacení neuhrazené části těchto zápůjček v celkové výši 2 001 250 Kč měla postoupit rovněž na žalobce. Žalobce si přitom při nabytí těchto splatných pohledávek musel být vědom, že pohledávky bude potřeba s velkou pravděpodobností uplatnit u soudu, s čímž je spojena poplatková povinnost. Pohledávky ve značné výši měl navíc nabyt za úplatu, jejíž výši soudu neuvedl.
3. Proti tomuto usnesení se včas odvolal žalobce. Odmítl závěr, že by postoupením měl být sledován záměr docílit osvobození od soudních poplatků a dále vytkl soudu prvního stupně, že řádně a kompletně nezkoumal majetkové poměry právní předchůdkyně žalobce ve smyslu, zda tyto umožňovaly úhradu soudního poplatku. Poukázal na judikaturu Nejvyššího soudu, v jejímž smyslu

Shodu s prvopisem potvrzuje Aneta Matysová.

soud prvního stupně poměry postupitelky nezjišťoval. Upozornil, že výše soudního poplatku činí téměř 200 000 Kč, což je částka, jejíž jednorázová okamžitá úhrada převyšuje možnosti většiny populace. Z pouhého uhrazení soudního poplatku právní předchůdkyní žalobce ve věci 23 C 131/2020 v částce přibližně ve výši jedné osminy soudního poplatku za podání projednávané žaloby nelze dovozovat, že by bylo v možnostech postupitelky uhradit též soudní poplatek právě za žalobu v projednávané věci. Prvoinstanční soud zcela pominul, že je u něj vedeno též řízení pod sp. zn. 23 C 243/2020, ve kterém se žalobce jako právní nástupce postupitelky domáhá uhrazení částky ve výši 192 500 Kč s příslušenstvím po společnosti QOP.CZ s. r. o. Z uvedených třech řízení je naopak zřejmé, že majetková situace postupitelky není rozhodně tak příznivá, jak se domnívá prvoinstanční soud, když závazky žalovaného, jeho manželky a této společnosti, ke které mají vztah rovněž žalovaný a jeho manželka, po splatnosti převyšují částku 4 000 000 Kč. Žalobci není zřejmé, jak prvoinstanční soud dospěl k výši postoupené částky 2 001 250 Kč, jak uvádí v odůvodnění napadeného rozhodnutí, když předmětem tohoto řízení je zaplacení částky 3 685 000 Kč s příslušenstvím. Žalobce trvá na plné oprávněnosti a důvodnosti podané žádosti o úplné osvobození od soudních poplatků, když nepřiznání by dle jeho názoru mohlo hraničit s nepřipustným odepřením spravedlnosti a důvodně hrozí, že žalobci by mohlo být zamezeno v přístupu k soudu a domáhání se ochrany práv. Navrhl, aby napadené usnesení bylo změněno tak, že žalobci bude přiznáno osvobození od soudních poplatků v plné výši, eventuálně navrhl věc zrušit a vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

4. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí postupem dle § 212a odst. 1, 5 a 6 o. s. ř. a o odvolání rozhodl, aniž by ve věci musel nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.).
5. Odvolání žalobce je důvodné.
6. Soud prvního stupně se správně zabýval tím, zda k postoupení žalovaných pohledávek nedošlo z důvodu záměru vyhnout se placení soudního poplatku ze žaloby.
7. Podmínkou pro aplikaci závěru o nepřiznání osvobození od soudních poplatků z tohoto důvodu je, že postupitel nebyl v době postoupení pohledávek osobou, které by mohlo být přiznáno osvobození od soudních poplatků. Soud prvního stupně tak měl komplexně a podrobně zkoumat poměry postupitelky v uvedené rozhodné době, a to z hledisek citovaných v judikátech uvedených v odvolání žalobce a v další judikatuře, např. R 99/2013. Takto soud prvního stupně nepostupoval, přičemž jen ze skutečností uvedených soudem prvního stupně (tj. z toho, že postupitelka uhradila soudní poplatek v jiné věci a že žalovanému zapůjčila 11 zápůjček, přičemž nárok na zaplacení jejich neuhrazené části rovněž postoupila na žalobce) nelze bez bližšího zkoumání množství disponibilních prostředků postupitelky v rozhodné době dovodit závěr o její schopnosti zaplatit soudní poplatek i v této věci.
8. Rozhodnutí soudu prvního stupně tak pro nedostatek důvodů nelze řádně přezkoumat, a proto jej odvolací soud zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 219a odst. 1 písm. b) a § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř.).
9. V dalším řízení soud prvního stupně nejprve přezkoumá v požadovaném rozsahu poměry postupitelky v době postoupení pohledávek. Pokusí se též blíže objasnit vztah mezi žalobcem a postupitelkou a vyzve je ke sdělení důvodu postoupení.
10. Nedospěje-li k závěru, kterým odůvodil své předchozí rozhodnutí, přezkoumá i současné poměry žalobce. Přitom zjistí i výši úplaty (a její faktickou úhradu) za postoupení žalovaných pohledávek a posoudí i další okolnosti postoupení. Nabývá-li totiž postoupník postoupené pohledávky, musí zvažovat i případné náklady spojené s jejich soudním vymáháním. Žalobce by tedy měl vysvětlit, v jakém rozsahu utratil své volné finanční prostředky za postoupené pohledávky, a pokud si neponechal uvedenou finanční rezervu na soudní poplatky, uvede, z jakého důvodu se tak stalo (v takovém případě se též vyjádří k tomu, proč nebyla postoupena jen část nyní žalovaných

pohledávek). I tyto skutečnosti, k nimž žalobce označí důkazy, bude soud prvního stupně zvažovat.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 26. ledna 2021

Mgr. Jiří Straka v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a soudců Mgr. Jiřího Straky a Mgr. Kamily Drábkové v právní věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalované: **Akvaglas Procházka, s.r.o.**, IČO 60617462
sídlm Poschod'ová 370, 382 73 Vyšší Brod

o vydání věci v objektu obloukové haly v katastrálním území Herbertov, města Vyšší Brod na stavebním pozemku parc. č. 138, parc. č. 4/31 zapsané na LV žalovaného č. 660 u Katastrálního úřadu Český Krumlov, o osvobození žalobce od placení soudních poplatků a ustanovení zástupce, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10.2.2021, č. j. 5 C 314/2020-212

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesení soud prvního stupně žalobci nepřiznal osvobození od placení soudních poplatků a neustanovil mu zástupce z řad advokátů. Vyšel ze zjištění, že spolu s žalobou žalobce požádal o osvobození od placení soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Následně byl soudem prvního stupně vyzván ke sdělení, zda u něho došlo ke změně majetkových, osobních či výtěžkových poměrů od ledna 2020, tedy od doby, kdy bylo okresním soudem naposledy rozhodováno o jeho žádosti o osvobození od placení soudních poplatků. Žalobce svoji majetkovou situaci soudu sdělil a trval na podané žádosti. Z prohlášení, které soudu doručil, okresní soud zjistil, že žalobce žije ve společné domácnosti s manželkou, oba jsou ve starobním důchodu, přičemž výši svého důchodu žalobce uvedl částkou 8 897 Kč a u své manželky pak 13 068 Kč plus příspěvek manželky na mobilitu ve výši 550 Kč měsíčně. Coby výdaje uvedl zálohy na energie, vodu a plyn ve výši 3 500 Kč a dále náklady na léky a dopravu k lékaři ve výši 3 915 Kč, náklady na opravy a služby ve výši 300 Kč, na hygienické a osobní potřeby ve výši 382 Kč a náklady na kancelářské potřeby, poštovné a mobil ve výši 800 Kč. Též uvedl, že manželka je vlastníkem rodinného domu a osobního automobilu roku výroby 1996. Soud pak od Okresní správy sociálního zabezpečení zjistil, že žalobce pobírá předčasný starobní důchod, který činí 9 341 Kč měsíčně, dále z evidence motorových vozidel zjistil, že je evidován jako vlastník a provozovatel osobního automobilu typu VAZ 21011 a automobilu Nissan Sunny 1.7 D. Soudu je z jeho rozhodovací činnosti pak známo, že nemovitosti ve vlastnictví manželky společně s ní žalobce užívá a má tedy nižší náklady na bydlení. Dospěl pak k závěru, že žalobce není osobou nemajetnou, což soud konstatuje opakovaně ve svých rozhodnutích, kdy žalobcova situace se zásadním způsobem nezměnila. S ohledem na množství sporů vedených u soudu prvního stupně si musel být vědom poplatkové povinnosti. Stejně tak zná názor soudu na svou finanční situaci. Nedoložil v daném případě nové skutečnosti, které by osvědčovaly jakoukoliv změnu jeho finanční situace, naopak bylo zjištěno, že mu byl navýšen starobní důchod.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

2. Proti tomuto usnesení podal žalobce obsáhlé odvolání. V odvolání pak poukazuje na to, že není vlastníkem dvou osobních automobilů, neboť ty mu byly již v roce 1995 ukradeny a výmaz z evidence motorových vozidel selhal. Podrobně pak popisuje v odvolání, za jakých okolností o oba vozy přišel. Poukazuje též na konkurz, který na něho byl v roce 2004 prohlášen, a pokud by uvedené automobily fyzicky existovaly, staly by se předmětem konkurzní podstaty. Konkurz byl ukončen v roce 2015. Ohledně starobního důchodu poukazuje na to, že tento je postižen exekucí. Poukazuje též na to, že finanční prostředky utržené v konkurzu správce defraudoval, použil je pro sebe a svou rodinu a následně spáchal sebevraždu. Exekuce na starobní důchod navíc není prováděna, neboť tento se pohybuje pod hranicí životního minima. Poukazuje na rozhodnutí Ústavního soudu, z něhož plyne, že z příjmů a nutných výdajů žadatele, je nutno vyvodit jeho schopnost ušetřit v budoucí době na soudní poplatky a palmare právním zástupcům. Jiné bydlení než v domě své manželky si nemůže dovolit. Poukazuje na to, že v minulých rozhodnutích o jeho neosvobození od soudních poplatků nebylo argumentováno jeho majetkovou situací, ale tím, že se jedná o bezúspěšné či svévolné vymáhání práva. Poukazuje též na ústavní principy zajišťující mu přístup k soudní spravedlnosti. Navrhl, aby bylo napadené usnesení pozměněno tak, že se žalobci žádosti o osvobození a ustanovení zástupce vyhovuje a bude mu ustanoven zástupcem advokát [REDAKCE], který je s celou problematiku obeznámen.
3. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné (§ 201, § 202 a § 204 odst. 1 o.s.ř.) přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 212a odst. 1 a 6 o.s.ř. K projednání odvolání nebylo třeba nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. d/ o.s.ř.).
4. Odvolání žalobce je důvodné.
5. Podle ustanovení § 138 odst. 1 o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Podle odstavce 3 citovaného ustanovení pak byl-li účastník osvobozenému od soudních poplatků ustanoven zástupce, vztahuje se osvobození v rozsahu, v jakém bylo přiznáno i na hotové výdaje zástupce a na odměnu za zastupování.
6. Odvolací soud je nucen především konstatovat, že tak jak soud prvního stupně odůvodnil napadené usnesení, je toto rozhodnutí nepřezkoumatelné. Soud prvního stupně uvádí, že porovnává nyní žalobcem doložené majetkové a příjmové poměry s jeho majetkovou situací v průběhu ledna 2020, kdy bylo soudem prvního stupně naposledy rozhodováno o žádosti žalobce o osvobození od placení soudních poplatků. Dospívá pak k závěru, že k žádným změnám nedošlo a proto rozhodl jak výše uvedeno. Z napadeného usnesení však není zřejmé, jaká byla majetková a příjmová situace žalobce v roce 2020, ani jakým konkrétním rozhodnutím bylo tehdy o jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodnuto. Nelze tak učinit žádná zjištění směřující k případným změnám jeho majetkové či příjmové situace, ale ani k tomu, že tato situace je nyní stejná jako v lednu 2020. Pouze obecné tvrzení soudu prvního stupně, že tomu tak je, navíc bez odkazu na konkrétní rozhodnutí v této souvislosti nemůže obstát.
7. To vše odvolací soud uvádí v situaci, kdy není vyloučeno, že i při podobné či stejné příjmové a majetkové situaci žalobce, může být ve dvou řízeních rozhodnuto o osvobození od soudních poplatků zcela opačně. Je tomu tak proto, že při úvahách, zda jsou naplněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků dle § 138 o.s.ř. (ať už částečné či úplné) soud porovnává příjmovou a majetkovou situaci žalobce na straně jedné a na straně druhé musí tato zjištění dát do souvislosti s konkrétní výší soudního poplatku v dané věci a do souvislosti s úvahou jaké případně další náklady (např. na znalecká dokazování) si spor v dané věci může vyžádat. Není tak vůbec vyloučeno, aby ve stejném období při zachování stejné majetkové a příjmové situace žalobce bylo např. rozhodnuto, že soudní poplatek v určité výši je v možnostech jeho úhrady a v jiném sporu již tyto možnosti přesahuje a je tak namísto rozhodnout o osvobození či částečném osvobození.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

Žalobci je tak nutno dát za pravdu v tom, že jeho majetková situace, by mu neměla zabránit v možnosti domáhat se svých práv soudní cestou. Z výše uvedeného pak plyne, že v napadeném usnesení zcela absentují tyto nastíněné úvahy, pokud soud prvního stupně chtěl porovnávat příjmovou a majetkovou situaci žalobce na straně jedné ve vztahu k možnosti zaplatit soudní poplatky, a to ve dvou různých obdobích a z tohoto srovnání činit závěry.

8. Nicméně vedle výše nastíněných skutečností se soud prvního stupně nevyhne tomu zabývat se před novým rozhodnutím o návrhu žalobce tím, zda se žalobou v této věci žalobce nedomáhá svévolného či zřejmě bezúspěšného uplatňování práva, neboť pouze zjištění, že tomu tak není, dává soudu možnost při splnění výše nastíněných kritérií uvažovat o částečném nebo dokonce úplném osvobození žalobce od placení soudních poplatků a v návaznosti na výsledek těchto úvah o případném ustanovení zástupce. Pokud by však soud prvního stupně dospěl k závěru, že se žalobou žalobce domáhá zřejmě bezúspěšného uplatňování práva, pak by návrhu na osvobození od soudních poplatků nemohlo být vyhověno, ať by byla žalobcova majetková či příjmová situace jakákoliv.
9. S ohledem na výše uvedené tak soud prvního stupně musel podle § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. věc zrušit a podle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 12. května 2021

JUDr. Petr Fořt, Ph.D. v. r.

Předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kamily Drábkové a soudců JUDr. Petra Fořta Ph.D. a Mgr. Jiřího Straky ve věci

žalobců:

a) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

b) [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

oba zastoupeni advokátkou JUDr. Dagmar Říhovou
sídlem 28. října 184/VII, 261 01 Příbram

proti

žalované:

[redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

o zaplacení 2 487 120 Kč s příslušenstvím a o 11 856 641 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobců proti usnesení Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 23. června 2021, č. j. 6 C 85/2021-75,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se** v odstavci I. výroku **mění** tak, že žalobci za a) [redacted] **se přiznává** osvobození od soudních poplatků v rozsahu 90 %.
- II. Usnesení soudu prvního stupně **se** v odstavci II. výroku **mění** tak, že žalobkyni b) [redacted] **se přiznává** osvobození od soudních poplatků v rozsahu 90 %.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením prvoinstanční soud v odstavcích I. a II. výroku přiznal každému ze žalobců osvobození od soudních poplatků v rozsahu jedné poloviny. V řízení, kde se žalobce a) domáhá na žalované zaplacení částky 2 487 000 Kč s příslušenstvím a oba žalobci společně a nerozdílně dalších 11 857 000 Kč s příslušenstvím, kde soudní poplatek činí 124 356 Kč, resp. 592 833 Kč podle položky 1, bod 1, písmeno b) Sazebníku soudních poplatků, shledal důvody umožňující ve smyslu § 138 odst. 1 o. s. ř. účastníkům přiznat částečné osvobození od soudních poplatků, kdy dospěl k závěru, že stávající osobní a majetkové poměry s přihlédnutím k povaze sporu a postavení žalobce a) mu neumožňují zaplatit soudní poplatek v plné výši, neboť jeho měsíční příjem 14 838 Kč + 37 680 Kč, resp. 30 000 Kč měsíčně, je důvod pro osvobození od soudního poplatku z jedné poloviny, kdy by tak ve věci, která se týká výlučně jeho, hradil 62 178 Kč a v druhé věci, která se týká společného jmění manželů obou žalobců s ohledem na princip solidarity poplatníků,

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdeňka Boušková.

předpokládanou částku z jedné poloviny, tj. 148 209 Kč. Soud zdůraznil, že nepřehlédl vlastnictví 8 automobilů žalovaným v hodnotách v úhrnu 432 000 Kč a nemovitostí v hodnotě cca 556 620 Kč, avšak zvláště závažné důvody, pro něž by bylo možno osvobození od soudních poplatků přiznat v plném rozsahu, neshledal.

2. Stejně tak u žalobkyně b) s ohledem na povahu sporu a její postavení vyhodnotil, že její stávající osobní a majetkové poměry jí neumožňují zaplatit soudní poplatek v plné výši, když její příjem je 12 672 Kč měsíčně. Se zohledněním jejích úspor 456 873 Kč je důvod jí přiznat osvobození od soudních poplatků v rozsahu jedné poloviny, kde by tak zaplatila ve věci týkající se společného jmění manželů účastníků 148 209 Kč, jelikož žádné zvláště závažné důvody, pro něž by bylo možno osvobození od soudních poplatků přiznat v plném rozsahu, neshledal. Soud též podotkl, že při svém rozhodnutí nepřehlédl smluvní zastoupení obou žalobců advokátem a nevyhodnotil věc tak, že by šlo z jejich strany o svévolné, nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, které by přiznání osvobození od soudních poplatků bránilo. Odkázal na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV ÚS 271/2000.
3. Proti tomuto usnesení se včas odvolali oba žalobci, kteří namítali, že na základě prvoinstančního rozhodnutí by měli zaplatit na soudních poplatcích 358 596 Kč, což je však částkou natolik vysokou, že pro ně znamená de facto odepření možnosti právní ochrany proti naprosto nemorálnímu jednání jejich dcery, která se svým dílem podílela na útoku vůči žalobci. Připouštěli, že disponují určitým majetkem i úsporami, pokud však budou nuceni hradit soudní poplatek v uvedené výši, došlo by k výraznému snížení jejich životní úrovně, neboť platební povinnost by postihla prakticky veškeré jejich úspory. Jsou ve vyšším důchodovém věku (78 a 77 let) a již nejsou schopni dosahovat výdělku jako v dobách, kdy byli při síle. Potřebují mít pro sebe finanční rezervu pro nastávající časy, kdy je předpoklad, že jim budou síly dále ubývat, což je nutné zejména v současné době koronavirové nákazy, kdy neexistují žádné jistoty. Navrhovali proto, aby jim soud přiznal osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu a tímto odvolací soud změnil prvoinstanční rozhodnutí.
4. Odvolací soud projednal věc v mezích vyplývajících z odvolání (§ 212 o. s. ř.) a přezkoumal napadené rozhodnutí postupem podle § 212a odst. 1, 5 a 6 o. s. ř. O odvolání rozhodl, aniž by ve věci musel nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.).
5. Odvolání žalobců je zčásti důvodné.
6. Soud prvního stupně se při rozhodování podle § 138 o. s. ř. o návrhu žalobců se správně zaobíral otázkou především majetkových poměrů žalobců, přihlédl však i k charakteru sporu. Institut osvobození od soudního poplatku je využitelný v případech, kdy s ohledem na okolnosti případu by zaplacení soudního poplatku v předepsané výši bylo pro poplatníka velmi obtížné až nemožné a fakticky by neschopnost účastníka soudní poplatek zaplatit znamenala odepření mu přístupu k soudu a tam hájení jeho práv a oprávněných zájmů. Při rozhodování zvažuje soud výdělkové možnosti, ale i celkové majetkové poměry žadatele, předmět sporu, jakož i výši soudního poplatku a také výši nákladů, které si dle předpokladů řízení vyžádá. Úplné osvobození od soudního poplatku připadá v úvahu zcela výjimečně a pouze v těch případech, kdy celkové poměry účastníka jsou natolik tristní, že mu neumožňují soudní poplatek zaplatit vůbec. Jde tedy ve většině případů pouze o osoby bez jakéhokoli majetku, u nichž jsou obvykle přítomny ještě i další okolnosti znemožňující poplatek zaplatit (typicky např. nepříznivý zdravotní stav).
7. Takovými osobami však nejsou žalobci a) a b), kteří disponují pravidelnými měsíčními příjmy ze svých starobních důchodů, žalobce a) pak ještě příjmem z podnikatelské činnosti. Nejsou osobami nemajetnými také proto, že žalobci náleží nemovitá věc – pozemek v ceně řádově přesahující

500 000 Kč a žalobkyně b) disponuje pak úsporami rovněž ve výši přibližně necelých půl miliónu korun. Žalobce a) navíc stále podniká. Je faktem, že v tomto řízení, s ohledem na výši žalovaných částek, jsou předepsané soudní poplatky poměrně vysoké, jak již uvádí soud prvního stupně. Soudní poplatek je vyměřen v sazbě 5 % ze základu pro výpočet, který z částky 2 487 120 Kč je 124 350 Kč a z částky 11 857 000 Kč je 592 850 Kč (z níž by na každého z účastníků připadala polovina). Soudní poplatky, byť by byly sníženy na jednu polovinu dle prvoinstančního rozhodnutí, by v souhrnu u žalobce a) přesáhly 300 000 Kč a u žalobkyně b) by činily necelých 250 000 Kč, což jsou částky i s ohledem na jejich majetkovou situaci značné, představující závažný zásah do jejich finančních poměrů a mohly by jim způsobit těžkosti v zabezpečování jejich životních potřeb a nutnost rozpuštění finančních rezerv, které žalobci jako osoby ve vyšším seniorském věku důvodně schraňují pro budoucí roky.

8. Odvolacímu soudu se jeví správné a přiměřené jejich osvědčeným poměrům a okolnostem, a to i s ohledem na další předpokládané náklady, které v řízení mohou vzniknout (např. náklady na vypracování znaleckého posudku, na svědecké apod.) osvobození u každého ze žalobců ve výši 90 %. To u žalobce a) představuje částku 12 435 Kč na soudním poplatku ze samostatného nároku a částku necelých 25 000 Kč ze společného nároku účastníků z titulu jejich společného jmění manželů a u žalobkyně b), pro niž takto snížená poplatková povinnost znamená zaplacení částky necelých 25 000 Kč. Nutno ještě podotknout, že jsou-li žalobci ve sporu úspěšní, právo na náhradu zaplacených soudních poplatků se jim zpravidla přiznává v rámci náhrady nákladů řízení mezi účastníky.
9. S ohledem na výše uvedené změnil odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a přiznal každému ze žalobců osvobození od soudního poplatku v rozsahu 90 %.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice dne 6. září 2021

Mgr. Kamila Drábková v.r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Straky a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Kamily Drábkové ve věci

žalobkyně:

[redacted], narozená [redacted]
bytem

[redacted]
[redacted],

proti

žalovanému:

[redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený JUDr. Pavlem Dostálem, advokátem
sídlem Krajinská 44/10, 370 01 České Budějovice

o zvýšení výživného na zletilé dítě, o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 5. 2021, č.j. 16 C 154/2018-243,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se mění** tak, že žalobkyni se přiznává osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně žalobkyni nepřiznal osvobození od soudních poplatků.
2. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyně po doručení návrhu na zvýšení výživného požádala podáním ze dne 17. 4. 2020 o osvobození od placení soudních poplatků s odůvodněním, že v případě, že bude soudem opět rozhodnuto, že otec výživné hradit nemusí, žádá o osvobození od soudních poplatků, kdy v současnosti nemá žádný příjem ani možnost sehnat byt' krátkodobou brigádu v souvislosti s opatřeními proti SARS-Covid 19. Ve svém prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žalobkyně uvedla, že žije ve společné domácnosti s matkou, na které je finančně závislá, dále však výslovně neoznačila žádné konkrétní příjmy ani výdaje. Nemá žádné výdělkové možnosti a všechny náklady hradí matka. Žalobkyně k prohlášení přiložila soubor faktur ve španělském jazyce, které označila za výdaje za tento rok s tím, že ostatní podklady již byly soudu doloženy. Soud prvního stupně postupoval s odkazem na § 138 odst. 1 o.s.ř. a dospěl k závěru žalobkyně nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků z důvodu, že nebylo možné spolehlivě přezkoumat její majetkové poměry. Své výdaje sice doložila fakturami, avšak bez toho, aby své výdaje jakkoliv konkrétněji popsala a vysvětlila. Dále soud prvního stupně v odůvodnění upozornil na ustanovení § 42 odst. 4 o.s.ř. a § 79 odst. 1 o.s.ř. V daném případě byl soudu předložen soubor faktur, bez bližšího vysvětlení a není povinností soudu si tvrzení z důkazů vyhledávat (shodně například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 5. 2005, č.j. 32 Odo 1173/2004). Soud prvního stupně tak dospěl k závěru, že žalobkyně nedostatečně osvědčila své majetkové poměry, a proto nebylo její žádosti vyhověno.

3. Proti tomuto usnesení se včas odvolala žalobkyně. V odůvodnění svého odvolání uvedla, že nemá žádný majetek, je evidovaná na úřadu práce, přičemž nepobírá žádné příspěvky. Svá tvrzení doložila příloženými potvrzeními a opětovně přiložila i faktury za školu a učebnice. V závěru žalobkyně navrhl, aby soud uznal osvobození od soudních poplatků s tím, že jí není známo, jakým jiným způsobem by mohla doložit to, že nemá žádný majetek ani příjmy.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu postupem dle § 212a odst. 1, 5 a 6 o.s.ř. a o odvolání rozhodl, aniž by ve věci musel nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.).
5. Odvolání žalobkyně je po doplnění údajů a důkazů v odvolacím řízení důvodné.
6. Podle § 138 odst. 1 o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.
7. Jelikož v dané věci nelze prozatím dovodit, že by se ze strany žalobkyně jednalo o zřejmě bezúspěšné bránění se právu, posuzoval soud prvního stupně správně, zda jsou u žalobkyně takové nepříznivé poměry, že je na místě jí osvobodit od placení soudních poplatků. Soud prvního stupně pro neúplnost údajů poskytnutých žalobkyní její žádosti nevyhověl.
8. Odvolací soud již měl k dispozici doplňující údaje a důkazy od žalobkyně. Z těchto lze dovodit skutečně nepříznivou příjmovou situaci na straně žalobkyně, jež je evidovaná na úřadu práce ve Španělsku a podle připojených potvrzení za období od února 2020 do června 2021 z tohoto nepobírala žádné dávky. Žalobkyně dále doložila potvrzení o studiu na univerzitě UNED na akademický rok 2020/2021 společně s potvrzením o ukončení školy pro letušky v říjnu 2020 včetně dokladů o zaplacení s tím souvisejících výdajů. Z prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žalobkyně dále vyplynulo, že nevlastní žádný nemovitý ani hodnotný movitý majetek a nemá ani žádné příjmy. Žije ve společné domácnosti se svou matkou, která hradí veškeré náklady.
9. Proto odvolací soud dospěl k závěru, že jsou zde zvlášť závažné důvody pro přiznání osvobození od soudních poplatků žalobkyni v plném rozsahu.
10. Odvolací soud proto za přiměřeného použití § 220 odst. 1 o.s.ř. napadené usnesení změnil a žalobkyni v její žádosti vyhověl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 31. srpna 2021

Mgr. Jiří Straka v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kamily Drábkové a soudců Mgr. Jiřího Straky a JUDr. Petra Fořta, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Obec Dolní Dvořiště**, IČO 00245844
se sídlem Dolní Dvořiště 62, 382 72 Dolní Dvořiště
zastoupená Mgr. Michalem Postlem, advokátem,
se sídlem Za Tiskárnou 327, 381 01 Český Krumlov

proti

žalovanému: [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

o 100.000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 3.8.2021, č.j. 6C 13/2021-188,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se mění** v odstavci I. výroku tak, že žalovanému **se přiznává** osvobození od placení soudních poplatků v rozsahu 50 % a v odstavci II. výroku tak, že žalovanému se ustanovuje zástupkyní pro toto řízení JUDr. Eva Řehulková, Ph.D., advokátka, se sídlem Na Moráni 556, 381 01 Český Krumlov, IČO 28149335.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně v odstavci I. výroku zamítl návrh žalovaného na osvobození od placení soudních poplatků a v odstavci II. výroku zamítl i jeho návrh na ustanovení zástupce pro ochranu zájmů v řízení před soudem. Své rozhodnutí odůvodnil tak, že u žalovaného není prostor pro osvobození od placení soudního poplatku, jak má na mysli ustanovení § 138 o.s.ř., neboť nejsou prokázány mimořádné poměry žalovaného, které by takové rozhodnutí odůvodňovaly. Soudní poplatek z odvolání činí 5.000 Kč, žalovaný je osobou samostatně výdělečně činnou, podnikatelskou činnost nepřerušil ani nezastavil a je podnikatelem v oboru zednictví, kde je nabídka na trhu práce jistá. Z lékařské zprávy nevyplývá, že by důsledkem zdravotního stavu byl nějak zásadně limitován ve své podnikatelské činnosti a z jiného sporu je soudu zřejmé, že přijímá platby z podnikatelské činnosti i mimo podnikatelský účet. Je vlastníkem nemovitostí a podal insolvenční návrh, v němž žádá o prohlášení úpadku a oddlužení a nabízí způsob uspokojení existujících dluhů, tudíž je finančně připraven dostát svých závazků. Jestliže není splněn předpoklad pro osvobození od soudních poplatků, zamítl soud i návrh žalovaného na ustanovení zástupce, neboť pro vyhovění takovému návrhu musí být splněny obě podmínky, tj. osvobození od placení soudních poplatků a potřeba ochrany zájmů účastníka řízení, kdy dosavadního průběhu řízení, v němž žalovaný uplatňuje všechny procesní možnosti od samého počátku, aktivně se účastnil jednání ve věci a na svou obranu přednášel důkazní návrhy, nejsou tedy na jeho straně dány žádné skutečnosti, jež by jej limitovaly v možnosti uplatnění jeho práv v řízení před soudem.
2. Proti tomuto usnesení se včas odvolal žalovaný s tím, že soudu doručil veškeré dokumenty pro

osvobození od soudních poplatků a přidělení právního zástupce dle vyžádání soudu. Z nich je zřejmé, že není schopen vykonávat své řemeslo, momentálně je bez finančních prostředků a příjmů a je závislý na osobě blízké. Pokud soud uvedl, že je majitelem dvoupodlažního rodinného domu na pozemku 749/119, tak se jedná o nezkolaudovanou stavbu jednopodlažního rodinného domu, na niž je vydáno rozhodnutí o odstranění stavby. Není majitelem žádného domu na pozemku 332 a pozemku 80/31 v k.ú. Dolní Dvořiště, když se jedná o pozemek a dům jeho rodičů, daňové přiznání za rok 2020 bylo doručeno soudu následující den po podaném prvním přiznání a bylo uvedeno, že se jedná o opravné přiznání, které bylo podáno z toho důvodu, že se v prvním přiznání nepřičetly ztráty z minulého období. Částka cca 2.500.000 Kč, kterou přijal na svůj účet, je hrubým příjmem z živnosti, v níž převážná část byla odvedena na koupi materiálu a výplaty smluvních subdodavatelů. Z lékařské zprávy vyplývá, že momentálně není schopen vykonávat žádnou živnost z důvodu léčení po prodělané nemoci, jež na něm zanechala vážné trvalé následky a je pod vlivem silných léků omezujících jeho život. Nedisponuje žádnými finančními prostředky, aby mohl provádět zakázky tzv. na klíč, tedy do nich nejprve investovat vlastní finanční prostředky na koupi materiálu, jak je to v oboru obvyklé. Veškeré své finanční prostředky přijaté v minulosti v hotovosti vždy uváděl v daňovém přiznání, žádnou částku nezatajil a řádně vystavoval faktury. Nemovitost, která se musí odstranit, je bez hodnoty. Insolvenční návrh byl podán na něho, nepodal jej sám. Oddlužení navrhoval proto, že může své závazky částečně uhradit prodejem stavebního pozemku parcely č. 749/119 a 749/143 v k.ú. Dolní Dvořiště a dalšího drobného majetku, který vlastní. Dokud měl finanční prostředky, řešil věc s právním zástupcem. Soud záměrně ignoruje jím předložené důkazy a naopak si dohledává a z neověřených zdrojů opatřuje informace ve snaze poškodit jeho osobu. Soud nevyhověl jeho žádosti o odročení jednání, takže se k soudu dostavil a tam se od soudkyně dozvěděl, že jednání je odročené, o čemž informovala pouze protistranu.

3. Odvolací soud projednal věc v mezích vyplývajících z odvolání (§ 212 o.s.ř.) a přezkoumal napadené rozhodnutí postupem podle § 212a odst. 1, 5 a 6 o.s.ř. O odvolání rozhodl, aniž by ve věci musel nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.).
4. Odvolání žalovaného je důvodné pouze z části.
5. Osvobození od soudních poplatků může podle § 138 odst. 1 o.s.ř. přiznat účastníkovi na návrh předseda senátu zčásti, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevrací.
6. Podle § 30 odst. 1 o.s.ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138 o.s.ř.) předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. O tom, že může tuto žádost podat, je předseda senátu povinen účastníka poučit. Podle § 30 odst. 2 o.s.ř., vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.
7. Z výše uvedené citace zákona plyne, že osvobození od soudních poplatků připadá v úvahu v těch případech, kdy osobní a majetkové poměry účastníka jsou natolik neutěšené, že mu znemožňují zcela či z podstatné části soudní poplatek zaplatit a tím pádem hájit své právo před soudem. Okolnosti významné pro posouzení žádosti o osvobození od soudních poplatků, tedy své poměry, je účastník povinen soudu věrohodně doložit. Soud přihlíží i k osobním, zdravotním, případně i dalším okolnostem na straně účastníka, které jsou významné ve smyslu posouzení jeho celkových poměrů. Soud bere v úvahu i výši soudního poplatku, případně i dalších nákladů řízení, které dle předpokladů mohou v řízení vzniknout, jako například zálohy na placení důkazů, které se budou provádět k návrhu účastníka, náklady na zastoupení účastníka apod. a je nutno posoudit, zda ve schopnostech účastníka je nést tyto finanční náklady. Soud prvního stupně se podrobně a

zodpovědně zaobíral zjišťováním celkových poměrů žalovaného, které přesně a důsledně popsal v odůvodnění svého rozhodnutí. Žalovaný má vyživovací povinnost ke čtyřem nezletilým dětem, z nichž dvě žijí ve společné domácnosti, na dvě platí výživné. Je vlastníkem dvou nemovitostí v katastrálním území Dolní Dvořiště, zatížených zástavním právem smluvním a exekucemi, součástí jedné z parcel je doposud nezkolaudovaný rodinný dům. Jak plyne z lékařské zprávy, žalovaný je dlouhodobě v lékařské péči po prodělaném onemocnění, užívá léky. Jeho zdravotní potíže mají dopad na jeho soustředěnost, užívá tlumící léky. Již jedenáct let je v péči neurologické ambulance. To jsou okolnosti svědčící ve prospěch návrhu žalovaného, oproti tomu však stojí okolnosti, že žalovaný ne zcela spolehlivým, úplným a věrohodným způsobem doložil své příjmy, když předložil příznání k dani z příjmů z fyzických osob za roky 2019 a 2020 nepodepsané a neopatřené razítkem finančního úřadu, což věrohodnost listiny do značné míry snižuje. Účet z něhož předložil soudu výpisy, vykazuje nízký zůstatek, ale podle žádosti na příznání k dani z příjmu prokazatelně vlastní ještě účet u Fio banky a.s., na nějž žádá o vrácení přeplatku na dani z příjmu fyzických osob, o němž se v rámci popisu svých finančních poměrů nezmiňuje. Z insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení lze vyčíst, že hrubý příjem v roce 2020 měl žalovaný v částce 2.421.330 Kč, ovšem v daňovém příznání uvedl jako základ daně po odečtení ztráty značně nižší částku 429.181 Kč. Jako očekávaný příjem v následujících dvanácti měsících uvádí částku 79.200 Kč a z toho měsíční příjem z darovací smlouvy 6.600 Kč, kdy prohlášením stvrzuje, že údaje tam uvedené jsou pravdivé, když návrh podal prostřednictvím zmocněné právní zástupkyně, jak plyne z doložené plné moci. Podle návrhu na insolvenční měsíčně splácí hypoteční úvěr ve výši 10.102 Kč a u věřitelů má pohledávky v souhrnné výši 1.242.858 Kč po splatnosti s tím, že prohlašuje, že jeho příjmy mu tyto pohledávky umožní uhradit.

8. Z výše popsaných zjištění dospěl odvolací soud k závěru, že žalovaný nespĺňuje předpoklady pro plné osvobození od soudního poplatku, neboť je schopen podílet se na nákladech případného dokazování, jakož i na nákladech spojených s jeho právním zastoupením v řízení alespoň jednou polovinou, tedy je odůvodněno jeho osvobození od soudních poplatků v rozsahu 50 %.
9. Z uvedeného rovněž plyne, že jsou u žalovaného dány podmínky pro ustanovení zástupce, jelikož nelze bez dalšího učinit závěr, že z jeho strany jde o zřejmě bezúspěšné bránění práva. Náklady, které vznikají v souvislosti s ustanovením zástupce a za úkony, které tento provádí v řízení hradí stát v té části, v níž byl žalobce osvobozen od soudních poplatků, tj. v 50 %. Zbývající část těchto nákladů bude žalovaný hradit ze svých prostředků. Zástupkyně žalovaného byla ustanovena pro toto řízení JUDr. Eva Rehulková, Ph.D., advokátka se sídlem v Českém Krumlově dle pořadníku advokátů připadajících k zastoupení.
10. Odvolací soud tak rozhodnutí soudu prvního stupně změnil podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 23. září 2021

Mgr. Kamila Drábková v.r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kamily Drábkové a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Jiřího Straky ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalované: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

o příspěvek na výživu 12 000 Kč s příslušenstvím měsíčně, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 20. 8. 2021, č. j. 2 C 66/2021-71,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím zamítl soud prvního stupně návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů pro dovolací řízení proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2021, č. j. 5 Co 599/2021-61. Soud dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky § 30 o. s. ř. ani § 138 odst. 1 o. s. ř. pro vyhovění návrhu, neboť žalobce sice z hlediska svých poměrů splňuje předpoklady pro osvobození od soudního poplatku, avšak z jeho strany jde zřejmě o bezúspěšné uplatňování práva, kdy obdobné žaloby podává u Okresního soudu v Prachaticích opakovaně, ve formě nakopírovaných částí ručně psaného textu, v němž obměňuje pouze žalovaný subjekt a žalovanou částku. Jinak je obsah žalob totožný a jejich součástí je žádost o ustanovení zástupce a umožnění eutanázie. Řízení o eutanázii, jakožto zásahu do integrity žalobce, bývá z těchto žalob následně vylučováno a je vyslovována místní nepříslušnost a věc postupována k Obvodnímu soudu pro Prahu 2 či k Okresnímu soudu v Pardubicích, po čemž následuje odvolání žalobce, rovněž coby okopírovaný text s dopsáním spisové značky a celý proces se opakuje i v dovolání. Tyto skutečnosti brání ustanovení zástupce žalobci z řad advokátů, jelikož tento postup odůvodňuje závěr o svévolném a současně zřejmě bezúspěšném uplatňování práva. Žalobcův postup je známý i Nejvyššímu soudu ČR, který v usnesení sp. zn. 24 Cdo 1264/2021-65 dovodil, že v případech, kdy se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, není účelné ani hospodárné účastníku řízení přiznávat osvobození od soudních poplatků či ustanovovat právního zástupce z řad advokátů.
2. Proti tomuto usnesení se včas odvolal žalobce okopírovaným podáním s rukou doplněnými údaji (označení žalované, spisová značka a drobné vsuvky v textu), kterým označil soudce pardubických soudů jako „státní, zlodějský, fašistický vrah“, jejichž cílem je podporovat a financovat organizovaný zločin, chránit bohaté zloděje a vrahy. Žalovaná a [redacted] se vydatně podílela křivým svědectvím na likvidaci žalobce. Nevyplácí se žít poctivý život, ale vyplácí se organizovaný zločin. Stát vyplácí bohatým vrahům a zlodějům miliony za to, že okrádají, křivě obviňují a vraždí nevinné, těžce nemocné lidi, kterých se potřebuje zbavit. Těžce nemocným lidem (ZTP) se ukradnou i finanční prostředky na léčení pohybového aparátu, aby si nemohli kupovat ani léky na bolest. Důkazem je usnesení 9 C 113/2021-47 Okresního soudu

v Prachaticích. Žalobce je za posledních 8 let zcela zničen zdravotně a ekonomicky. Měsíčně mu nechali částku něco přes 10 000 Kč. Má dluhy z exekucí, které přesahují 4 000 000 Kč. Nechce dále žít a žádá soud o možnost eutanázie. Navrhoval proto, aby mu byla umožněna eutanázie a ustanoven zástupce z řad advokátů pro předmětné dovolací řízení.

3. Odvolací soud projednal věc v mezích vyplývajících z odvolání (§ 212 o. s. ř.) a přezkoumal napadené rozhodnutí postupem podle § 212a odst. 1, 5 a 6 o. s. ř. O odvolání rozhodl, aniž by ve věci musel nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.).
4. Odvolání žalobce není důvodné.
5. Soud prvního stupně se při posuzování věci správně zaměřil na splnění předpokladů pro ustanovení zástupce ve smyslu § 30 o. s. ř. Podle tohoto ustanovení účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138 o. s. ř.), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. Podle § 30 odst. 2 o. s. ř. vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odst. 1 zástupce z řad advokátů. Správný je i jeho závěr, že žalobce z pohledu citovaného zákonného ustanovení nesplňuje předpoklady pro ustanovení právního zástupce soudem z důvodu zjevně bezúspěšného uplatňování práva. V podrobnostech lze odkázat na odůvodnění jeho rozhodnutí.
6. Především však zřejmá bezúspěšnost žalobce v dovolacím řízení plyne z toho, že dovolání proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2021, č. j. 5 Co 599/2021-61 není přípustné. Uvedeným rozhodnutím bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí Okresního soudu v Prachaticích ze dne 26.3.2021, č.j. 2 C 66/2021-53, jímž tento soud vyslovil svou místní nepříslušnost a rozhodl o postoupení věci Okresnímu soudu v Pardubicích jako soudu místně příslušnému.
7. Ust. § 237 o.s.ř. připouští možnost podání dovolání proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Tato právní úprava však nedopadá na dílčí procesní rozhodnutí, mezi něž, mimo jiné, náleží i rozhodnutí v otázce místní příslušnosti soudu.
8. Výše zmiňovaným usnesením krajského soudu byl sice žalobce chybně poučen, že je možno proti němu podat dovolání, avšak nesprávné poučení soudu nemůže přípustnost dovolání založit. Lze tudíž učinit závěr, že žalobce by v dovolacím řízení úspěšný být nemohl (dovolací soud by je jako nepřípustné odmítl bez věcného projednání dle § 243c odst. 1 o.s.ř., tím pádem nejsou splněny předpoklady pro ustanovení zástupce žalobci pro toto ve smyslu výše citovaného ust. § 30 o.s.ř.
9. Usnesení soudu prvního stupně bylo jako věcně správné potvrzeno podle § 219 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 27. října 2021

Mgr. Kamila Drábková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a soudců Mgr. Jiřího Straky a Mgr. Kamily Drábkové ve věci

žalobce: [REDAKCE], narozený [REDAKCE],
bytem [REDAKCE], [REDAKCE]

proti

žalované: **Akvaglas Procházka, s.r.o.**, IČO 60617462
sídlem Poschod'ová 370, 382 73 Vyšší Brod

o vydání věci, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 16.7.2021, č.j. 5 C 314/2020-275,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje**.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením soud prvního stupně žalobci nepřiznal osvobození od placení soudních poplatků a neustanovil žalobci zástupce z řad advokátů. Jedná se o již v pořadí druhé rozhodnutí soudu prvního stupně poté, co předchozí usnesení ze dne 10.2.2021, č.j. 5 C 314/2020-212 bylo zrušeno usnesením odvolacího soudu ze dne 12.5.2021, č.j. 5 Co 325/2021-271 a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Nyní v napadeném usnesení se soud prvního stupně zabýval otázkou, zda se v dané věci žalobce nedomáhá svévolného či zřejmě bezúspěšného uplatňování práva a dospěl k závěru, že tomu tak je. V odůvodnění napadeného usnesení pak cituje soudní rozhodnutí včetně rozhodnutí Nejvyššího soudu o dovolání, kterými byla zamítnuta žaloba žalobce o určení vlastnického práva k předmětným nemovitým věcem z důvodu přestavby na novou věc a z důvodu vydržení. Soudy dospěly k závěru, že žalobce předmětné nemovité věci koupil na základě kupní smlouvy ze dne 4.2.2000 od [REDAKCE], jakožto původního vlastníka na základě smlouvy o převodu privatizovaného majetku uzavřené dne 31.8.1999 s Pozemkovým fondem ČR. Dále bylo v řízení zjištěno, že ještě předtím byla mezi Pozemkovým fondem ČR a žalobcem uzavřena dne 22.12.1994 smlouva č. 993/94, přičemž v této smlouvě bylo sjednáno právo prodávajícího odstoupit od smlouvy v případě prodlení kupujícího s úhradou kupní ceny. Část kupní ceny ve výši 10 % uhradil kupující (žalobce) před podpisem smlouvy na účet prodávajícího jako záruku. Zbývající část kupní ceny se zavázal uhradit do devadesáti dnů ode dne účinnosti smlouvy. Tuto kupní cenu nedopltil, proto Pozemkový fond ČR, coby prodávající, důvodně od smlouvy odstoupil a nic mu tak nebránilo, aby předmět privatizace prodal dalšímu zájemci, tj. [REDAKCE]. Ten pak tyto nemovité věci prodal žalované. S ohledem na uvedené tak ve věci není splněna podmínka pasivní věcné legitimace žalované společnosti, neboť tato se vlastníkem nemovitých věcí, mimo jiné obloukové haly, stala na základě kupní smlouvy uzavřené s [REDAKCE] jakožto původním vlastníkem na základě smlouvy o převodu privatizovaného majetku

uzavřené s Pozemkovým fondem ČR poté, co Pozemkový fond ČR odstoupil od smlouvy uzavřené se žalobcem.

1. Okresní soud navíc poukazuje na to, že na převážnou většinu věcí, tak jak je žalobce specifikoval a jejichž vydání se domáhá, je třeba nahlížet jako na součást věci. Jestliže komponent věci je její součástí, není samostatnou věcí a bez ohledu na vůli vlastníka věci hlavní nebo i třetích subjektů, následuje osud věci hlavní. Součást věci tak přechází na nabyvatele věci, jakmile nabyde věci hlavní bez ohledu na to, zda byla ve smlouvě o převodu vlastnického práva k věci hlavní tato její součást výslovně uvedena. Není ani významné, zda si nabyvatel uvědomil, že nabývá i tuto součást věci. Jelikož je podaná žaloba zřejmě bezúspěšným uplatňováním práva, nejsou splněny podmínky pro osvobození od placení soudního poplatku, ani tedy podmínky pro to, aby byl žalobci ustanoven v této věci zástupce z řad advokátů.

Proti tomuto usnesení podal odvolání žalobce. V záhlaví odvolání označuje žalovanou jako č. 1) a jako žalovaného č. 2) označuje [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE]. Žalovaný ve svém odvolání poukazuje na to, že poprvé od roku 2000 soud konečně přiznává, že jakýsi nárok žalobce existuje, ale že žalovaní jej mohou popřít vydržením. Je tak osvědčeno, že nárok žalobce skutečně existuje a žalovaní jsou nepřipustným způsobem poučováni soudem v postupu na vyvinění se z žaloby uplatněním práva vydržení. Dále v odvolání rozebírá institut vydržení a dovozuje z něho, že žalovaný nemůže být v dobré víře, že mu věci patří, pokud se žalobce od roku 2000 domáhá svého práva vlastnictví. Poukazuje na to, že okresní soud nepřipustně poučuje žalovaného a předjímá výsledek ještě předtím, než bude pravomocně rozhodnuto. Odvoláním se pak vrací ke svým dřívějším sporům ohledně nemovitých věcí a rozebírá postup soudů či soudce při jednání 29.7.1997. V odvolání pak rekapituluje jednotlivá podání či rozhodnutí ve věci týkající se obloukové haly a poukazuje na to, že se soud nevypořádal s nárokem žalobce s odůvodněním, že je vedeno vymáhání nároků ve věci, která již byla pravomocně rozhodnuta. Poukazuje na to, že kdyby byl projednán v roce 1997 žalobcem podaný vzájemný návrh, nemuselo se v průběhu dvaceti čtyř let konat třináct soudních řízení. Žalobce dále v odvolání poukazuje na zrušovací usnesení odvolacího soudu ze dne 12.5.2021 a tomuto pak vytýká, že je jím soud prvního stupně poučován, jak má postupovat, aby žalobci nebylo vyhověno s tím, že soud prvního stupně se má zabývat otázkou věci již rozsouzené. Okresní soud navíc v napadeném usnesení tvrdí, že se jedná o vydržení majetku žalobce žalovaným. Opakovaně pak v odvolání poukazuje na to, že od roku 1997 prováděl úkony k domožení se svého nároku a vedl řadu soudních řízení. Oběma žalovaným bylo ze znalosti místních poměrů známo, že nemovitost žalobce na své náklady zhodnotil a žalovaní žalobci dokonce dodávali výrobky nebo materiál na rekonstrukci. O tom byli žalovaní písemně upozorněni. Žalovaný č. 1) tak nemohl být v dobré víře, že rekonstrukce nemovitosti mu beze zbytku náleží. Rovněž žalovanému č. 2) je dopodrobna známa situace a s opatrností raději obratem ruky po zakoupení nemovitost prodal žalovanému č. 1). Z důvodu finanční situace žalobce je nemožné zapůjčit si finanční prostředky na soudní poplatek a hlavně na úhradu palmáře advokátovi. Vypůjčené finanční prostředky by propadly a žalobci by hrozil pád do dluhů. Žalobce pak výčtem vedených soudních řízení osvědčuje, že žádný soud se s nárokem žalobce nevypořádal. V závěru odvolání pak žalobce opět shrnuje svůj postup od května 1997. Navrhl zrušit napadené usnesení a žalobce osvobodit od úhrady soudního poplatku z podané žaloby a ustanovit mu bezplatně právního zástupce advokáta Mgr. Josefa Kazdu se sídlem v Třeboni.

2. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné (§ 201, § 202, § 204 odst. 1 o.s.ř.) přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 212a odst. 1 a odst. 6 o.s.ř. K projednání odvolání nebylo třeba nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.).
3. Odvolání žalobce není důvodné.
4. Podle ustanovení § 138 odst. 1 o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo

zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Podle odstavce 3 citovaného ustanovení pak byl-li účastník osvobozenému od soudních poplatků ustanoven zástupce, vztahuje se osvobození v rozsahu, v jakém bylo přiznáno i na hotové výdaje zástupce a na odměnu za zastupování.

5. Odvolací soud především musí konstatovat, že celou řadu odvolacích námitek žalobce je možno označit jako jeho domněnky, které nemají oporu v odůvodnění napadeného usnesení. Není tak pravdou, že by soud prvního stupně byl odvolacím soudem poučován, jak má postupovat, aby žalobci nebylo vyhověno v jeho žádosti na osvobození od úhrady soudního poplatku. Odvolací soud ve svém předchozím usnesení ze dne 12.5.2021, č.j. 5 Co 325/2021-271 toliko vycházel z výše citovaného ustanovení § 138 o.s.ř., které soudům ukládá, jaké skutečnosti mají zohlednit při rozhodování o tom, zda účastník náleží osvobození od soudních poplatků. Mezi těmito skutečnostmi je zkoumání toho, zda v daném řízení na straně účastníka, který se osvobození domáhá, nejde o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva. Nejde tak o nic, co by i odvolací soud sám vymyslel, nýbrž jde toliko o zákonná kritéria, která musí být splněna, má-li soud o osvobození účastníka od soudních poplatků (k částečnému nebo úplnému) uvažovat. Stejně tak ani soud prvního stupně, ani soud odvolací netvrdí ve svých rozhodnutích, že by došlo k vydržení majetku žalobce žalovaným, jak tento v odvolání namítá. Tyto odvolací námítky nemají v dosud proběhlém řízení žádnou oporu.

Odvolací soud se pak se soudem prvního stupně shoduje v tom, že v dané věci nelze žalobci osvobození od soudních poplatků přiznat (a tím není splněna ani podmínka pro ustanovení zástupce žalobci), neboť na straně žalobce jde o bezúspěšné uplatňování práva. Odvolací soud však považuje za potřebné blíže rozvést, v čem toto bezúspěšné uplatňování práva žalobcem spočívá. Sám žalobce ve věci opakovaně tvrdí (a to jak v žalobě, tak v dalších podáních a naposledy i v odvoláních proti usnesení soudu prvního stupně z 26.8.2021, č.j. 5 C 314/2020-325), že věci, jejichž vydání se žalobou domáhá, ve skutečnosti vydat nelze. Podrobně to rozvádí například v posledně citovaném odvolání, když uvádí, že by došlo jednak k znehodnocení těchto věcí a byla by znehodnocena i nemovitost a pozbyla by své využití. Pokud tak sám žalobce tvrdí, že předmětné věci vydat nelze, při posouzení jeho podání podle obsahu (§ 41 odst. 2 o.s.ř.) je nutno dospět k závěru, že v této věci jde de facto o žalobu o zaplacení konkrétní částky představující hodnotu těchto věcí. Tento svůj nárok žalobce podrobněji specifikuje tak, že odkazuje na listiny, podle nichž do nemovitých věcí investoval do roku 1992. Jelikož pak žalovaný nemovité věci koupil od ████████ v roce 2000 a ████████ od Pozemkového fondu ČR v roce 1999, je zřejmé, že ani jedna z těchto osob není v této věci pasivně legitimována, neboť se neobohatila. Jediný, kdo se mohl na úkor žalobce obohatit (v případě, že by žalobce svá tvrzení prokázal) byl vlastník předmětných nemovitých věcí v době provedení investic. Proti takovému vlastníkovi by se žalobce mohl domáhat vrácení těchto investic (vydání bezdůvodného obohacení), případně úroků. U takto podané žaloby by nebylo možno bez dalšího konstatovat, že jde ze strany žalobce o zjevně bezúspěšné uplatňování práva.

6. Zjevně bezúspěšným je i nárok žalobce, kdy se domáhá částky 10 000 Kč měsíčně do budoucna, přičemž tento nárok odůvodňuje, jakýmsi užíváním „zvelebeného prostoru“ aktuálním vlastníkem. Tento nárok, který podle toho, jak žalobce okolnosti vylíčil, by též mohl mít charakter jakéhosi „nájemného“, není nárokem, který by mohl žalobce po aktuálním vlastníkovi požadovat v situaci, kdy tento vlastník užívá pouze svůj majetek. V právní praxi není sporu o tom, že vložená investice se stane součástí věci a vlastník se tak nemůže obohacovat užíváním své věci. Závěrem pak odvolací soud pouze dodává, že institut bezdůvodného obohacení vylučuje, aby žalobce mohl své nároky vznášet de facto proti každému dalšímu vlastníkovi předmětné nemovité věci tak, jak v tomto řízení konstruuje.
7. S ohledem na výše uvedené tak odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně jako věcně

správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 22. října 2021

JUDr. Petr Fořt, Ph.D. v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Kamily Drábkové a soudců JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a Mgr. Jiřího Straky ve věci

žalobce:

bytem

zastoupený advokátem Mgr. Michalem Majchrákem
sídlem U Sirkárny 467/2a, 370 04 České Budějovice

proti
žalovanému:

, narozený

bytem

o 1 800 000 Kč s příslušenstvím, o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 30.8.2021, č. j. 1 C 17/2021-32

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně nepřiznal žalobci právo na osvobození od soudních poplatků s odůvodněním, že nejsou splněny předpoklady § 138 odst. 1 o.s.ř., neboť jde o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. O nároku žalobce bylo totiž již pravomocně rozhodnuto a nové projednání věci je vyloučeno z důvodu překážky věci rozsouzené dle § 159a odst. 4 o.s.ř. V původním řízení bylo pravomocně určeno, že nárok na vydání bezdůvodného obohacení je promlčen, tudíž je tato otázka vyřešena bez ohledu na to, že žalobce touto žalobou uplatňuje tíž nárok byt' v odlišné výši. Překážka věci rozsouzené je neodstranitelnou překážkou řízení, pro niž musí být nevyhnutelně zastaveno podle § 104 odst. 1 o.s.ř. Soud se tak ani nezabýval splněním dalších předpokladů pro osvobození od soudního poplatku ve smyslu § 138 o.s.ř.
2. Proti tomuto usnesení se včas odvolal žalobce s argumentem, že otázka promlčení žalobce na vydání bezdůvodného obohacení je nyní předmětem dovolacího řízení, kde bude rozhodovat Nejvyšší soud ČR. Jestliže žalobce s podaným dovoláním uspěje a předchozí rozhodnutí vydaná v řízení před soudem prvního stupně pod sp. zn. 13 Cm 200/2018 zruší, o žádnou překážku věci rozhodnuté se nejedná, a proto soud pochybil, pokud se návrhem žalobce nezabýval meritorně. Smlouva mezi účastníky byla zrušena na základě odstoupení ze dne 25.5.2018 a žalobce tak musel nárok uplatnit za účelem eliminace jeho případného promlčení. Není tedy správný názor soudu prvního stupně, že žalobci nic nebrání, aby v případě úspěchu v dovolacím řízení žalobu rozšířil

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

nad rámec požadované částky. Nepřeje-li si soud prvního stupně, aby v případě úspěchu dovolání současně běžela mezi týmiž účastníky dvě různá řízení o stejném (podobném předmětu), pak je řešením využití institutu spojení věcí dle § 112 o.s.ř. v zájmu hospodárnosti řízení. Navrhoval proto, aby odvolací soud prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení případně, aby usnesení změnil tak, že žalobci osvobození od soudních poplatků přiznal.

3. Odvolací soud projednal věc v mezích vyplývajících z odvolání (§ 212 o.s.ř.) a přezkoumal napadené rozhodnutí postupem § 212a odst. 1, 5 a 6 o.s.ř. O odvolání rozhodl, aniž by ve věci musel nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.).
4. Odvolání žalobce není důvodné.
5. Závěr prvoinstančního soud o tom, že nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudního poplatku, je správný. Ve smyslu § 138 odst. 1 o.s.ř. pro vyhovění takovému návrhu musí být splněny dvě podmínky. Jednak poměry účastníka svým charakterem tíživé, znemožňující mu uplatnění či bránění jeho práva před soudem (zákon má na mysli zejména finanční situaci, osobní či zdravotní důvody, věk apod., přičemž v souvislosti s těmito hledisky soud hodnotí výši soudního poplatku a výši předpokládaných nákladů, které si řízení vyžádá) a současně nesmí jít o svévolné či zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva.
6. V daném případě byla otázka bezdůvodného obohacení žalovaného na úkor žalobce poskytnutím finančních prostředků na rekonstrukci nemovitostí nyní ve vlastnictví žalovaného na adrese [redacted], již pravomocně vyřešena rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 3.6.2020, č. j. 9 C 200/2018-95 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10.3.2021, č. j. 5 Co 1115/2020-127, jimiž byla žalobcova žaloba, kterou se domáhal zaplacení částky 200 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení, zamítnuta, přičemž prvoinstanční rozhodnutí bylo potvrzeno odvolacím soudem. Dovolací řízení zahájené na základě dovolání žalobce u Nejvyššího soudu ČR v Brně bylo již rovněž ukončeno usnesením ze dne 12.10.2021, č. j. 28 Cdo 2631/2021-155, jímž bylo dovolání žalobce odmítnuto, když dovolací soud se ztotožnil se závěrem nižších soudů o promlčení žalobcem uplatněného nároku.
7. V usnesení sp. zn. 21 Cdo 1382/2002 formuloval Nejvyšší soud ČR právní závěr, že podle ustanovení § 159 odst. 2 o.s.ř. je závazný výrok pravomocného rozsudku a nikoliv jeho odůvodnění, avšak v případě zamítavého výroku je jinak nutno – právě z hlediska posouzení překážky věci pravomocně rozhodnuté – posoudit výrok v souvislosti s odůvodněním rozhodnutí. Již ze žalobcem uplatněných skutkových tvrzení v žalobě v posuzované věci plyne, že se domáhá vydání bezdůvodného obohacení vzniklého tím, že vložil vlastní prostředky do rekonstrukce nemovitosti domu č. p. 24 v Dolní Bráně v Prachaticích, nyní ve vlastnictví žalovaného, na základě dohody účastníky uzavřené a dne 6.8.1992 vtělené do písemné formy s úředně ověřenými podpisy, od níž odstoupil dne 28.5.2018 fikcí, když žalovaným doporučenou poštovní zásilku nepřevzal. V žalobě (odst. 17, 18) odkazuje na řízení vedené u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 9 C 200/2018, kde uplatnil pouze část nároku v částce 200 000 Kč a nyní se domáhá zaplacení zbytku v částce 1 800 000 Kč. V odvolání proti zamítavému rozhodnutí na osvobození od soudního poplatku též odkazuje na toto řízení (byť uvádí zjevně nesprávnou spisovou značku 13 Cm 200/2018) a uvažuje o svém možném úspěchu v dovolacím řízení s tím, že v řízení v posuzované věci bude pokračovat pouze, bude-li v dovolacím řízení úspěšný a objasňuje, že žalobu podal toliko z důvodu předejítí promlčení nároku.
8. Z uvedených tvrzení je zcela zřejmé, že žalobce uplatňuje nárok z téhož právního důvodu a pro posouzení otázky jeho důvodnosti je nutno zaobírat se výše citovaným odůvodněním zamítavého rozhodnutí soudu, které je postaveno na otázce promlčení nároku. Závěr o promlčení nároku z titulu bezdůvodného obohacení učiněný soudy v řízení u Okresního soudu v Prachaticích, sp. zn. 9 C 200/2018, je tudíž nutno vztáhnout i na posuzovanou věc, v níž tak nelze dospět k ničemu jinému než, že ze strany žalobce jde o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva, a tedy nesplnění jedné z kumulativních podmínek osvobození od soudního poplatku. Z uvedených důvodů pak ani není

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

nutné zaobírat se splněním dalších předpokladů pro osvobození od soudního poplatku.

9. Rozhodnutí soudu prvního stupně bylo jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. odvolacím soudem potvrzeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 5. listopadu 2021

Mgr. Kamila Drábková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Vladimíry Zelenkové a soudkyň JUDr. Marie Vazačové a JUDr. Heleny Papouškové ve věci

nezletilého: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted],
zastoupený městem Dačice

syna rodičů: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted],
zastoupena JUDr. Jiřím Machem,
advokátem v Jindřichově Hradci, Stará cesta 205,

[redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

za účasti: **Krajské státní zastupitelství v Českých Budějovicích**
sídlem Goethova 1949, České Budějovice

město Jindřichův Hradec
sídlem Klášterská 135/II., Jindřichův Hradec

o stanovení dohledu, o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 19. 1. 2021, č. j. 9 P 196/2014-152,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci stanovil nad výchovou nezletilého [redacted], narozeného [redacted] dohled (výrok I.) a o nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Okresní soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky § 925 občanského zákoníku, neboť zájem na řádné výchově nezletilého [redacted] vyžaduje, aby byl nad jeho výchovou stanoven dohled. Soud vzal za prokázané, že nezletilý v minulosti chodil do školy velmi unavený, nespolupracoval, neměl doplněné učivo, věnoval se náročné sportovní aktivitě. Ač se situace posléze zlepšila, během distanční výuky se objevily též nedostatky v plnění školních povinností, neměl vypracovány všechny zadané úkoly a po skončení distanční výuky se situace zhoršila. Často zapomínal, objevily se i výchovné problémy, nezletilý nepřiměřeně reagoval na podněty ostatních dětí. Okresní soud nemohl pominout ani zjištění ohledně pozitivního testu na přítomnost THC u matky a nezletilého [redacted] v době porodu nezletilého [redacted] v únoru 2020. Tyto skutečnosti vedou okresní soud k závěru, že situace v rodině nezletilého [redacted] není bez problémů, zájem na řádné výchově nezletilého [redacted]

vyžaduje, aby byla rodina orgánem péče o dítě pravidelně sledována, zejména pokud jde o řádné plnění školních povinností, též, zda nezletilým vyvíjená sportovní aktivita není v rozporu s jeho fyzickým či psychickým zdravím a zejména zda matka není uživatelkou návykových látek takovým způsobem, který by zásadně ovlivňoval i zdraví a řádný vývoj nezletilých dětí.

2. Proti tomuto rozsudku se matka odvolala. V odvolání uvedla, že příslušný orgán péče o dítě není schopen objektivně posoudit péči matky o syna a tak přehodnotit své původní stanovisko ve prospěch řádné péče o syna. Od posledního jednání ve věci odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 18.6.2020, č.j. 9 P 196/2014-11 nedošlo k žádnému dalšímu zkoumání její péče o syna, a to v žádné podobě, jako je např. opětovné navštívení domácnosti či zohlednění zlepšení prospěchu syna či jeho řádného přístupu k distanční výuce či k jeho doplňování úloh a mnohdy i jeho nadstandardního zájmu o vybrané učivo, o které projeví zájem. Nebyly provedeny žádné další důkazy na prověření tvrzení matky ve prospěch syna a její péče o něj. Nebyl vyzván k vyjádření ani pediatr syna ani osoby, na jejichž výpovědi se matka odvolávala již dříve v odvolání proti rozsudku ze dne 18.6.2020 a další nezávislé posouzení odborníka z oboru psychologie či učitelství. O své děti se stará řádně a s láskou a nezanedbává své povinnosti. Před odvolacím soudem matka doplnila, že řízení bylo započato před více než 1,5 rokem. Pokud jde o zvýšenou únavnost nezletilého ve škole, nebylo prokázáno, že by byla způsobena zanedbáním péče ze strany matky, ale může mít i medicínské důvody. Rovněž výtka, že matka má chaotické uspořádání domácnosti, není na místě, neboť matka žije v bytě 2+1 s třemi nezletilými dětmi, o které se stará a není tedy zřejmé, co by chaotické uspořádání domácnosti mělo představovat. Pokud jde o nezletilou ██████████, tato dosahuje ve škole velmi dobrého školního prospěchu, dělala přijímací zkoušky na konzervatoř, kam nebyla přijata, bude studovat ekonomickou školu. Další rok chce opětovně absolvovat přijímací zkoušky na konzervatoř. Podmínky pro stanovení soudního dohledu nad nezletilým ██████████ v daném případě splněny nejsou, nelze tento institut označovat jako preventivní bez nějakého srozumitelného a podstatného důvodu i za situace, že nad oběma zbývajícímá dětma je stanoven soudní dohled.
3. Navrhovatel navrhl potvrdit rozsudek soudu prvního stupně, neboť v rodině se provádějí pravidelná šetření i s ohledem na to, že je stanovený dohled nad nezletilou ██████████ a ██████████. Situace se nijak nezměnila, nezhoršuje se ani nezlepšuje. Naposledy bylo šetření prováděno 20.4.2021, matka relativně spolupracuje v rámci sociálních šetření. U nezletilého ██████████ se v posledním roce situace ve škole zlepšila. Je pravda, že probíhala distanční výuka, takže v rámci distanční výuky spolupracoval. Poté co ██████████ nastoupil do školy, trochu se zhoršil v prospěchu a chování také není ideální. Výchova matky je benevolentní a nedůsledná. Nyní se situace určitým způsobem zlepšila, jinak se jedná o dlouhodobou záležitost. Navrhovatel navrhl potvrdit rozsudek soudu prvního stupně, rovněž tak opatrovník a krajská státní zástupkyně.
4. Odvolací soud postupoval ve smyslu ustanovení § 1 zákona č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních. Podle ustanovení § 1 odst. 1 projednávají a rozhodují soudy právní věci stanovené v tomto zákoně. Podle odstavce 3 nestanoví-li tento zákona jinak, použije se občanský soudní řád. Podle odstavce 4 nevyplývá-li z povahy jednotlivých ustanovení něco jiného, použijí se ustanovení tohoto zákona vedle občanského soudního řádu.
5. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné podle § 201 o.s.ř. v návaznosti na § 202 o.s.ř., bylo podáno osobou oprávněnou a ve stanovené lhůtě (§ 201 o.s.ř. a § 204 o.s.ř.), obsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 o.s.ř., přezkoumal napadený rozsudek podle § 212a odst. 1 o.s.ř. a § 28 z.ř.s. Odvolací soud neshledal vady řízení uvedené v ustanovení § 212a odst. 5 o.s.ř. ke kterým přihlíží z úřední povinnosti.
6. Před rozhodnutím o odvolání, doplnil odvolací soud dokazování dle § 213 odst. 4 o.s.ř. zprávou Základní školy ██████████ ██████████ ze dne

2.7.2021, ze které bylo zjištěno, že [redacted] se distanční online výuky účastnil pravidelně, distanční samostatná práce byla plněna částečně. Důvodem byla údajně špatná technika, kde se mu práce nedařila na tabletu zobrazit. Úkoly tedy byly zasílány jiným způsobem, tato část výuky nebyla stoprocentní. Při online hodině byl [redacted] komunikativní, spolupracoval. K prezenční výuce ze zdravotních důvodů nenastoupil. Samostatnou práci zadanou na prezenční týden splnil až po upozornění a následující „online týden“ zapomněl na začátku hodiny, do 10 minut se připojil. Na domluvenou schůzku do školy dorazil včas, připraven na práci. Polovinu měsíce května měla třída karanténu spojenou s rotačním způsobem výuky a poté nastoupil do školy s ostatními dětmi. Práce ve škole byla horší než při online hodině, nastalo zhoršení nejen prospěchu, ale i časté zapomínání pomůcek a domácích úkolů. Komunikace s maminkou byla toto pololetí dobrá.

7. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek a dospěl k závěru, že v současné době nejsou podmínky ani pro potvrzení ani pro změnu napadeného rozsudku, neboť ve věci nejsou učiněna dostatečná skutková zjištění.
8. V posuzovaném případě přes doplnění dokazování zprávou ze základní školy není dosud skutkový stav zjištěn natolik, aby bylo možné věci rozhodnout. Okresní soud rozhodl, aniž by provedl důkazy, které jsou součástí spisu, tyto pominul a tudíž nehodnotil spolu s dalšími provedenými důkazy. Jedná se zejména o zprávu psychologa MUDr. Slaniny z psychologického vyšetření nezletilého [redacted] ze dne 30.11.2019, posudek o invaliditě matky, vysvědčení nezletilého [redacted] za školní rok 2019/2020. S ohledem na to, že jmenované listiny jsou již z roku 2019, měl si okresní soud obstarat aktuální podklady pro rozhodnutí, a to zejména aktuální lékařskou zprávu o zdravotním stavu nezletilého, popřípadě odborné vyjádření týkající se zdravotního stavu nezletilého, aktuální vysvědčení nezletilého, ze kterého bude zřejmé, zda nezletilý má výchovné problémy a tudíž sníženou známku z chování, když aktuální zpráva škody nesvědčí o zanedbávání péče o nezletilého matkou. Matka navrhuje výslech svědků, které již navrhovala slyšet před soudem prvního stupně, avšak okresní soud se s tímto jejím návrhem nijak nevypořádal. Pokud okresní soud učinil závěr, že soudní dohled by měl zajistit, zda sportovní aktivity nezletilého nejsou v rozporu s fyzickým či psychickým zdravím nezletilého, má odvolací soud za to, že toto je otázka, kterou může posoudit pouze lékař, nikoliv navrhovatel či opatrovník nezletilého. Rovněž tak není v možnostech OSPOD posoudit, zda je matka poživatelkou návykových látek a v jakém rozsahu. Nebude od věci, aby okresní soud si vyžádal zprávu ohledně prospěchu a chování nezletilého [redacted] a doplnit dokazování spisem nezletilého [redacted] a aktuálními šetřeními v domácnosti matky, když ve spise je založena poslední zpráva z 11.1.2021 (spis odv. soudu byl předložen k rozhodnutí o odvolání 16.6.2021).
9. Okresní soud rozhodl na základě neúplně zjištěného stavu, neprovedl důkazy, které jsou obsahem spisu a o důkazy, které se nabízely. V řízení soudu ve věcech péče o nezletilé, tedy i v daném řízení platí pravidlo tzv. vyšetřovací zásady, podle níž je věcí soudu, aby veškeré skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci samé zjišťoval z úřední povinnosti bez ohledu na procesní aktivitu účastníků na rozdíl od sporného řízení, v němž se uplatní tzv. koncentrace řízení.
10. Z výše uvedených důvodů proto odvolacímu soudu nezbylo, než rozsudek soudu prvního stupně zrušit podle § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. a věc mu vrátit k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř.), neboť ke zjištění skutkového stavu věci je třeba provést dokazování, které přesahuje rámec odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 29. července 2021

JUDr. Vladimíra Zelenková v.r.
předsedkyně senátu

za to, že soud prvního stupně ani dodatečně neodůvodnil své zamítavé rozhodnutí. Trval na tom, že zvýšení výživného pro nezletilou [redacted] je pro něj nepřijatelné, když jinak se jeho další děti i děti jeho ženy budou mít hůře než [redacted]. Zejména vzhledem k tomu, že neví, jak správně sepsat odvolání proti zvýšení výživného, proto znovu žádal o ustanovení advokáta k zastupování. Opakoval svůj názor, že soudem mu měl být ustanoven advokát v zájmu toho, aby se mohl lépe bránit. Žádal tedy, aby tento jeho návrh posoudil odvolací soud.

3. Odvolací soud po zjištění, že odvolání otce je přípustné, bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou (ust. § 201, § 202 a § 204 o. s. ř.), přezkoumal výrok v odstavci III. rozsudku soudu prvního stupně (který je svou povahou procesním usnesením) podle ust. § 212 o. s. ř. a dospěl k závěru o nedůvodnosti podaného odvolání. Soud nenařizoval odvolací jednání, jak to umožňuje ust. § 214 odst. 1 písm. c) o. s. ř.
4. Podle ust. § 29 odst. 1 a 4 o. s. ř. není-li zastoupena fyzická osoba, která jako účastník řízení nemůže před soudem samostatně jednat, ustanoví jí předseda senátu opatrovníka, je-li tu nebezpečí z prodlení. Stejně se postupuje, stanoví-li tak zvláštní předpis. Opatrovníkem podle odst. 1 až 3 soud jmenuje zpravidla osobu blízkou, případně jinou vhodnou osobu, nebrání-li tomu zvláštní důvody. Advokáta lze jmenovat opatrovníkem, jen jestliže jím nemůže být jmenován někdo jiný.
5. Podle ust. § 30 odst. 1 o. s. ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138 o. s. ř.), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů.
6. Dle ust. § 30 odst. 2 o. s. ř. vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka, nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.
7. Ze shora citovaného ust. § 29 o. s. ř. je zřejmé, že podle tohoto ustanovení nelze otci ustanovit zástupcem advokáta, neboť v daném řízení nejde o situaci, kdy by otec nemohl samostatně před soudem jednat, navíc dle odst. 3 uvedeného zák. ustanovení by zároveň muselo jít o situaci, kdy za otce jako účastníka řízení nemůže jednat jiná osoba, zpravidla osoba blízká. Odvolací soud se pak shoduje se soudem prvního stupně i v tom, že nelze v této věci ustanovit zástupcem otce advokáta i podle ust. § 30 o. s. ř. Z důvodu tohoto ustanovení vyplývá, že ustanovit účastníku zástupcem advokáta lze jedině za splnění dvou předpokladů, a to že jde o účastníka, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků, a zároveň musí jít o situaci, kdy je to nezbytně nutné k ochraně zájmů takového účastníka. Odvolací soud dospěl k závěru, že není třeba důsledně zjišťovat příjmové a majetkové poměry otce k posouzení jeho předpokladů pro možné osvobození od soudních poplatků, když je toho názoru, že v tomto řízení o určení výše výživného pro nezletilou dceru je otec schopný činit v řízení všechny procesní úkony, když zároveň daná problematika není ani z hlediska občanského zákoníku nikterak složitá. Výkladová literatura k předmětnému ustanovení zastává stanovisko, dle kterého pojem nezbytnosti zastoupení nemá být rozšiřován a zaměňován s pojmem pouhé vhodnosti, neboť by šlo o značný významový posun nad rámec platného znění zákona. Pojem nezbytnosti se má tudíž vykládat tak, že jde o situace, v nichž je konkrétními okolnostmi odůvodněn závěr, že by bez zastoupení účastník v důsledku neznalosti v řízení utrpěl újmu. V konkrétním projednávaném případě má odvolací soud za to, že otec bez zastoupení advokátem v řízení zatím žádnou procesní újmu neutrpěl ani utrpět nemůže. Vzhledem k tomu, že nebylo shledáno, že není splněna jedna ze dvou zákonných podmínek, které musí být splněny kumulativně, tedy že není naplněna podmínka nezbytnosti ustanovení zástupce k ochraně zájmů otce jako účastníka řízení, pak není třeba pro účely rozhodnutí žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů činit podrobné šetření k možnému zjištění, zda otec splňuje předpoklady pro osvobození od placení soudních poplatků.
8. Ze shora popsanych důvodů odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku v odstavci

III. jako věcně správné potvrdil dle ust. § 219 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 14. července 2021

JUDr. Helena Papoušková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Papouškové a soudkyň JUDr. Marie Vazačové a JUDr. Vladimíry Zelenkové ve věci

nezletilého: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupeného kolizním opatrovníkem městem Český Krumlov – orgán sociálně právní ochrany dětí
sídlem Kaplická 439, 381 01 Český Krumlov

syna rodičů: [redacted], narozená [redacted]
trvale bytem [redacted]
fakticky bytem [redacted]
[redacted]
zastoupená advokátkou JUDr. Drahomírou Liptákovou
sídlem Krajinská 8, 370 01 České Budějovice

[redacted], narozený [redacted]
trvale bytem [redacted]

o návrhu otce na nařízení předběžného opatření, o odvolání otce proti usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 31.8.2021, č. j. 8 Nc 314/2021-96

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně odmítl návrh otce na nařízení předběžného opatření ze dne 25.8.2021, kterým se domáhal, aby matce [redacted] a opatrovníku městu Český Krumlov – orgánu sociálně-právní ochrany dětí byla uložena povinnost zdržet se jakéhokoliv chování, které by přesahovalo ustanovení školského zákona č. 561/2004 Sb., zejména, které by přesahovalo kompetence ředitele kmenové školy Základní školy Loučovice, na které je zapsán nezletilý [redacted] k základnímu vzdělání, a to do doby, než bude rozhodnuto ve věci při společném řízení, jak je usneseno Okresním soudem v Českém Krumlově dne 19.8.2021. V odůvodnění uvedeného usnesení soud úvodem konstatoval, že nařízení předběžného opatření se otec domáhal s odůvodněním, že matka podala návrh na nahrazení jeho souhlasu se školní docházkou nezletilého [redacted], přičemž jeho školní docházka je doposud zajišťována individuálním vzděláváním ze strany otce. Podle jeho přesvědčení návrh matky nerespektuje zájem nezletilého, stejně tak výchovné schopnosti a odpovědnost otce, když nezletilý má zároveň u něj hlášen trvalý pobyt a je tam zapsán k základnímu vzdělávání do kmenové Základní školy Loučovice. Konečně konstatoval otec, že matka nerespektuje ani školský zákon. V dalším soud prvního stupně popsal zjištění učiněná ze spisu téhož soudu vedeného pod sp. zn. 8 Nc 314/2021, když v předmětném řízení je rozhodováno o úpravě poměrů nezletilého pro dobu po rozvodu manželství rodičů a dále o návrhu matky ze dne 11.8.2021 na nahrazení souhlasu otce k zápisu a přijetí k základnímu vzdělávání nezletilého [redacted] do 5. třídy

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

Základní školy Linecká v Českém Krumlově. Soud jmenoval pro řízení nezletilému opatrovníka, když dále toto řízení spojil s již probíhajícím řízením o úpravě poměrů nezletilého pro dobu po rozvodu. V dalším po citaci řady ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále zákona č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních (z.ř.s.) a konečně ust. § 75b odst. 1 a odst. 2, 3 o.s.ř. uzavřel, že návrh otce na nařízení předběžného opatření je dle ust. § 877 odst. 1 o.z., je návrhem na rozhodnutí o záležitosti, na níž se rodiče neshodnou, jde o věc, která je pro nezletilé dítě významná, přičemž ve smyslu ust. § 466 písm. j) z.ř.s. jde o návrh podaný jedním z rodičů, na nějž se nevztahuje výjimka dle ust. § 12 odst. 3 z.ř.s. Za dané situace je soud povinen vyžadovat složení jistoty k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by mohla předběžným opatřením vzniknout. Jestliže otec v dané věci spolu s návrhem na vydání předběžného opatření nesložil jistotu ve výši 10 000 Kč a zároveň také neosvědčil, že jsou u něho splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků dle ust. § 138 o.s.ř., pak soudu nezbylo, než v souladu s ust. § 75b odst. 2 o.s.ř. jeho návrh odmítnout.

2. Proti tomuto usnesení se včas odvolal otec. Namítal, že v daném případě je namísto aplikovat ust. § 75b odst. 3 písm. b) o.s.ř. s tím, že ust. § 75b odst. 1 a 2 neplatí, jde-li o předběžné opatření ve věci pracovní. Otec trval na tom, že jeho návrh na nařízení předběžného opatření se týká záležitosti pracovní, neboť je vyžadováno zachování nezávislosti ředitele ZŠ Loučovice k vykonání jeho práce. Dodal, že tento návrh podal po návrhu matky, který „lživě zdůvodnila odmítnutím otce k souhlasu s faktickým přestupem nezletilého do ZŠ Linecká v Českém Krumlově a snažila se tím obejít kompetence ředitele ZŠ Loučovice“. Navrhoval, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně s tím, že se jedná o předběžné opatření ve věci pracovní, a tudíž se nevyžaduje složení jistoty.
3. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně postupem dle ust. § 212 o.s.ř., a to bez nařízení odvolacího jednání, jak mu to umožňuje ust. § 214 odst. 2 písm. a) o.s.ř.
4. Odvolání otce není důvodné.
5. Odvolací soud se v plné míře ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně, proto v podrobnostech odkazuje na podrobné a přesvědčivé odůvodnění napadeného usnesení, a jen pro úplnost dodává následující.
6. Odvolatel evidentně nezpochybňuje závěr soudu prvního stupně spočívající v konstatování, že navrhované předběžné opatření mělo vést k rozhodnutí o záležitosti, na níž se rodiče neshodnou s tím, že ve smyslu ust. § 468 odst. 1 z.ř.s. lze takové řízení podle ust. § 466 písm. j) z.ř.s. zahájit pouze na návrh zákonného zástupce. V odvolání, jak bylo výše popsáno, namítá, že podle jeho názoru je řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření věcí pracovní, tudíž ve smyslu ust. § 75b odst. 2 a 3 platí výjimka z povinnosti složit jistotu k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy vzniklé předběžným opatřením, jedná-li se o předběžné opatření ve věci pracovní. S takovým názorem se však nelze ztotožnit. Nejen, že měly být povinnosti ukládány matce [redacted] a dále opatrovníku, městu Český Krumlov (nikoliv řediteli Základní školy Loučovice) ani za situace, že by bylo navrhováno uložení povinnosti právě řediteli školy, ani v takovém případě by nebylo možné řízení zahájené na takový návrh označit za věc pracovní. Za pracovní věc je totiž nezbytné pokládat spory z pracovněprávních vztahů, přičemž za takové je nutno pokládat ve smyslu ust. § 1 písm. a) zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce, zejména právní vztahy vznikající při výkonu závislé práce mezi zaměstnanci a zaměstnavateli, dále rovněž právní vztahy kolektivní povahy, které souvisejí s výkonem závislé práce a rovněž některé právní vztahy před vznikem pracovněprávních vztahů. V konkrétní projednávané věci tudíž nejde o věc pracovní, když již v samotném navrhovaném petitu, tedy v návrhu, jak by měl soud o návrhu otce rozhodnout, poukazuje otec na společné řízení o poměrech nezletilého [redacted], jde tedy o věc péče o nezletilého, jak je soudem konstatováno, kdy bude rozhodováno o poměrech nezletilého pro dobu po rozvodu manželství rodičů a zároveň o návrhu na nahrazení souhlasu otce k zápisu do 5. třídy Základní školy Linecká

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

v Českém Krumlově. Vzhledem k tomu, že v dané věci se nejednalo o žádný z případů vypočtených v ust. § 75b odst. 3 o.s.ř. a otec nejpozději v den podání návrhu jistotu nesložil, byl postup soudu prvního stupně, pokud návrh otce odmítnul, správný.

7. S poukazem na výše uvedené argumenty odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil dle ust. § 219 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 22. září 2021

JUDr. Helena Papoušková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Rudolfové a soudců JUDr. Jany Faktorové a Mgr. Tomáše Lisa ve věci pozůstalosti po

zůstavitelce: [REDAKCE], narozená [REDAKCE], zemřelá

[REDAKCE]
naposledy bytem [REDAKCE]

za účasti: 1) pozůstalý syn [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
trvale bytem [REDAKCE],
t. č. [REDAKCE]

[REDAKCE]
zastoupený obecným zmocněncem Ing. Miroslavem Langerem,
bytem Vrahovická 421/123, Prostějov

2) pozůstalá dcera [REDAKCE], narozená [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupená obecným zmocněncem [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

[REDAKCE] pozůstalá dcera [REDAKCE], narozená [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

[REDAKCE] pozůstalá dcera [REDAKCE], narozená [REDAKCE]
bytem [REDAKCE] nad Lipou

o návrhu pozůstalého syna na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro dovolací řízení, o odvolání pozůstalého syna proti usnesení Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 9. 12. 2020, č. j. 21 D 159/2013-421,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se mění** takto:

- I. Pozůstalému synovi **se přiznává** pro dovolací řízení osvobození od soudních poplatků v rozsahu 90 %.
- II. Pozůstalému synovi **se ustanovuje** zástupcem pro dovolací řízení advokát [REDAKCE] sídlem [REDAKCE].

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Jindřichově Hradci (dále jen soud prvního stupně) usnesením ze dne 9. 12. 2020, č. j. 21 D 159/2013-421 (dále jen napadené usnesení), zamítl návrh pozůstalého syna na osvobození od soudních poplatků ze dne 30. 3. 2016 doplněný podáním ze dne 9. 5. 2016 (výrok I.). Současně zamítl žádost pozůstalého syna na ustanovení zástupce pro dovolací řízení (výrok II.). V odůvodnění usnesení se uvádí, že pozůstalý syn navrhoval osvobození své osoby od soudních poplatků již dříve, a to v rámci odvolacího řízení podáním ze dne 31. 3. 2015. Tento návrh byl zamítnut usnesením Okresního soudu v Jindřichově Hradci č. j. 21 D 159/2013-236 ve spojení s usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 7 Co 1461/2015-243. V době vydání těchto rozhodnutí byl pozůstalý syn [REDAKCE] ve výkonu trestu odnětí svobody, kde nebyl pracovně zařazen. Před vznikem poplatkové povinnosti získal na základě kupní smlouvy o prodeji nemovitostí ze dne 18. 2. 2015 uzavřenou s obchodní společností FICHEM, spol. s r. o., nárok na zaplacení kupní ceny ve výši 900 000 Kč. Byla mu rovněž vyplacena pozůstalostní penze po zůstavitelce v celkové výši 28 098 Kč. Soud prvního stupně v nyní posuzované věci dospěl k závěru, že oproti období, kdy bylo poprvé rozhodováno o osvobození pozůstalého syna od soudních poplatků, má tento závazky v obdobné výši, a to ačkoliv mu nebyla vyplacena kupní cena za nemovitosti v Rynárci, která měla sloužit k úhradě jeho dluhů. Ve věznici je pracovně zařazen, má úspory ve výši 24 656 Kč. Pozůstalý syn má stále nárok na pojistné plnění od společnosti Kooperativa pojišťovna, a. s., ve výši cca 10 000 Kč. Výše soudního poplatku činí 10 000 Kč. Soud prvního stupně uzavírá, že tuto částku je s ohledem na uvedené majetkové poměry schopen zaplatit. Současně soud prvního stupně dovozuje, že dovolání pozůstalého syna je zjevně bezúspěšným uplatňováním práva. Dovolatel totiž musí konkrétně uvést, které právní posouzení provedené odvolacím soudem pokládá za nesprávné a musí též vyložit v čem (podle jeho názoru) tato nesprávnost spočívá. Nic takového však z podání pozůstalého syna (které označuje jako dovolání) nevyplývá.
2. Proti tomuto rozhodnutí se pozůstalý syn odvolává. Nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že je plně ekonomicky způsobilý zaplatit soudní poplatky a náklady zastoupení advokáta v plné výši. K úhradě by tak potřeboval minimálně částku 20 000 Kč, kterou nedisponuje. Poukazuje na to, že v exekuci ztratil veškerý nemovitý majetek, z částky 900 000 Kč z prodeje nemovitosti byly vyplaceny dluhy. Žádá soud, aby soudní poplatek byl snížen na 2 000 Kč, které by byl schopen zaplatit.
3. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že přípustné odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě podle § 204 odst. 1 o. s. ř. a osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř. (za použití ustanovení § 1 odst. 3 zákona č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních) a dospěl k závěru, že odvolání pozůstalého syna je důvodné.
4. Pozůstalý syn podal dne 1. 4. 2016 dovolání proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 2. 2016, č. j. 7 Co 2129/2015-312, současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro dovolací řízení. Soud prvního stupně na základě jeho prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech ze dne 17. 5. 2016 a 23. 3. 2020 dospěl k závěru, že majetkové poměry pozůstalého syna neodůvodňují jeho osvobození od soudních poplatků, neboť je ve výkonu trestu odnětí svobody je pracovně zařazen, disponuje úsporami ve výši cca 24 000 Kč a má pohledávku vůči společnosti Kooperativa pojišťovna, a.s. z důvodu pojistného plnění v částce 10 000 Kč. Soud prvního stupně přihlédl k tomu, že soudní poplatek z dovolání činí 10 000 Kč. Současně uzavřel, že dovolání pozůstalého syna je zřejmě bezúspěšným uplatňováním práva, neboť podané dovolání neobsahuje konkrétní námitky dovolatele ohledně nesprávného právního posouzení věci odvolacím soudem.

5. S posledně uvedeným důvodem rozhodnutí o zamítnutí návrhu na přiznání osvobození od soudních poplatků pro dovolací řízení spočívající v zřejmě bezúspěšném uplatňování práva odvolací soud neshledal. Vychází z toho, že o svévolné uplatňování práva ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 o. s. ř. jde v případě, činí-li účastník procesní úkony nikoliv v zájmu ochrany svých subjektivních práv, ale zlovolně (při vědomí, že tím svá práva neochrání ani ochránit nechce) a se záměrem způsobit jinému škodu nebo jinou újmu, popř. alespoň procesní obtíže. Jedná se zpravidla o případy, kdy již ze samotných údajů (tvrzení) účastníka nebo z toho, co je soudu známo z obsahu spisu či jiné úřední činnosti, nebo co je obecně známo, je bez dalšího nepochybné, že požadavku účastníka nemůže být vyhověno. Je tomu tak zejména tehdy, byl-li opravný prostředek (zde dovolání), podán opožděně, osobou, která k němu není oprávněná, nebo je objektivně nepřípustné. V daném případě je pozůstalý syn osobou oprávněnou podat dovolání proti uvedenému usnesení krajského soudu. Samotnou přípustnost dovolání z hlediska ustanovení § 237 až § 238a je podle § 239 o. s. ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Nedostatek podaného dovolání, tedy i absenci dovolacího důvodu, který je třeba vymezit uvedením právního posouzení věci, které dovolatel pokládá za nesprávné (§ 241a odst. 3 o. s. ř.), je možné dodatečně odstranit v případě, že dovolatel před uplynutím lhůty k podání dovolání požádal o ustanovení zástupce (srov. § 241b odst. 3 o. s. ř.). Proto nelze mít nedostatek náležitostí podaného dovolání za zřejmě bezúspěšné uplatňování práva ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 o. s. ř.
6. Zbývá posoudit, zda majetkové poměry pozůstalého syna odůvodňují jeho osvobození od soudních poplatků. Obecně platí, že osvobození od soudních poplatků může být přiznáno na jejich žádost fyzickým osobám, právnickým osobám, obcím nebo krajům. Účastníku nesmí být jen pro jeho nepříznivou majetkovou situaci znemožněno uplatňovat nebo bránit své právo u soudu a naplnit své právo na právní pomoc v občanském soudním řízení. Při rozhodování o osvobození od soudních poplatků soud přihlíží k celkovým majetkovým poměrům žadatele, k výši soudního poplatku, k nákladům, které si pravděpodobně vyžádá dokazování, k povaze uplatněného nároku apod. Přihlédne nejen k výši příjmu žadatele a množství disponibilní finančních prostředků, ale též k jeho možnosti si tyto prostředky opatřit, jakož i k důsledkům, které by pro jeho poměry mohlo mít zaplacení příslušného soudního poplatku nebo jiných plateb v příslušném řízení předpokládaných. Povinné zastoupení pozůstalého syna v dovolacím řízení advokátem (§ 241 o. s. ř.) si vyžádá nejméně dva úkony právní služby. Náklady dovolacího řízení se přiblíží finanční částce, s níž může podle závěrů soudu prvního stupně pozůstalý syn disponovat. Jeho možnosti opatřit si finanční prostředky jsou ve výkonu trestu omezené. Je proto namístě dospět k závěru, že pozůstalý syn, s ohledem na jeho současné majetkové a finanční poměry splňuje předpoklady osvobození od soudních poplatků z 90 %. Zcela výjimečné důvody pro úplné osvobození od soudních poplatků v případě pozůstalého syna ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 o. s. ř. odvolací soud neshledal. Pokud Krajský soud v Českých Budějovicích dříve usnesením ze dne 16. 7. 2015 č. j. 7 Co 1461/2015-243 potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně, jímž nebylo vyhověno žádosti pozůstalého syna o osvobození od soudních poplatků, učinil tak (jak vyplývá z odůvodnění) proto, že pozůstalý syn „relevantním způsobem neprokázal své majetkové poměry“.
7. V návaznosti na shora uvedený závěr o naplnění předpokladů osvobození od soudních poplatků na straně pozůstalého syna odvolací soud podle § 30 o. s. ř. ustanovil pozůstalému synovi zástupce, a to advokáta [REDAKCE], sídlem v Jindřichově Hradci, kde se u Okresního soudu v Jindřichově Hradci nachází dědický spis.
8. Odvolací soud se zřetelem k uvedeným závěrům napadené usnesení soudu prvního stupně změnil podle § 220 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání.

České Budějovice dne 9. února 2021

JUDr. Marie Rudolfová v.r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Rudolfové a soudců JUDr. Jany Faktorové a Mgr. Tomáše Lisa v exekuční věci

oprávněné: **Cashdirect, s. r. o.**, IČO: 27080617,
se sídlem 150 00 Praha 5, Bozděchova 1840/7,
zastoupené Mgr. Davidem Kubešem, advokátem,
se sídlem 110 00 Praha 1 – Nové Město, Růžová 950/15,

proti
povinnému: [REDACTED], narozený
bytem [REDACTED],

o žádosti povinného o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce nebo opatrovníka,

o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 22.12.2020, č.j. 45 EXE 5361/2010-206,

takto:

I. Usnesení okresního soudu se ve výroku v odstavci I. **zrušuje** a řízení se v tomto rozsahu **zastavuje**.

II. Usnesení okresního soudu se ve výroku v odstavci II. **mění** tak, že povinnému se pro řízení o návrhu povinného ze dne 27.11.2018 na zastavení exekuce ustanovuje opatrovník, jehož funkci bude vykonávat [REDACTED], advokát se sídlem v Českých Budějovicích, [REDACTED].

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud zamítl žádost povinného ze dne 22.10.2020 o ustanovení právního zástupce a o ustanovení opatrovníka. V odůvodnění uvedl, že ve věci již jednou rozhodoval usnesením ze dne 6.3.2020, č.j. 45 EXE 5361/2010-135, které bylo potvrzeno rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28.5.2020, č.j. 24 Co 656/2020-153. Porovnáním majetkové situace povinného při rozhodování o žádosti o ustanovení právního zástupce ze dne 3.9.2019 a nové žádosti neshledal soud důvody, pro které by bylo možné žádosti vyhovět. Povinný pobírá starobní důchod ve výši 7 686 Kč měsíčně, nájem včetně navazujících plateb činí 3 800 Kč měsíčně a na internet vynaloží 345,10 Kč. K žádosti povinný dále předložil lékařské zprávy z psychiatrické ambulance ze dne 3.5.2016, 29.11.2019 a 30.4.2020. Okresní soud uzavřel, že u povinného nejsou důvody pro ustanovení opatrovníka podle § 29 o.s.ř., neboť povinný nepředložil současnou zprávu o duševním stavu a rovněž neprokázal, že by splňoval podmínky pro osvobození od placení soudních poplatků, a proto mu nelze ustanovit ani zástupce podle § 30 o.s.ř.
2. Proti oběma výroky usnesení se odvolal povinný z důvodů uvedených v § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř. a navrhuje, aby odvolací soud usnesení podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. změnil tak, že povinnému se přiznává osvobození od soudních poplatků a ustanovuje se mu k hájení jeho práv advokát, resp. opatrovník, neboť je možné o věci rozhodnout na základě doložených důkazů.

Pokud by tomu tak nebylo, odvolací soud by měl usnesení podle § 219a odst. 1 písm. b) a odst. 2 o.s.ř. zrušit a věc vrátit okresnímu soudu k dalšímu řízení. Odvolatel je dlouhodobě nemocný v ambulantní péči pro periodickou depresivní poruchu s těžkými fázemi. V současné době po 7 letech došlo k chronifikaci jeho obtíží, má sníženou odolnost vůči psychosociální zátěži při jednání s úřady a soudy. Porucha je již trvalá, pro níž není schopen samostatně jednat v soudních řízeních a hájit adekvátně své zájmy. Další řízení bez účasti jeho zástupce by se stalo nezákonným a nespravedlivým s odnětím přístupu k soudu, resp. v extrémním případě by se jednalo o šikanu a diskriminaci jeho osoby. Odvolatel poukázal na to, že v jiných dvou věcech mu byl advokát již ustanoven a soudy by měly rozhodovat ve stejných skutkových a právních věcech stejně, což je dáno principem legitimního očekávání.

3. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací na základě zjištění, že přípustné odvolání bylo podáno včas, oprávněnou osobou, přezkoumal usnesení podle § 212a odst. 1, 3, 5 a 6 o.s.ř., bez nařízení odvolacího jednání, jak to umožňuje ust. § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř. a dospěl k těmto závěrům.
4. Ze zprávy psychiatra MUDr. Milana Přenosila z Psychiatrické ambulance České Budějovice ze dne 14.1.2021 se podává, že povinný je dlouhodobě v péči této ordinace pro periodickou depresivní poruchu s těžkými fázemi. Během posledních let došlo k chronifikaci jeho obtíží. Klient má prakticky nepřetržitě sklíčenou a smutnou náladu, je pesimistický, trpí úpornou insomnií, v noci se mnohdy nevyspí ani po hypnotiku. Pocituje úzkosti s vegetativními příznaky (dušností, bušením srdce, tlakem na hrudníku, nadměrným pocením). Má podstatně sníženou odolnost vůči psychosociální zátěži, při jednání s cizími lidmi je napjatý a nejistý, nedovede pohotově reagovat na nečekané problémy, je nerozhodný. Případá si vyčerpaný, při sebemenší námaze se rychle unaví. Obtížně koncentruje pozornost. Uvedené potíže nejsou uspokojivě ovlivnitelné psychiatrickými postupy. Pacient trpí trvalou duševní poruchou, pro kterou není schopen samostatně jednat v soudních řízeních a hájit adekvátně své zájmy.
5. Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28.5.2020, č.j. 24 Co 656/2020-153 bylo zjištěno, že odvolací soud potvrdil usnesení okresního soudu, jímž byla zamítnuta žádost povinného ze dne 2.9.2019, aby mu byl ustanoven advokát podle § 30 odst. 2 o.s.ř. a opatrovník podle § 29 odst. 3 o.s.ř. Podle odvolacího soudu u rozhodnutí podle § 30 odst. 2 o.s.ř. nebyla splněna podmínka, že ustanovení advokáta je nezbytně nutné k ochraně zájmů povinného, neboť povinný je vysokoškolsky vzdělaný člověk, který se v problematice exekucí dobře orientuje, o čemž svědčí jak jeho návrh na zastavení exekuce, tak i další fundovaná podání včetně odkazů na judikaturu vyšších soudů. Povinný také využívá ke své obraně všech procesních možností, které mu právní předpisy umožňují. U zamítavého rozhodnutí podle § 29 odst. 3 o.s.ř. soud konstatoval, že zdravotní stav povinného nedosahuje takové intenzity, že by nebyl schopen činit procesní úkony, aby bylo možno uvažovat o omezení svéprávnosti. Přihlédl zejména k tomu, že v roce 2017 povinný sám požádal o funkci opatrovníka ve věci omezení svéprávnosti [REDAKCE], o níž se dlouhodobě stará. Podle lékařských zpráv z té doby je povinný v péči psychiatra pro protrahovanou endoreaktivní depresivní fázi, v jejímž důsledku má sníženou odolnost vůči psychosociální zátěži. Jeho rozumové schopnosti nejsou touto chorobou nijak narušeny a kontakt s realitou je plně zachován. Tehdy byl schopen vykonávat funkci opatrovníka [REDAKCE], jejíž veškeré potřeby včetně finančních záležitostí, jednání s lékaři i s úřady vyřizoval.
6. Podle § 211 o.s.ř., pro řízení u odvolacího soudu platí přiměřeně ustanovení o řízení před soudem prvního stupně, pokud není stanoveno něco jiného.
7. Podle § 103 o.s.ř., kdykoliv za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

8. Podle § 104 odst. 1 věty první o.s.ř., jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.
9. Podle § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř., odvolací soud rozhodnutí zruší mimo jiné tehdy, jestliže tu jsou takové vady, že řízení nemělo proběhnout pro nedostatek podmínek řízení.
10. Podle § 221 odst. 1 písm. c) o.s.ř., zruší-li odvolací soud rozhodnutí podle § 219a, rozhodne o zastavení řízení, jestliže je tu takový nedostatek podmínek řízení, který nelze odstranit (§ 104 odst. 1); není-li dána pravomoc soudů, rozhodne též o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží.
11. Soud postupoval podle těchto ustanovení a zrušil výrok o zástupci podle § 30 o.s.ř., neboť o této otázce bylo již jednou rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28.5.2020, č.j. 24 Co 656/2020-153 a od tohoto rozhodnutí nedošlo k žádné změně poměrů, která by umožňovala ustanovit povinnému advokáta. O dobré orientaci v problematice soudního řízení nově svědčí i podané odvolání ze dne 18.1.2021, které obsahuje všechny formální i věcné náležitosti, aby odvolání bylo projednatelné. Původní rozhodnutí odvolacího soudu se nezabývalo předpoklady pro osvobození povinného od placení soudních poplatků, neboť to bylo zbytečné vzhledem k jeho závěru, že ustanovení advokáta nebylo nezbytně třeba k ochraně zájmů povinného.
12. Podle § 29 odst. 3 o.s.ř., pokud neučiní jiná opatření, může předseda senátu mimo jiné ustanovit opatrovníka účastníkovi, který se z jiných zdravotních důvodů nemůže nikoliv jen pro přechodnou dobu účastnit řízení.
13. Podle § 29 odst. 4 o.s.ř., opatrovníkem podle odstavců 1 až 3 soud jmenuje zpravidla osobu blízkou, popř. jinou vhodnou osobu, nebrání-li tomu zvláštní důvody. Advokáta lze jmenovat opatrovníkem, jen jestliže jím nemůže být jmenován někdo jiný. Jinou osobu než advokáta lze jmenovat opatrovníkem, jen jestliže s tím souhlasí. Nerozhodl-li soud jinak, opatrovník ustanovený podle odstavců 1 až 3 vystupuje v řízeních před soudem prvního stupně, v odvolacím a dovolacím řízení.
14. Okresní soud návrh na ustanovení opatrovníka zamítl s odůvodněním, že povinný nedal souhlas s vyžádáním zprávy o svém zdravotním stavu a že jím předložené lékařské zprávy jsou dřívějšího data. Odvolací soud měl již k dispozici zprávu psychiatra ze dne 14.1.2021, že zdravotní omezení spočívající ve snížené odolnosti povinného vůči psychosociální zátěži, v jeho obtížné koncentraci a v jeho úzkostných stavech s vegetativními příznaky, je trvalého rázu, přičemž zjištěná depresivní porucha s těžkými fázemi u povinného není uspokojivě ovlivnitelná psychiatrickými postupy. Zdravotní stav povinného je tedy v současné době již trvalý a neměnný. Je tedy splněna podmínka, že potíže nejsou jen přechodné, byť nedosahují takové intenzity pro omezení svéprávnosti. Jsou natolik závažné, že se sice povinný může řízení účastnit, ale práva a povinnosti účastníka již není schopen plnohodnotně vykonávat, zejména při jednání (§ 115 o.s.ř.), v němž by se zdravotní omezení povinného projevilo podstatným způsobem, že by náležitě nemohl hájit svá práva.
15. Odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. změnil usnesení okresního soudu a povinnému ustanovil podle § 29 odst. 3 o.s.ř. opatrovníka. Z obsahu spisu vyplývá, že povinný je svobodný, ročník 1954, žije v domácnosti s ██████████ ██████████, o níž se v důsledku jejího věku a zdravotního stavu stará. Protože nebyla zjištěna žádná osoba, která by funkci opatrovníka mohla vykonávat, byl povinnému ustanoven advokát.

Poučení:

Proti výroku I. usnesení je možno podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení z důvodů uvedených v § 237 o.s.ř. u Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Proti výroku v odstavci II. usnesení nelze podat dovolání.

České Budějovice 15. března 2021

JUDr. Marie Rudolfová v.r.
předsedkyně senátu

zjištěním, přičemž rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Odkazuje na § 205 odst. 2 písm. d), e), g) [o. s. ř.]. Dále uvádí, že soudní poplatek za odvolání nebyl uhrazen z důvodu aktuální nemajetnosti. Ze zdravotních důvodů a existenčních problémů si nemohla tuto částku dovolit uhradit. Zmiňuje, že je matka (samoživitelka). Má dvě nezletilé děti. Je nezaměstnaná. Finanční situaci může doložit. Pokud by soud (prvního stupně) jednání nařídil na jiné datum, tak jednání mohlo pokračovat bez nutnosti odvolání. Navrhla zrušení odvolání (zjevně zrušení rozsudku soudu prvního stupně) a nařízení jednání, aby měla možnost se hájit a vyvrátit úvahy soudu (zjevně soudu prvního stupně).

5. Odvolání bylo podáno osobou oprávněnou (§ 201 o. s. ř.), je přípustné (§ 202 odst. 1 o. s. ř.) a bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 věta první o. s. ř.). Odvolací soud odvolání projednal a napadené usnesení přezkoumal podle § 212 o. s. ř. a § 212a o. s. ř. Jednání před odvolacím soudem nebylo třeba nařídít s přihlédnutím k § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.
6. Odvolání není důvodné.
7. Ve skutkové rovině odvolací soud vychází ze skutečností vymezených soudem prvního stupně, neboť mají oporu v obsahu spisu. Pro úplnost odvolací soud dodává, že žalovaná soudní poplatek za odvolání proti zmíněnému rozsudku soudu prvního stupně nezaplatila sama při podání odvolání. Proto byla zmíněným usnesením soudu prvního stupně vyzvána k úhradě soudního poplatku za odvolání (4 914 Kč podle položky 22 bod 1 písm. a) Sazebníku soudních poplatků – příloha zákona o soudních poplatcích). V tomto usnesení byla poučena o tom, že má-li poplatník (zde žalobkyně) za to, že jsou něho splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě (k zaplacení soudního poplatku za odvolání) podat u soudu návrh, aby mu bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků (§ 138 o. s. ř.). Byla poučena i následku nezaplacení soudního poplatku za odvolání (zastavení řízení)
8. I v právní rovině odvolací soud považuje závěry soudu prvního stupně za správné. S ohledem na odvolací námitky považuje za vhodné doplnit následující.
9. Podle § 9 odst. 1 věta první a druhá zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.
10. Citované ustanovení stanoví následky při nezaplacení soudního poplatku (mimo jiné za odvolání). Při aplikaci (výkladu) uvedeného ustanovení je nutné přihlídnout k § 2 odst. 5 zák. o soudních poplatcích, který stanoví, že poplatníkem poplatku za řízení před odvolacím soudem je odvolatel (zde žalovaná). Dále je nutné přihlídnout k § 4 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích, který stanoví, že poplatková povinnost za (odvolací) řízení vzniká podáním odvolání. Pokud tedy odvolatel (zde žalovaná) sám nesplní povinnost zaplatit soudní poplatek za odvolání, tak je povinností soudu prvního stupně, aby usnesením odvolatele vyzval k jeho úhradě. Po marném uplynutí lhůty k úhradě soudního poplatku za odvolání soud prvního stupně odvolací řízení zastaví.
11. V poměrech této věci platí, že soud prvního stupně postupoval v souladu s výše uvedenými ustanoveními. Pro úplnost lze dodat, že soudní poplatek byl stanoven ve správné výši (položka 22 bod 1 písm. a) a položka 1 bod 1 písm. b) Sazebníku soudních poplatků). Soud prvního stupně žalovanou řádně poučil o důsledcích nezaplacení soudního poplatku za odvolání i tom, že může požádat o přiznání osvobození od soudních poplatků (§ 138 o. s. ř.). Jen v důsledku jednání žalované, která ve stanovené lhůtě soudní poplatek za odvolání nezaplatila a nepožádala o přiznání osvobození od soudních poplatků (minimálně o osvobození od tohoto poplatku), soudu prvního stupně nezbylo, než odvolací řízení zastavit. Žalovaná po marném uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku za odvolání již nemá možnost požádat o osvobození od soudních poplatků. Tato možnost je limitována koncem lhůty určené soudem prvního stupně k zaplacení soudního poplatku za odvolání. Odvolací soud odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 4. 2019

ve věci sp. zn. 30 Cdo 825/2019 (R 1/2020). Zmíněné usnesení je dostupné na webových stránkách Nejvyššího soudu ČR (www.nsouid.cz). K žalovanou tvrzeným (nepříznivým) poměrům, které jí měly zabránit v zaplacení soudního poplatku za odvolání, odvolací soud nemůže přihlídnout. Odvolací námitky (částečně) míří nikoli proti napadenému usnesení, nýbrž proti již zmíněnému rozsudku soudu prvního stupně, kterým bylo žalobě vyhověno (nevyhovění žádosti žalované o odročení jednání soudu prvního stupně). Ve vztahu k nyní přezkoumávanému usnesení jsou tyto námitky proto nepřiléhavé. Pro úplnost lze dodat, že usnesení o zastavení (zde odvolacího) řízení lze vydat a následně k odvolání přezkoumat bez nařízení jednání soudu. Nejde o projednání věci samé.

12. Soud prvního stupně správně rozhodl i o náhradě nákladů řízení, neboť žalovaná procesně zavinila zastavení odvolacího řízení (§ 224 odst. 1 o. s. ř. a § 146 odst. 2 věta první o. s. ř.). Procesní zavinění za zastavení odvolacího řízení leží na tom účastníkovi (odvolateli), který zapříčiní zastavení odvolacího řízení tím, že nezaplatil soudní poplatek za odvolání.
13. S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací soud postupoval podle § 219 o. s. ř. a věcně správně usnesení soudu prvního stupně potvrdil.
14. O náhradě nákladů odvolací řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř. V rámci odvolacího řízení úspěšné žalobkyni náklady řízení nevznikly, což vyplývá z obsahu spisu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně u Okresního soudu v Českých Budějovicích, avšak jen za podmínek stanovených § 237 o. s. ř.

České Budějovice 20. července 2021

Mgr. Tomáš Lis v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Korbelové a soudců JUDr. Marie Rudolfové a Mgr. Tomáše Lisa v právní věci

žalobce: ██████████, narozený ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Antonínem Menzelem
sídlem U Tří lvů 252/13, 370 01 České Budějovice

proti

žalovanému: ██████████ a.s., IČO 48203734
sídlem
██

o zaplacení částky 440 119 Kč s příslušenstvím, o osvobození od placení soudního poplatku a ustanovení zástupce, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích z 9. 7. 2021, č. j. 30 C 207/2021-78,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se v odstavci II. výroku **mění tak**, že žalobci **se ustanovuje** zástupcem Mgr. Vojtěch Vyhna, advokát, se sídlem U Tří lvů 252/13, 370 01 České Budějovice.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud v Českých Budějovicích žalobci přiznal osvobození od soudních poplatků z 90 % (odstavec I. výroku) a dále žalobci ustanovil zástupce z řad advokátů Mgr. Vojtěcha Vyhnala, advokáta, se sídlem v Českých Budějovicích, Rudolfová 464/103 (odstavec II.). Výrok v odstavci II. o ustanovení zástupce odůvodnil tím, že oproti návrhu (na ustanovení zástupcem Mgr. Antonína Menzela) ustanovil žalobci advokáta podle zvyklostí - dle pořadí v rámci seznamu advokátů vedeného u místního soudu pro obdobné účely.
2. Proti výroku v odstavci II. se žalobce odvolal. Poukázal na to, že již v žádosti vyslovil přání ustanovit mu zástupcem Mgr. Antonína Menzela, který mu již poskytl právní pomoc, ještě před podáním žaloby komunikoval s žalovaným, žalobcem, jeho matkou a podal i žalobu. Mgr. Menzel je tak precizně seznámen s obsahem spisu a sporem samotným. Jeho ustanovení zástupcem je hospodárnější, když Mgr. Menzel se nebude muset seznamovat se spisovým materiálem a znovu se s žalobcem setkávat za účelem přípravy a převzetí věci. Naproti tomu advokáta Mgr. Vyhnala žalobce nezná. Proto opětovně požádal, aby mu byl ustanoven zástupcem Mgr. Menzel, případně necht' je věc vrácena k novému rozhodnutí okresnímu soudu.
3. Odvolací soud po závěru o přípustnosti odvolání, podaného včas, účastníkem k tomu legitimovaným přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně v dotčené části postupem podle § 212 a § 212a o. s. ř. a dospěl k závěru o důvodnosti podaného odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdeňka Boušková.

4. Podle § 30 odst. 1 o. s. ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138 o. s. ř.), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně potřeba k ochraně jeho zájmů. O tom, že může tuto žádost podat, je předseda senátu povinen účastníka poučit. Podle odstavce 2 o. s. ř. vyžaduje-li to ochrana zájmu účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.
5. Podle nálezu Ústavního soudu z 1. 9. 2020 sp. zn. II. ÚS 1866/20 ustanovení § 30 o. s. ř. je třeba ve světle ústavně zakotveného práva na právní pomoc dle článku 37 odst. 2 LPS vykládat tak, že splňuje-li účastník řízení zákonem stanovené předpoklady pro ustanovení zástupce a požádá-li o ustanovení konkrétní osoby svým zástupcem, přičemž tuto žádost opře o rozumné a věcně oprávněné důvody, pak soud zpravidla takové žádosti vyhoví.
6. Podle obsahu spisu advokát [REDAKCE] převzal zastoupení žalobce na základě plné moci z 23. 3. 2021 a jako zástupce žalobce podal u soudu žalobu dne 25. 5. 2021. Z obsahu spisu též vyplývá předžalobní komunikace tohoto advokáta se žalovaným.
7. Podle názoru odvolacího soudu v tomto případě je žádost žalobce na ustanovení konkrétního zástupce oprávněná. Mgr. Menzel je seznámen s předmětem sporu i s žádostí žalobce o ustanovení zástupce. Ustanovení (např. z důvodu značné zaneprázdněnosti) se nebrání, jeho ustanovení zástupcem považuje odvolací soud na rozumné (byť si je vědom toho, že obvykle jsou advokáti ustanovováni dle pořadí v rámci seznamu advokátů vedeného soudem). Z uvedených důvodů za použití § 220 o. s. ř. napadené usnesení změnil a namísto Mgr. Vojtěcha Vyhnala ustanovil žalobci zástupcem Mgr. Antonína Menzela.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

České Budějovice dne 31. srpna 2021

JUDr. Marie Korbelová v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Lisa a soudkyně JUDr. Marie Rudolfové a JUDr. Jany Faktorové v právní věci

žalobce:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Janem Aulickým
sídlem Za Tiskárnou 327, 381 01 Český Krumlov

proti
žalovanému:

Město Větřní, IČO 00246182
sídlem ██████████
zastoupenému advokátkou JUDr. Ing. Janou Šrámkovou
sídlem Lannova tř. 238/2, 370 01 České Budějovice

za účasti vedlejší
účastnice na straně žalovaného:

Generali Česká pojišťovna a.s., IČO 45272956
sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1

o zaplacení částky 1 209 600 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 20.8.2020, č. j. 5 C 318/2018-408

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku II. ohledně částky 126 800 Kč, **potvrzuje.**
- II. Výroky III., IV. a V. o náhradě nákladů řízení **se mění** takto:
- Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 65 252,47 Kč k rukám zástupkyně žalovaného JUDr. Ing. Jany Šrámkové do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- Žalobce **je povinen** zaplatit vedlejší účastnici na straně žalovaného na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 707,38 Kč to tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- Žalovaný a vedlejší účastnice na straně žalovaného **jsou povinni** zaplatit na náhradě nákladů státu částku 1 629,06 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 6 480 Kč k rukám zástupkyně žalované JUDr. Ing. Jany Šrámkové do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Vedlejší účastnice na straně žalovaného **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

- Okresní soud v České Krumlově (dále jen soud prvního stupně) napadeným rozsudkem žalovanému uložil zaplatit žalobci částku 85 172 Kč (výrok I.). Dále (ve zbývající části) zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal úhrady (další) částky 1 124 428 Kč (výrok II.). Žalobci uložil zaplatit na náhradě nákladů řízení žalovanému částku 71 395,84 Kč (výrok III.) a vedlejší účastnici řízení částku 774 Kč (výrok IV.). Žalovanému a vedlejší účastnici uložil zaplatit částku 1 065,74 Kč (výrok V.) na náhradě nákladů státu.
- Soud prvního stupně rozhodoval o žalobě, kterou se žalobce na žalovaném domáhal zaplacení částky 1 209 600 Kč. Žalobce uplatil tři (samostatné) nároky. Domáhal se (peněžité) náhrady za vytrpěné bolesti (dále jen bolestné) ve výši 500 000 Kč, náhrady za ztížení společenského uplatnění ve výši 300 000 Kč a náhrady za ztrátu na výdělku (dále též ušlá mzda) v částce 409 600 Kč za období od 1.1.2016 do 31.8.2016 (32 měsíců x 12 800 Kč/1 měsíc). Žalobce tvrdil, že má nárok na úhradu výše uvedených částek, neboť dne 27.12.2015 cca v 10.00 hodin v obci Větrná na silnici II./162 (ulice Frymburská) upadl na kluzkém povrchu přechodu pro chodce a spadl na pravý bok. Došlo ke zlomenině pravého kyčelního kloubu a musel se podrobit operaci (výměna tohoto kloubu).
- Soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobce utrpěl popsany (tvrzený) úraz na přechodu pro chodce (na náledí) v obci Větrná (průjezdny úsek silnice). Soud prvního stupně došel k závěru, že žalobce neprokázal nemožnost tuto závadu odstranit (zmírnit, upozornit na ni).
- V právní rovině soud prvního stupně postupoval podle zákona č. 13/1997 Sb. (zákon o pozemních komunikacích). Došel k závěru, že s přihlédnutím k § 27 odst. 3, 6 zákona o pozemních komunikacích správu uvedené komunikace měl zajišťovat žalovaný (správce). Ten odpovídá (objektivně) za škodu podle § 27 odst. 2 – 4 zákona o pozemních komunikacích. Soud prvního stupně zmínil i judikaturu Nejvyššího soudu ČR (dostupná na www.nsouid.cz). Odvolací soud odkazuje pro stručnost na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku (zejména 19. až 24. odstavec odůvodnění).
- Dále soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobce neprokázal možnost nastoupit do společnosti ESSA spol. s r.o. na pracovní pozici skladník od 1.1.2016 s tím, že zde mě být

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

zaměstnán až do 31.8.2016 s předkládaným platem 16 000 Kč měsíčně. Přihlédl k tomu, že žalobce za posledních 25 let pracoval přibližně 1,5 roku a nevysvětlil, proč do zaměstnání u jmenované společnosti nenastoupil ani po ustálení zdravotního stavu (vyléčení). Uzavřel, že tvrzení žalobce v tomto směru jsou nevěrohodná. Přihlédl i k tomu, že žalobce měl nastoupit do uvedené společnosti pouze na základě ústní dohody s jednatelkou této společnosti (██████████ ██████████). Uzavřel tedy, že žalobce neprokázal, že by mu (skutečně) ušla mzda v žalované částce 409 600 Kč.

6. Ohledně ztížení společenského uplatnění soud prvního stupně odkázal na skutečnost, že následky popsaného úrazu žalobce (po uzdravení) neomezují. Žalobce před zmíněným úrazem prodělal (před řadou let) úraz. Jeho zdravotní stav (i pravého kyčelního kloubu) byl před úrazem nepříznivý. Odkázal na znalecký posudek soudního znalce MUDr. Františka Vorla, CSc., ze kterého vyplynulo, že žalovaný byl na operaci pravého kyčelního kloubu před úrazem již objednan. Úraz pouze přispěl k uspíšení operace, která měla za následek (faktické, reálné a také rychlejší) zlepšení zdravotního stavu žalobce. Za této situace uvedený soudní znalec náhradu za ztížení společenského uplatnění žalobce nestanovil a soud prvního stupně došel k závěru o nedůvodnosti tohoto nároku.
7. Ohledně bolestného soud prvního stupně svůj závěr opřel (mimo jiné) o znalecký posudek uvedeného soudního znalce. Stanovil, že bolestné (úraz, operace, následná léčba žalobce) představuje 85 172 Kč. Ve zbývající části nárok na bolestné žalobci nepřiznal.
8. S ohledem na výše uvedené závěry soud prvního stupně žalobu částečně zamítl ohledně částky 1 124 428 Kč (náhrada ušlé mzdy ve výši 409 600 Kč, ztížení společenského uplatnění 300 000 Kč a zbývající část nároku na bolestné ve výši 414 828 Kč). Žalobě vyhověl pouze ohledně částky 85 172 Kč (část nároku na bolestné). S ohledem na výsledek sporu soud prvního stupně rozhodl i o náhradě nákladů řízení. Došel k závěru, že žalobce byl ve věci úspěšný ze 7 % a neúspěšný z 93 %. Proto žalovanému a vedlejší účastníci přiznal 86 % účelně vynaložených nákladů řízení. V podrobnostech (zejména ohledně vyčíslení nákladů řízení) odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku. I o náhradě nákladů řízení státu rozhodl na základě (výše uvedeného) výsledku řízení. Žalovanému a vedlejší účastníci uložil zaplatit 7 % nákladů státu (znalečné). Žalobci tuto povinnost neuložil, neboť byl osvobozen od soudních poplatků.
9. Proti tomuto rozsudku se odvolal žalobce. Rozsudek nenapadá v plném rozsahu. Požaduje přiznání (pouze) částky 76 800 Kč z titulu ušlé mzdy (za období od 1.1.2016 do 30.6.2016 – 6 x 12 800 Kč). Setrval na názoru, že prokázal tvrzený (plánovaný) nástup do zaměstnání v uvedené firmě. Výše uvedenou částku požaduje (v rámci odvolání) pouze za 6 měsíců, neboť po toto období nebyl (objektivně) schopen vykonávat práci. Odkazuje na závěry výše uvedeného soudního znalce. Dále nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně (závěry zmíněného soudního znalce), že ke ztížení společenského uplatnění na jeho straně nedošlo. Proto se domáhá (alespoň) částky 50 000 Kč. Odvoláním žalobce byl tedy částečně dotčen výrok II. (ohledně částky 126 800 Kč - ušlá mzda 76 800 Kč, nárok na náhradu za ztížení společenského uplatnění 50 000 Kč). Ve zbývající části tento výrok odvoláním dotčen nebyl. Ve vztahu k náhradě nákladů řízení uvedl, že soud prvního stupně měl postupovat podle § 142 odst. 3 o.s.ř. (zák. č. 99/1963 Sb., resp. podle § 150 o.s.ř.).
10. Žalovaný s odvoláním nesouhlasil a navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně. Žalobce zpochybňuje skutkové závěry soudu, se kterými žalovaný souhlasí. Žalobce nebyl v důsledku popsaného úrazu (jeho léčení) zasažen (negativně) v porovnání s dosavadním způsobem života (před úrazem). Souhlasí se závěrem soudu prvního stupně ohledně neprokázání nástupu žalobce do zaměstnání v uvedené společnosti. Poukazuje na to, že žalobce pracoval v posledních 25 letech asi 1,5 roku. Tvrzení žalobce o nástupu do zaměstnání (maximálně možnost pracovního uplatnění) považuje za zjevně účelové. Dále nesouhlasí s aplikací § 142 odst. 3 o.s.ř. a § 150 o.s.ř.

11. Vedlejší účastnice aného se k odvolání nevyjádřila.
12. Odvolání bylo podáno osobou oprávněnou (§ 201 o.s.ř.), je přípustné (§ 202 odst. 2 o.s.ř.). a bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 věta první o.s.ř.). Odvolací soud odvolání projednal a napadený rozsudek přezkoumal podle § 212 o.s.ř. a § 212a o.s.ř.
13. Odvolání žalobce je částečně důvodné.
14. S ohledem na rozsah odvolání se odvolací soud nezabýval nárokem na bolestné.
15. Ve skutkové rovině odvolací soud vychází z výše uvedených zjištění soudu prvního stupně, která mají oporu v obsahu spisu. Proto na ně pro stručnost odkazuje. V průběhu odvolacího řízení se tato zjištění nezměnila.
16. V právní rovině odvolací soud souhlasí se závěry, které učinil soud prvního stupně (mimo výroku o náhradě nákladů řízení). Odvolací soud proto na ně (pro stručnost) plně odkazuje (zejména ohledně odpovědnosti žalovaného za škodu). Proti těmto závěrům účastníci ostatně nebrojí.
17. Odvolacímu soudu se dále musí vypořádat s odvolacími námitkami žalobce.
18. Zákon stanoví (§ 2958 zák. č. 89/2012 Sb. – dále jen o.z.), že při ublížení na zdraví odčiní škůdce (i) ztížení společenského uplatnění poškozeného. Podmínkou pro vznik nároku na náhradu za ztížení společenského uplatnění je ztížení (znemožnění) lepší budoucnosti poškozeného. V podstatě jde o to, že poškozený trvale ztratí schopnost (možnost) žít podle svých představ v důsledku zhoršení svého zdravotního stavu (např. po úrazu). Tyto změny (k horšímu) mohou nastat v různých oblastech (např. pracovní, rodinná, sportovní, kulturní, zájmová). Při hodnocení omezení možnosti další seberealizace (např. po úraze) poškozeného je nutné přihlídnout k jeho dosavadnímu způsobu života, věku a posoudit dopad (trvale) změněného (zhoršeného) zdravotního stavu poškozeného v uvedených oblastech (do budoucnosti).
19. V poměrech této věci závěr o zhoršení možnosti uplatnit se v budoucnosti v naznačených oblastech u žalobce učinit nelze. Z provedeného dokazování (zejména znalecký posudek, výpověď žalobce) zřetelně vyplývá, že zdravotní stav žalobce před uvedeným úrazem byl nepříznivý. Operace (výměna) pravého kyčelního kloubu u něho byla již před úrazem (plánovanou) nutností. Po úraze (operačním zákroku) zdravotní stav žalobce doznal (podstatné, příznivé) změny. Jeho zdravotní obtíže spojené s (již před úrazem) poškozeným pravým kyčelním kloubem (z rozhodující části) odezněly. Zlepšení zdravotního stavu žalobce a s tím spojené i lepší (příznivější) možnosti žalobce uplatnit se v uvedených oblastech, vylučují vznik nároku náhradou za ztížené společenské uplatnění. Žaloba je ohledně tohoto nároku zcela nedůvodná. Pro opačný závěr zjištěný skutkový stav neskýtá podklad. Odvolací námitky žalobce nejsou důvodné.
20. Obdobně odvolací soud došel k závěru, že není dán ani nárok žalobce na náhradu ztráty na výdělku (§ 2962 a násl. o.z.). Odvolací soud plně vychází ze (skutkových) zjištění soudu prvního stupně, kterému nelze vytýkat jeho závěry. Je nutné přihlídnout ke zjištěným skutečnostem v širším kontextu. Žalobce dlouhodobě (pravidelně) nepracuje. Do zaměstnání (u uvedené firmy, jiné firmy) nenastoupil ani po ukončení léčby, která měla za následek (podstatné) zlepšení jeho zdravotního stavu. V tomto kontextu lze jen obtížně uvěřit (mít za prokázané), že před popsáním úrazem existovala (byť jen ústní) dohoda mezi žalobcem a uvedenou firmou o jeho nástupu do zaměstnání k 1.1.2016. Věrohodnost (přesvědčivost) svých tvrzení (výpovědi) žalobce nezvýšil ani v rámci odvolacího řízení. Zde uvedl, že po dohodě (se svědkyní [redacted]) měl nastoupit do uvedené firmy, neboť chtěl z Madagaskaru dovážet papírky a hřebíček. Potřeboval zjistit, jak to chodí. S ohledem na výše uvedené skutečnosti nelze dospět k závěru, že žalobce by od 1.1.2016 do 30.6.2016 pracoval u výše uvedené firmy (nebyť zmíněného úrazu a následné léčby). Proto u něho nemohlo dojít ani ke ztrátě na výdělku v částce 76 800 Kč. Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou tedy dostatečnou oporou i pro závěr o nedůvodnosti žaloby ohledně tohoto nároku. Žaloba je i v této části nedůvodná.

21. S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací soud postupoval podle § 219 o.s.ř. a věcně správný rozsudek soudu prvního stupně (v odvoláním napadeném rozsahu, části) potvrdil.
22. Ohledně náhrady nákladů řízení odvolací soud došel k odlišným názorům
23. Žalobce byl ohledně nároku na náhradu za ztížení společenského uplatnění a náhrady za ztrátu na výdělků zcela neúspěšný (částky 300 000 Kč a 409 600 Kč). Ohledně těchto nároků nelze učinit závěr o tom, že rozhodnutí soudu záviselo na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu (§ 142 odst. 3 o.s.ř.). Toto ustanovení lze aplikovat pouze v situaci, kdy základ nároku je dán a (jen) výše plnění závisí na úvaze soud (znaleckém posudku). Popsaná situace v této věci nenastala.
24. U zbývajících nároků (bolestné) lze konstatovat, že výše plnění (částka 85 172 Kč) byla stanovena na základě znaleckého posudku uvedeného znalce. Zde je tedy (dílčí) aplikace § 142 odst. 3 o.s.ř. přílehavá. Žalobce byl ohledně tohoto nároku (částky 85 172 Kč) v řízení úspěšný.
25. Stanovení náhrady nákladů řízení má s ohledem na uvedené skutečnosti vycházet z částek 85 172 Kč, 409 600 Kč a 300 000 Kč (celkem 794 772 Kč). Procentní vyjádření úspěchu žalobce ve věci představuje 10,7 % (85 172 : 794 772). Neúspěšný byl žalobce ve věci z 89,3 % (100 - 10,7). Rozdíl mezi procentním vyjádřením neúspěchu a úspěchu žalobce ve věci představuje 78,6 % (89,3 - 10,7). S ohledem na celkový úspěch (neúspěch) účastníků v řízení (§ 142 odst. 2 o.s.ř.) lze konstatovat, že žalovaný (vedlejší účastnice) má nárok na 78,6 % z účelně vynaložených nákladů řízení. Ty byly soudem prvního stupně stanoveny u žalovaného na částku 83 018,42 Kč. Žalovanému tedy náleží částka 65 252,47 Kč. Vedlejší účastnici náleží částka 707,38 Kč (z celkových nákladů řízení 900 Kč). Odvolací soud tedy postupoval podle § 142 odst. 2,3 o.s.ř.
26. Obdobně u náhrady nákladů řízení státu (§ 148 odst. 1 o.s.ř.) odvolací soud došel k závěru, že stát má vůči žalovanému a vedlejší účastnici nárok na náhradu 10,7 % z částky 15 224,88 Kč, která představuje náklady státu. Jde o částku 1 629,06 Kč. Soud prvního stupně správně žalobci neuložil hradit náklady řízení státu s ohledem na jeho osvobození od soudních poplatků. Proto ani odvolací soud tuto povinnost žalobci neuložil.
27. Odvolací soud se neztotožňuje s argumentací žalobce ohledně aplikace § 150 o.s.ř. Neshledává na jeho straně (s přihlédnutím k povaze žalobou uplatněných nároků i jeho poměrům) důvody zvláštního zřetele hodné, které by odůvodnily nepřiznání náhrady nákladů řízení žalovanému a vedlejší účastnici. Bylo na žalobci, aby před podáním žaloby (kriticky) zvážil existenci svých nároků vůči žalovanému. Žalobce takto nepostupoval. Žalobou uplatnil zmíněné nároky v nezanedbatelné výši, přestože (z objektivně vzato) z podstatné části neexistují. Za této situace po žalovaném (vedlejší účastnici) nelze spravedlivě požadovat, aby (sám) nesl náklady spojené s vedením soudního sporu.
28. S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací soud postupoval podle § 220 odst. 1 o.s.ř. a napadený rozsudek ve výše uvedených výrocích (o náhradě nákladů řízení) změnil.
29. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 224 odst. 1 o.s.ř. V rámci odvolacího řízení byl žalovaný (i vedlejší účastnice) plně úspěšný. Proto mu odvolací soud přiznal nárok na odměnu za 1 úkon právní služby (vyjádření k odvolání) podle § 7 bod 5, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. k) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 6 180 Kč a jednu paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. Č. 177/ 1996 Sb.). Celkem jde o částku 6 480 Kč.

30. Vedlejší účastníci odvolací soud nepřiznal náhradu nákladů řízení, neboť jí náklady během odvolacího řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně u Okresního soudu v Českém Krumlově, avšak jen za podmínek stanovených § 237 o.s.ř.

České Budějovice 3. února 2021

Mgr. Tomáš Lis v. r.
předseda senátu

euthanasie a domáhá se ustanovení zástupce z řad advokátů.

Odvolání bylo podáno osobou oprávněnou, je přípustné a včasné (§ 201, § 202 a § 204 o.s.ř.). Odvolací soud napadené usnesení přezkoumal podle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru o nedůvodnosti podaného odvolání. Rozhodl bez nařízení jednání za použití § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.

Podle § 30 odst. 1 o.s.ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. O tom, že může tuto žádost podat, je předseda senátu povinen účastníka poučit. Podle odstavce 2 vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.

Podle § 138 odst. 1 věta první o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.

Účastníkovi lze ustanovit zástupce, splní-li předpoklady pro přiznání osvobození od soudních poplatků, a to tehdy, odůvodňují-li to poměry účastníka a zároveň nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva.

Odvolací soud stejně jako okresní soud nepochybuje o nepříznivé životní situaci žalobce. Tato skutečnost však sama o sobě neodůvodňuje přiznání osvobození od placení poplatků a ustanovení zástupce. Odvolacímu soudu je z úřední činnosti známo, že žalobce od roku 2018 podal již více než 170 žalob, kdy text je kopírován, proti rozhodnutím podává odvolání a dovolání nakopírováním textů s drobnými obměnami. Mimořádný počet žalob odůvodňuje závěr o svévolném a současně zřejmě bezúspěšném uplatňování práva. Protože tím není splněna jedna z podmínek pro ustanovení zástupce pro řízení, odvolací soud věcně správné rozhodnutí okresního soudu za použití § 219 o.s.ř. potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 26. října 2021

JUDr. Marie Korbelová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Lisa a soudkyně JUDr. Marie Rudolfové a JUDr. Marie Korbelové v právní věci

žalobce:

████████████████████, narozený ██████████
bytem ██████████

proti

žalované:

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení částky 19 300 000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 19. 11. 2021, č. j. 2 C 76/2021-42,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se zrušuje** a řízení o návrhu žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů **se zastavuje**.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Prachaticích (dále jen soud prvního stupně) napadeným usnesením zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů.
2. Soud prvního stupně rozhodoval o návrhu žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů ze dne 9. 11. 2021. V návrhu žalobce argumentoval rozhodnutími řady soudů. Zmínil svou nepříznivou (finanční, zdravotní) situaci. Hrubě kritizuje společenské poměry. Uvedl, že z částek 10 444 Kč a 550 Kč nelze platit advokáta.
3. Soud prvního stupně odkázal na § 138 o. s. ř. (zák. č. 99/1963 Sb.) a § 30 o. s. ř. Zkoumal předpoklady (žalobce) pro osvobození od soudních poplatků. Mezi ně patří (mimo jiné) i to, zda nejde o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva. Došel k závěru, že ze stany žalobce se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. U soudu prvního stupně žalobce opakovaně podává žaloby (nakopírované části ručně psaného textu s pouhou záměnou žalovaného subjektu a žalované částky). Jinak jsou žaloby totožné (včetně žádosti o ustanovení zástupce a umožnění eutanázie). Žalobce v řízeních postupuje obdobně (forma odvolání a dovolání – opět okopírovaný text s dopsáním spisové značky). Soud prvního stupně odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 24 Cdo 1264/2021. Na základě uvedených skutečností návrh zamítl.
4. Proti tomuto usnesení se odvolává žalobce. Po stylistické i obsahové stránce je odvolání obdobné jako v jiných věcech (ve shodě s popisem soudu prvního stupně). Tato skutečnost je odvolacímu soudu známá z úřední činnosti. Hrubě hodnotí společenské poměry v České republice i práci justice. Popisuje své nepříznivé poměry. Navrhuje, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů.
5. Odvolání bylo podáno osobou oprávněnou (§ 201 o. s. ř.), je přípustné (§ 202 odst. 1 o. s. ř.) a bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 věta první o. s. ř.). Odvolací soud odvolání projednal a napadené usnesení přezkoumal podle § 212 o. s. ř. a § 212a o. s. ř. Jednání před odvolacím soudem nebylo třeba nařídit s přihlédnutím k § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.
6. Odvolací soud zkoumal, zda jsou splněné podmínky řízení (§ 103 o. s. ř.) ve vztahu k návrhu

Shodu s prvopisem potvrzuje Aneta Matysová.

žalobce na ustanovení zástupce (z řad advokátů).

7. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce se žalobou domáhá na žalované zaplacení částky 19 300 000 Kč. Žaloba odpovídá popisu soudu prvního stupně. Skutečnost, že žalobce obdobných žalob podává větší množství (souběžně s návrhem na umožnění eutanázie) je známá odvolacímu soudu z úřední činnosti. V žalobě žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Vylíčil své nepříznivé poměry (výše uvedené příjmy, zdravotní problémy) a hrubě kritizoval poměry v České republice a práci justice. O tomto návrhu (v pořadí prvním) rozhodl soud prvního stupně usnesením ze dne 26. 5. 2021, č. j. 2 C 76/2021-9, které odvolací soud potvrdil usnesením ze dne 16. 6. 2021, č. j. 7 Co 695/2021-18. Pro rozhodnutí odvolacího soudu je podstatné, že rozhodné skutečnosti (povaha žaloby, postup žalobce v řízení i jeho poměry) se do podání dalšího návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů (podstatně, zásadně) nezměnily.
8. Podle § 170 odst. 1 o. s. ř. soud je vázán usnesením, jakmile je vyhlášen; nedošlo-li k vyhlášení, jakmile bylo doručeno, a není-li třeba doručovat, jakmile bylo vyhotoveno.
9. Zmíněné ustanovení upravuje vázanost soudu usnesením. Usnesení, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů, nespadá do kategorie rozhodnutí, kterými se (pouze) upravuje vedení řízení (§ 170 odst. 2 o. s. ř.). Proto je tímto usnesením soud vázán. Usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto o návrhu žalobce (v pořadí prvním) na ustanovení zástupce z řad advokátů, představuje překážku věci pravomocně rozhodnutí (§ 159a odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř.). Z uvedeného vyplývá, že další návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů je možné (důvodně) podat jen tehdy, pokud na straně žadatele (zde žalobce) následně dojde k podstatné změně poměrů, která (nově) zakládá důvod pro podání zmíněného návrhu. Žadatel (zde žalobce) změnu poměrů musí tvrdit a prokázat (§ 101 odst. 1 písm. a), b) a § 120 odst. 1 o. s. ř.). Pokud k popsané změně poměrů nedojde (není ani tvrzena), tak překážka věci pravomocně rozhodnuté brání (věcnému) projednání (opakovaných, následných) návrhů. Žalobce nové skutečnosti (zásadní změnu svých poměrů) nevymezil (netvrdil). Povaha věci (postup žalobce) se také nezměnila.
10. Podle § 104 odst. 1 věta první o. s. ř. jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.
11. Popsaná překážka věci pravomocně rozhodnuté představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, který brání věcnému projednání tohoto (dalšího) návrhu žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů. Soud prvního stupně tuto skutečnost při svém rozhodování nezohlednil. Proto odvolací soud postupoval podle § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. a § 221 odst. 1 písm. c) věta před středníkem o. s. ř. Napadené usnesení zrušil a řízení o návrhu žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů zastavil.
12. Odvolací soud pro úplnost odkazuje na dostupnou judikaturu (usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 29 Cdo 1301/2013, usnesení Ústavního soudu ČR ve věci sp. zn. IV. ÚS 766/2010). Zmíněná rozhodnutí jsou dostupná na webových stránkách Nejvyššího soudu ČR (www.nsoud.cz) a Ústavního soudu ČR (www.nalus.usoud.cz). Poukaz žalobce na rozhodnutí jiných soudů není důvodem pro jiné rozhodnutí v této věci.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 16. prosince 2021

Mgr. Tomáš Lis v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Toufara a soudců Mgr. Miloše Póla a JUDr. Marie Rudolfové v exekuční věci

oprávněné: **E.ON Energie, a. s.**, IČO 26078201
F. A. Gerstnera 2151/6, 370 01 České Budějovice
zastoupené: Mgr. Pavlem Vincíkem, advokátem
se sídlem Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha 1

proti
povinnému:

[REDAKCE], narozený [REDAKCE],
[REDAKCE]

za účasti manželky
povinného:

[REDAKCE], narozená [REDAKCE],
[REDAKCE]

zastoupena obecným zmocněncem [REDAKCE],
narozeným [REDAKCE],
bytem
[REDAKCE]

pro vymožení částky 3 334 Kč s příslušenstvím, o žádosti povinného a manželky povinného o ustanovení advokáta,

o odvolání žalovaných do usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.2.2021, č.j. 43 EXE 5397/2010-148,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh povinného a manželky povinného na ustanovení zástupce pro řízení, který podali dne 12.10.2020. Na základě jejich žádosti jim zaslal „vzor 58 o.s.ř.“, potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, a povinného i manželku povinného vyzval k jeho vyplnění. Dne 30.11.2020 došel soudu prvního stupně přípis, kterým povinný navrhuje dohodu bez nařízení jednání a okamžité zaplacení poloviny předmětné částky ve výši 1.667 Kč a uzavření celé věci. Dne 25.1.2021 zaslal povinný sdělení, kterým žádá, aby manželka byla z věci vyjmuta a doložil vyplněné prohlášení. V něm uvedl, že povinný a jeho manželka žijí ve společné domácnosti a ostatní kolonky proškrtal slovy, že není zaměstnán, nepodniká, nevykonává, nepobírá žádné příjmy či, že jsou blokovány pro insolvenční řízení. U manželky uvedl, že její zaměstnavatel je EUC klinika s čistým měsíčním výdělkem 16.700 Kč. Soud prvního stupně učinil dotaz na ověření majetkových poměrů žadatelů a zjistil, že manželka povinného má u Komerční banky, a.s. veden účet s aktuálním zůstatkem 157.101,11 Kč.

2. Soud prvního stupně po právní stránce odkázal na ust. § 138 odst. 1 o.s.ř. a § 30 odst. 1 o.s.ř. a dospěl k závěru, že povinný a manželka povinného nedoložili dostatečně podklady pro posouzení jejich osobních, majetkových a výdělkových poměrů a neprokázali tak podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků, tedy nemohl jim být ustanoven ani právní zástupce pro dané řízení, když splnění podmínek pro přiznání osvobození od soudních poplatků je nutnou podmínkou pro ustanovení advokáta. Soud prvního stupně současně zdůraznil, že povinný (zastupující svou manželku) v rozporu s údaji daného formulářového prohlášení neuvedl manželčiny úspory.
3. Proti usnesení se odvolal povinný, a to i jménem své manželky, kterou zastupuje jako obecný zmocněnec. Soudu prvního stupně vytkl, že v napadeném usnesení se zabýval pouze okolnostmi odůvodňujícími zamítnutí žádosti o ustanovení právního zástupce, o čez však odvolatelům primárně nešlo. Nebyla totiž nikterak zmíněna odpověď na žádost opřenu o relevantní důvody, promeškání lhůty pro vymahatelnost, úhrada pohledávky v plné výši, nijak nedoložená odměna exekutora. Navrhli proto zrušení napadeného usnesení s návrhem na zastavení věci.
4. S ohledem na povahu napadeného usnesení se oprávněný nevyjadřoval.
5. Odvolání je podané oprávněnými osobami v režimu § 201 o.s.ř., přípustné ve smyslu § 202 o.s.ř. a včasné ve smyslu § 204 odst. 1 o.s.ř. Bylo přezkoumáno v intencích ust. § 212a o.s.ř. (při absenci odvolacích důvodů v režimu § 212 o.s.ř. – viz dále), a to bez nařízení jednání odvolacího soudu (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.). Odvolání je nedůvodné.
6. Odvolatelé, jak již výše uvedeno, nepolemizují nikterak s důvody, pro které soud prvního stupně oběma žadatelům neustanovil právního zástupce v daném řízení, když tito uvádějí, že jim o to ani „primárně nešlo“, ale zpochybňují postup soudu prvního stupně v tom směru, že nerozhodl o dalších jejich procesních návrzích, především tedy o návrhu na zastavení řízení. Z povahy věci je však zřejmé, že soud prvního stupně v okamžiku, kdy byl požádán o ustanovení právních zástupců účastníkům řízení, se musel primárně zabývat tímto procesním návrhem a o dalších návrzích účastníků mohl rozhodovat teprve poté, co bude najisto postaveno, zda odvolatelé nárok na právní zastoupení advokátem ve smyslu § 30 o.s.ř. mají či nikoliv. Jinak řečeno, odvolatelé věcně činí předmětem odvolání postup soudu spočívající v prozatímním nevydání rozhodnutí, kterého se domáhají. Postup soudu prvního stupně však byl z hlediska přijaté metody postupného rozhodování procesních návrhů odvolatelů s tím, že rozhodnutí o jejich návrhu na ustanovení zástupce je primární, správný.
7. V obecné rovině pak považuje ve smyslu § 212a o.s.ř. napadené usnesení odvolací soud za věcně správné. Ve smyslu § 30 odst. 1, 2 o.s.ř. platí, že advokáta jako právního zástupce, lze účastníkům ustanovit toliko tehdy, pokud to vyžaduje ochrana jejich zájmů a pokud účastníci splňují předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Podle § 138 o.s.ř. přitom může na návrh předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody. Metodou, kterou má účastník řízení zpřístupnit své majetkové a osobní poměry soudu tak, aby mohl kvalifikovaně o jeho návrhu rozhodnout, je zpravidla vyplnění příslušného formuláře (vzor 58 o.s.ř.). Odvolatelé v podstatě odmítli vyplnit toto prohlášení, resp. jej zčásti vyplnili nepravdivě (soudem prvního stupně zmíněné neuvedení zůstatku na účtu v rámci popisu osobního majetku) a odkázali na dříve vydané usnesení v řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 40 ICm 2671/2018, v jehož rámci byli oba odvolatelé osvobozeni od soudních poplatků a byl jim ustanoven právní zástupce – advokát. Takové sdělení informací soudu prvního stupně však nebylo dostatečné. Z citovaného usnesení o osvobození od soudních poplatků plyne, že v jeho rámci byly přezkoumávány osobní a majetkové poměry účastníků z počátku roku 2019. Jde tedy o období, které z hlediska současného rozhodování je již neaktuální, což do značné míry koreluje se zjištěním soudu prvního stupně o finančním zůstatku

na úctě manželky povinného (v odvolání nezpochybňovaném). S ohledem na výše uvedené tedy odvolací soud v režimu § 219 o.s.ř. věcně správné usnesení soudu prvního stupně potvrdil, když o dalších návrzích účastníků, které vznesli v daném řízení (a zdůraznili v řízení odvolacím), bude soud prvního stupně rozhodovat v dalších fázích daného řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání.

České Budějovice 17. března 2021

JUDr. Pavel Toufar v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Toufara a soudců Mgr. Miloše Póla a JUDr. Tomáš Strouha v právní věci

žalobce: [redacted], IČO 09054120
sídlem [redacted]
zastoupený obecným zmocněncem [redacted], narozeným
[redacted],
bytem [redacted]

proti
žalované: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]

o zaplacení 798 924,50 Kč s příslušenstvím, o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 8.7.2021, č. j. 3 C 49/2021-39

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se mění** tak, že **se žalobci přiznává** osvobození od soudních poplatků v rozsahu 90 %.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá proti žalované zaplacení částky 798 924,50 Kč z titulu nezaplacené ceny za provedené stavební práce na základě smlouvy o dílo. Žalovaný zahájil na pokyn žalované přípravné práce, tedy pokácel vzrostlý ořech a zpracoval a odklidil dřevo. Následně realizoval jednotlivé činnosti v rámci smlouvy o výstavbě objektu na pozemcích ve vlastnictví žalované uzavřené 5.8.2018 („Stodola Boudy“). Celková fakturovaná částka přitom byla ponížena o zálohy popsané blíže v žalobě. Žalobce současně konstatoval, že jednáním žalované, která ani po zaslání předžalobní výzvy není ochotna dluh uhradit, utrpěl těžkou finanční ztrátu ve svém podnikání a rodině.
2. Usnesením ze dne 16.4.2021 byl žalobce vyzván k úhradě soudního poplatku ve výši 39 947 Kč, když podáním ze dne 3.5.2021 požádal o osvobození od soudních poplatků. V současné době jako osoba samostatně výdělečně činná nedosahuje téměř žádného příjmu, a to s ohledem na pandemickou situaci v ČR a oslabení trhu. Zásadní finanční problémy způsobil žalobci i postoj žalované v předmětné věci. Soud prvního stupně zjistil z žalobcem předložených listin, že žalobce má tři vyživovací povinnosti k nezletilým dětem, bydlí ve společné domácnosti s družkou, která je na rodičovské dovolené. Je osobou samostatně výdělečně činnou v oboru stavebnictví s daňovým základem za rok 2020, když vykonával hlavní činnosti v měsících březen až prosinec 249 785 Kč, měsíční průměrný daňový základ 24 893 Kč. Náklady pak činily 153 072 Kč, daň z příjmu 12 615 Kč, čistý příjem tedy tvořil 96 713 Kč. Žalobce má ve vlastnictví automobil Škoda Octavia, rok výroby 1998. Za měsíce březen až květen 2021 nerealizoval žádné příjmy. Zdravotní stav žalobce je dobrý.
3. Soud prvního stupně odkázal na ustanovení § 138 odst. 1 o.s.ř. a návrh žalobce na osvobození od

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

soudních poplatků v plném rozsahu zamítl. Uvedl, že soudní poplatek je ve smyslu zákona č. 280/2009 Sb. (daňový řád) daňovým příjmem státního rozpočtu a tuto povinnost nese i ten, kdo žádné prostředky nemá. Smyslem osvobození od soudních poplatků není řešit sociální situaci účastníka řízení, nýbrž umožnit osobám, které by jen pro své majetkové poměry byly vyloučeny z práva na přístup k soudu zaručeného Listinou základních práv a svobod, aby mohly uplatnit svá práva či hájit je u soudu. Soud prvního stupně však nepovažoval doklady doložené žalobcem za věrohodný způsobem prokazující jeho příjmové a majetkové poměry, přičemž v případě nesplnění této povinnosti (věrohodného prokázání příjmových a majetkových poměrů) není možné žádosti o osvobození vyhovět – usnesení NS ČR sp. zn. 30 Cdo 2643/2013. Soud prvního stupně nevěří žalobci, že by byl osobou bez jakéhokoliv zdroje příjmů, neboť v takovém případě byl prakticky nebyl schopen platit své životní náklady.

4. Proti usnesení se odvolal žalobce. Poukázal na nesprávná skutková zjištění soudu prvního stupně. V situaci, kdy žalobce předložil soudu ke svému návrhu také měsíční přiznání k DPH, které podává příslušnému finančnímu úřadu a stejně tak i kontrolní hlášení o DPH. Tyto důkazy osvědčují tvrzení žalobce o tom, že v uvedeném období nedosahoval žádných příjmů ani výdajů. Doložil také statistiku pořízenou z účetního programu, který žalobce užívá k účetnictví. K těmto důkazům se soud prvního stupně nevyjádřil, proto považuje jeho hodnocení důkazů za svévolné. Pokud by se žalobce pokusil zajistit prostředky na zaplacení soudního poplatku např. půjčkou, vedlo by to k nepřiměřenému zhoršení sociální situace jeho rodiny. Navrhl proto změnu usnesení soudu prvního stupně tak, že se žalobci přiznává osvobození od soudních poplatků ze 100 %.
5. Odvolací soud vyhodnotil odvolání jako podané oprávněnou osobou, jako včasné a přípustné (§ 201, § 204 odst. 1 a § 202 o.s.ř.). Přezkoumal proto napadené usnesení v intencích ustanovení § 212 a § 212a o.s.ř., a to bez nařízení jednání odvolacího soudu (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) a dospěl k závěru o částečné důvodnosti podaného odvolání.
6. Podle § 138 odst. 1 o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.
7. Soud prvního stupně založil své rozhodnutí v podstatě na závěru o nevěrohodnosti předložené skutkové verze žalobce při nevěrohodnosti jeho skutkového tvrzení o tom, že nerealizuje žádné příjmy. Z předložených dokladů však vyplývá, že žalobce realizoval čistý příjem v roce 2020 ve výši 96 713 Kč a období bez příjmů bylo krátké (několik měsíců) na jaře roku 2021. Žalobce tyto skutečnosti doložil dostatkem listinných dokladů a podal i logické vysvětlení dané situace [(ekonomické obtíže v podnikání způsobené jednak vznikem jeho pohledávky, která je sama předmětem tohoto řízení, jednak pandemickou situací v ČR a s tím spojenými omezeními s ekonomickými dopady na podnikatele (zvláště živnostníky)]. Zjištěné majetkové poměry žalobce, a to i s přihlédnutím ke třem vyživovacím povinnostem a omezeným příjmům jeho družky, která je na rodičovské dovolené, na straně jedné a na straně druhé výše soudního poplatku (cca 40 000 Kč), podle názoru odvolacího soudu odůvodňují významné osvobození žalobce od povinnosti platit soudní poplatky. Na rozdíl od soudu prvního stupně má odvolací soud za to, že popsání majetkové poměry by vylučovaly (při výši zaplaceného soudního poplatku a také dalších předpokládaných nákladech předmětného řízení) žalobce z práva na přístup k soudu zaručeného Listinou základních práv a svobod, pokud by po něm bylo požadováno, aby celou poplatkovou povinnost v předmětném řízení nesl sám. Odvolací soud z rozsahu a obsahu dokladů, které byly předloženy, nenabyl dojmu o nepoctivém, zastíracím či jinak úskočném přístupu žalobce k prokazování jeho majetkových poměrů. Na druhou stranu nemá za to, že majetkové poměry žalobce, a to přes několikaměsíční vykazované nulové příjmy z podnikatelské činnosti, by měly představovat takové zvláště závažné důvody, pro které by výjimečně bylo namísto osvobodit žalobce od placení soudních poplatků zcela, a to máje na paměti i nepochybnou regulační funkci

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

soudních poplatků. Se žalobcem lze souhlasit, že poplatková povinnost nesmí v poměrech konkrétní věci bránit účastníku řízení v přístupu k soudu, se soudem prvního stupně však lze souhlasit v té míře, že momentální nedostatek finančních prostředků na straně účastníka nemůže bez dalšího odůvodnit přenesení veškerých poplatků souvisejících s řízením na stát. Při popsaných majetkových poměrech žalobce a výši soudního poplatku, a to s přihlédnutím k zájmům nezletilých dětí žalobce, má odvolací soud za to, že tuto rovnováhu mezi oběma nastíněnými přístupy představuje osvobození žalobce od soudních poplatků z 90 % (tedy žalobce by měl poplatkovou povinnost nést z 10 %). Regulační funkce soudních poplatků a odpovědnost žalobce za vyvolání řízení zohledněny dostatečně. Majetkové poměry žalobce (zjevně nedobré) současně nebudou v souvislosti s vedeným řízením dále nepřiměřeně zhoršovány.

8. S těmito úvahami proto ve smyslu § 220 o.s.ř. přistoupil odvolací soud ke změně usnesení soudu prvního stupně a rozhodl o osvobození žalobce od soudních poplatků z 90 %.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není možné podat dovolání.

České Budějovice 30. srpna 2021

JUDr. Pavel Toufar v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Strouhy a soudců JUDr. Pavla Toufara a Mgr. Miloše Póla v exekuční věci

oprávněného:

[redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

proti

povinnému:

[redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Evou Machovou
sídlem Na Sadech 21, České Budějovice

pro vymožení částky 200 000 Kč s příslušenstvím, o ustanovení zástupce oprávněnému z řad advokátů, o odvolání oprávněného proti usnesení Mgr. Marcela Kubise, soudního exekutora, Exekutorský úřad Šumperk se sídlem Masarykovo náměstí 44/4, 789 01 Zábřeh, ze dne 2. 7. 2021, č. j. 139 EX 03348/15-127,

takto:

Usnesení soudního exekutora **se potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Odvoláním napadeným usnesením pověřený soudní exekutor zamítl návrh oprávněného na ustanovení zástupce z řad advokátů, který o ustanovení zástupce požádal v souvislosti se svým vyjádřením k návrhu povinného na zastavení exekuce s tím, že dosavadní právní zástupkyni vypověděl plnou moc k zastupování a ustanovení je třeba k ochraně jeho zájmů. Soudní exekutor důvod pro ustanovení zástupce neshledal, když postoj oprávněného považuje za zjevně bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, neboť povinný podal návrh na zastavení exekuce, když exekuční titul, na jehož základě oprávněný exekuci zahájil, byl zrušen. Z toho důvodu exekuce bude zastavena.
2. Proti citovanému usnesení se odvolává oprávněný s tím, že není právně vzdělán a jakékoliv podání v této věci vyžaduje odborné znalosti z oblasti občanského soudního řízení a on je pouze prostý občan a invalida 3. stupně bez možnosti pracovního zařazení.
3. Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 55c odst. 2 zák. č. 120/2001 Sb. – dále jen exekuční řád) po posouzení podaného odvolání podle § 55c odst. 1, 3 a 4 exekučního řádu konstatuje, že jde o odvolání podané osobou oprávněnou, přípustné a včasné.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení a řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 212a odst. 1, 3, 5 a 6 o. s. ř. a bez nařízení jednání, jak mu to umožňuje § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř., dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
5. V posuzované věci Okresní soud v Českém Krumlově dne 24. 2. 2015 pod č. j. 14 EXE 584/2015-22 pověřil Mgr. Marcela Kubise, soudního exekutora, Exekutorský úřad Šumperk, vedením exekuce podle rozhodčího nálezu Mgr. Libora Hubáčka – rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR ze dne 31. 3. 2014, sp. zn. Rsp 1982/13. Návrhem ze dne 9. 8. 2021 povinný navrhl zastavit exekuci, když vykonávaný exekuční titul byl zrušen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2019, č. j. 1 Cm 45/2018-231 a jeho rozhodnutí bylo potvrzeno

Shodu s prvopisem potvrzuje Aneta Matysová.

rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 5. 2021 č. j. 4 Cmo 32/2020-295. Je proto dán zastavovací důvod, na který pamatuje ust. § 268 odst. 1 písm. b) o. s. ř., když rozhodnutí, které je podkladem výkonu (exekuce), bylo po jeho nařízení zrušeno.

6. Pověřený soudní exekutor vyzval oprávněného k vyjádření se k návrhu na zastavení exekuce, přičemž oprávněný na tuto výzvu reaguje žádostí o ustavení zástupce z řad advokátů, když ukončil právní zastoupení v exekučním řízení a k tomuto vyjádření předložil výpověď právního zastoupení, z níž vyplývá, že plnou moc, kterou pro řízení udělil advokátce Mgr. Magdě Rothové, vypověděl.
7. Důvody pro ustanovení zástupce účastníkovi pro řízení, jsou dány v § 30 ve spojení s § 138 o. s. ř. Předpokladem je tedy splnění podmínek daných § 138 o. s. ř. pro osvobození od soudních poplatků, které je možné přiznat, pokud nejde o svévolné nebo zjevně bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva a pokud je ustanovený zástupce nezbytně třeba k ochraně zájmů účastníka a v případě ustanovení zástupce z řad advokátů je tak možné učinit, vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem.
8. V dané věci, kdy v řízení o zastavení exekuce bude posuzováno, zda skutečně zaniklo rozhodnutí, kterým byla uložena povinnost, jež je exekučně vymáhána a oprávněný, jak sám dokládá, sám ukončil smlouvu o právním zastoupení uzavřenou s advokátkou, jež ho v průběhu celého řízení zastupovala, přičemž oprávněný nepřednáší žádné argumenty, které by rozporovaly zastavovací důvody prezentované povinným, má odvolací soud ve shodě s pověřeným soudním exekutorem za to, že postavení oprávněného není takové, aby k ochraně jeho zájmů bylo nezbytně třeba ustanovit zástupce a už vůbec ne z řad advokátů. Oprávněný se možnosti být zastoupen dobrovolně vzdal a pouhá absence právnického vzdělání, čehož se ve svém návrhu dovolává, nezakládá právo na ustanovení zástupce. Již samotný způsob, jak svoji žádost formuluje s odkazem na Ústavou ČR zaručená práva, svědčí o tom, že je schopen jasně formulovat, čeho se v řízení domáhá, přičemž z jeho vyjádření je zřejmé, že se jím vyhýbá vyjádření k otázce tvrzeného důvodu pro zastavení exekuce, když případné argumenty proti zastavení, lze formulovat i bez právního vzdělání.
9. Za tohoto stavu odvolací soud usnesení soudního exekutora jako věcně správné potvrdil.
10. O nákladech odvolacího řízení nebylo rozhodováno, když o nich bude rozhodnuto v dalším průběhu prováděné exekuce v režimu ust. § 88 exekučního řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. j) o. s. ř.).

České Budějovice 6. září 2021

JUDr. Tomáš Strouha v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Miloše Póla a soudců JUDr. Zuzany Vöfllové a JUDr. Pavla Toufara v právní věci

žalobce: [REDAKCE], narozený [REDAKCE],
bytem [REDAKCE]

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO: 00025429,
se sídlem Vyšehradská 4 27/16, 128 10 Praha 2

o náhradu škody, o ustanovení zástupce, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 20.8.2021, č.j. 8 C 164/2020-37,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

Okresní soud napadeným usnesením zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů, jehož ustanovení se žalobce domáhá v souvislosti s dovoláním podaným proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, č.j. 8 C 311/2021-26 z 23.7.2021 (jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně o vyslovení místní nepřislušnosti a o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 2)

Soud prvního stupně s poukazem na ustanovení § 138 odst. 1 o.s.ř. a § 30 o.s.ř. podmínky pro ustanovení zástupce z řad advokátů neshledal, neboť v dané věci se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. Žalobce obdobné žaloby podává u Okresního soudu v Prachaticích opakovaně, jedná se pouze o kopírované části ručně psaného textu, obsah žalob je v zásadě totožný a taktéž opakovaně dochází k vyslovování místní nepřislušnosti Okresním soudem v Prachaticích a postoupení věci jinému soudu. K obdobnému závěru dospěl v celé řadě řízení vyvolaných žalobcem i Nejvyšší soud, viz například usnesení Nejvyššího soudu z 25.6.2021, sp. zn. 24 Cdo 1264/2021. Z uvedených důvodů byl návrh žalobce zamítnut.

Usnesení soudu prvního stupně napadl včasným a přípustným odvoláním žalobce (§ 201, § 202 a § 204 odst. 1 o.s.ř.), který bez věcné souvislosti s argumentací soudu prvního stupně, navrhuje změnu napadeného usnesení a ustanovení zástupce z řad advokátů.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně postupem podle § 212 a § 212a odst. 1 a 6 o.s.ř., aniž musel ve věci nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) a dospěl k závěru o zjevné nedůvodnosti podaného odvolání.

Podle § 30 odst. 1 o.s.ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. O tom, že může tuto žádost podat, je předseda senátu povinen účastníka poučit.

Podle § 30 odst. 2 o.s.ř. vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.

Podle § 138 odst. 1 o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.

Z citovaných ustanovení je nepochybně zřejmé, že jednou z podmínek pro ustanovení zástupce z řad advokátů (jde-li o řízení, kde je povinné zastoupení advokátem), je splnění předpokladů pro osvobození účastníka od soudních poplatků. Jedním z těchto předpokladů je, že účastník neuplatňuje právo svévolně nebo zřejmě bezúspěšně. Jestliže účastník uplatňuje svůj nárok svévolně nebo jde o zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, nemusí se soud splněním ostatních podmínek zabývat, neboť v takovém případě účastníka od soudních poplatků osvobodit nelze, potažmo je vyloučeno, aby mu byl ustanoven postupem podle § 30 odst. 2 o.s.ř. advokát.

V daném případě lze beze zbytku souhlasit s argumentací soudu prvního stupně, který poukazuje na skutečnost, že žalobce podává k Okresnímu soudu v Prachaticích velké množství žalob, aniž by zde bylo možno dojít k závěru o naplnění podmínek místní příslušnosti tohoto soudu. V uvedeném směru bylo již rozhodováno v desítkách případů; není přitom vůbec patrné, proč si žalobce vybírá opakovaně (a nesmyslně) právě Okresní soud v Prachaticích, avšak je zřejmé, že jeho postup má znaky zneužívání práva a kverulace.

Uvedené skutečnosti vedou k nutnému závěru, že snaha o to, aby byl „uznán“ Okresní soud v Prachaticích místně příslušným, má zcela zřejmě povahu bezúspěšného uplatňování nebo bránění práva, a proto zcela jistě nejsou splněny podmínky pro osvobození žalobce od soudních poplatků, potažmo pro ustanovení zástupce z řad advokátů.

Správný je v popsanych souvislostech odkaz soudu prvního stupně na usnesení Nejvyššího soudu z 25.6.2021, sp. zn. 24 Cdo 1264/2021, kdy i dovolací soud dospívá k závěru, že v situaci, kdy se zde jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, není účelné ani hospodárné účastníku řízení přiznávat osvobození od soudních poplatků či ustanovovat právního zástupce z řad advokátů. Ze všech uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 22. října 2021

Mgr. Miloš Pól v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Miloše Póla a soudců JUDr. Zuzany Völflové a JUDr. Pavla Toufara v právní věci

žalobce:

████████████████████, narozený ██████████

bytem

proti

žalovaným:

1. **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO: 00025429
se sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
2. **Česká správa sociálního zabezpečení**, IČO: 00006963
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o náhradu škody, o ustanovení zástupce z řad advokátů, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích z 9.9.2021, č.j. 6 C 30/2020-94,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

Okresní soud v Prachaticích (soud prvního stupně) napadeným usnesením zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů, čehož se žalobce domáhal v souvislosti s dovoláním podaným proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, č.j. 8 Co 676/2021-84 z 8.7.2021 (jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně o vyslovení místní nepříslušnosti a o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 2).

Soud prvního stupně s poukazem na ust. § 138 odst. 1 o.s.ř. a § 30 o.s.ř. podmínky pro ustanovení zástupce z řad advokátů neshledal, neboť má za to, že jde o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva v situaci, kdy žalobce obdobné žaloby podává opakovaně u Okresního soudu v Prachaticích. Jde o totožné kopírované části ručně psaného textu, ve kterém je vyměněn pouze žalovaný subjekt a žalovaná částka. Z uvedených důvodů žádost žalobce zamítl.

Usnesení soudu prvního stupně napadl včasným a přípustným odvoláním žalobce (§ 201, § 202 a § 204 odst. 1 o.s.ř.), který bez věcné souvislosti s argumentací soudu prvního stupně navrhl změnu napadeného usnesení a ustanovení zástupce z řad advokátů.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně postupem podle § 212 a § 212a odst. 1 a 6 o.s.ř., aniž musel ve věci nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) a dospěl k závěru o zjevné nedůvodnosti podaného odvolání.

Podle § 30 odst. 1 o.s.ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. O tom, že může tuto žádost podat, je předseda senátu povinen účastníka poučit.

Podle § 30 odst. 2 o.s.ř. vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.

Podle § 138 odst. 1 o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.

Z citovaných ustanovení je patrné, že jednou z podmínek pro ustanovení zástupce z řad advokátů, jde-li o řízení, kde je povinné zastoupení advokátem, je splnění předpokladů pro osvobození účastníka od soudních poplatků. Jedním z těchto předpokladů je, že účastník neuplatňuje právo svévolně nebo zřejmě bezúspěšně. Jestliže účastník uplatňuje svůj nárok svévolně nebo jde o bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, nemusí se soud splněním ostatních podmínek zabývat, neboť v takovém případě účastníka od soudních poplatků osvobodit nelze, potažmo je vyloučeno, aby mu byl ustanoven postupem podle § 30 odst. 2 o.s.ř. advokát.

V daném případě lze souhlasit s argumentací soudu prvního stupně, který odkazuje na skutečnost, že žalobce podává u Okresního soudu v Prachaticích velké množství žalob, aniž by zde bylo možné dojít k závěru o naplnění podmínek místní příslušnosti tohoto soudu. V uvedeném směru bylo rozhodováno již v desítkách případů. Není přitom patrné, proč si žalobce vybírá opakovaně a neodklonitelně právě Okresní soud v Prachaticích, avšak je zřejmé, že jeho postup má znaky zneužívání práva a kverulace.

Uvedené skutečnosti vedou odvolací soud k závěru, že snaha o to, aby byl „uznán“ Okresní soud v Prachaticích místně příslušným, má povahu zcela bezúspěšného uplatňování nebo bránění práva, a proto nejsou splněny podmínky pro osvobození žalobce od soudních poplatků a tím ani pro ustanovení zástupce z řad advokátů.

Správný je v popsanych souvislostech odkaz soudu prvního stupně na usnesení Nejvyššího soudu z 25.6.2021, sp. zn. 24 Cdo 1264/2021, kdy i odvolací soud dospívá k závěru, že v situaci, kdy se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, není účelné ani hospodárné, aby kverulujícímu účastníkovi bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků nebo ustanovován zástupce z řad advokátů.

Ze shora uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 30. listopadu 2021

Mgr. Miloš Pól v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Toufara a soudců Mgr. Miloše Póla a JUDr. Zuzany Völflové v právní věci

žalobce: [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

proti

žalovaným: 1) **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2

2) **Česká republika - Krajský soud v Hradci Králové - pobočka Pardubice**
sídlem Na Třísele 135, 530 02 Pardubice - Staré Město

o náhradu škody, zadostiučinění za vzniklou zdravotní a psychickou újmu ve výši 17 750 000 Kč,

o odvolání do usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14.9.2021, č.j. 6 C 120/2001-36,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením zamítl Okresní soud v Prachaticích jako soud prvního stupně návrh žalobce, aby mu byl ustanoven z řad advokátů zástupce v situaci, kdy 10.8.2021 podal dovolání proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, č.j. 8 Co 777/2021-21 ze dne 30.6.2021, kterým bylo potvrzeno usnesení Okresního soudu v Prachaticích o vyslovení místní nepřislusnosti tohoto soudu. Žádost odůvodnil odkazem na své nízké příjmy a zdravotní stav. Soud prvního stupně vysvětlil, že v režimu § 30 a § 138 odst. 1 o.s.ř. sice žalobce splňuje materiální podmínky (majetkové a výdělkové poměry) pro osvobození od soudních poplatků, nicméně ze strany žalobce se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva, když obdobné žaloby jako tato o poskytnutí zadostiučinění (většinou ve spojení s žalobami o umožnění euthanasie) podává u Okresního soudu v Prachaticích opakovaně, téměř totožného obsahu a ve velmi četném množství. U soudu prvního stupně bylo podáno 81 totožných věcí. Nejvyšší soud přitom právě v žalobcově v jedné z těchto věcí dovedil (usnesení NS ČR ze dne 26.5.2021, sp. zn. 24 Cdo 1264/2021-65, že není ani účelné ani hospodárné účastník porážení přiznávat osvobození od soudních poplatků či ustanovovat právního zástupce z řad advokátů.
2. Proti usnesení podal odvolání žalovaný, použil k němu tak, jako v jiných případech, jak je známo odvolacímu soudu z jeho rozhodovací činnosti, nakopírované podání použitá v jiných jeho věcech, ve kterém pouze doplnil aktuální spisovou značku a datum, a okrajovou poznámku k označení důkazů. Ve svých (stejně jako v dané věci) podáních žalobce přistupuje k používání expresivních výrazů, obviňuje státní aparát z používání metod „komunistických zabijáků padesátých let“, označuje jej jako zločinný, zabijácký režim, který zabraňuje žalobci v nezbytném léčení. Návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů doplnil opět tak, jako v předchozích věcech opakující se

„žádostí o umožnění euthanasie“.

3. Krajský soud přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně postupem podle § 212 o.s.ř. s přihlédnutím k § 212a odst. 1, 5 a 6 o.s.ř., a to bez nařízení jednání odvolacího soudu (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř. a dospěl k závěru o nedůvodnosti odvolání.
4. Odvolací soud se plně ztotožňuje s popisem situace soudem prvního stupně. Žalobce podává stále stejné návrhy, doprovázené expresivními výrazy, ve kterých kombinuje žaloby o umožnění euthanasie s žalobami o výplatu částek v řádu desítek miliónů korun s argumentací o způsobení újmy postupem soudů a státních orgánů, když dovozuje, že právě u Okresního soudu v Pardubicích, kterému byla v této věci věc postoupena, coby místně příslušnému soudu žalovaného (stejně se vyjadřuje o Obvodním soudu pro Prahu 2), se nemůže účinně bránit. Všechny žaloby bez logického důvodu, který nikdy nevysvětlil (v žádném z výše zmíněných řízeních), podává k Okresnímu soudu v Prachaticích. Dovolání v dané věci směřuje právě proti potvrzujícímu usnesení odvolacího soudu ve věci usnesení soudu prvního stupně o vyslovení místní nepříslušnosti. Odvolací soud v daném směru odkazuje nejen na soudem prvního stupně citované rozhodnutí ve věci sp. zn. 24 Cdo 1264/2021, ale v obecnější rovině především na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.8.2019, sp. zn. 258 Cdo 1262/2019, v němž Nejvyšší soud uvádí, že v obdobných případech, kdy se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva není účelné ani hospodárné účastníku řízení přiznávat osvobození od soudních poplatků či ustanovovat právní zástupce z řad advokátů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 19. října 2021

JUDr. Pavel Toufar v.r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Miloše Póla a soudců JUDr. Zuzany Vöfllové a JUDr. Pavla Toufara v právní věci

žalobce: [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem

proti

žalovaným: **1) Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2

2) Česká republika - Nejvyšší soud České republiky
sídlem Burešova 571/20, 657 37 Brno

o náhradu škody a zadostiučinění, o ustanovení zástupce z řad advokátů, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 4.10.2021, č. j. 9 C 72/2021-35

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

Okresní soud v Prachaticích (soud prvního stupně) napadeným usnesením zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů, čehož se žalobce domáhal v souvislosti s dovoláním podaným proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.7.2021, č. j. 8 Co 579/2021-24 (jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně o vyslovení místní nepřislušnosti a o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 2).

Soud prvního stupně s poukazem na ustanovení § 138 odst. 1 o.s.ř. a § 30 o.s.ř. podmínky pro ustanovení zástupce z řad advokátů nehledě na majetkovou situaci žalobce neshledal, neboť má za to, že jde o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. Žalobce obdobné žaloby podává opakovaně u Okresního soudu v Prachaticích, jde o totožné kopírované části ručně psaného textu, ve kterém je uváděn pouze odlišný žalovaný subjekt a žalovaná částka. Z uvedených důvodů žádost žalobce zamítl.

Usnesení soudu prvního stupně napadl včasným a přípustným odvoláním žalobce (§ 201, § 202 §204 odst. 1 o.s.ř.), který bez věcné souvislosti s argumentací soudu prvního stupně navrhl změnu napadeného usnesení a ustanovení zástupce z řad advokátů.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně postupem podle § 212 a § 212a odst. 1 a 6 o.s.ř., aniž musel ve věci nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), a dospěl k závěru o zjevné nedůvodnosti podaného odvolání.

Podle § 30 odst. 1 o.s.ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. O tom, že může tuto žádost podat, je předseda senátu povinen účastníka poučit.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Houdková.

Podle § 30 odst. 2 o.s.ř. vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.

Podle § 138 odst. 1 o.s.ř. Na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.

Z citovaných ustanovení procesního předpisu je zřejmé, že jednou z podmínek nutných pro ustanovení zástupce z řad advokátů soudem, jde-li o řízení, kde je povinné zastoupení advokátem, je splnění předpokladů pro osvobození účastníka od soudních poplatků. Jedním z těchto předpokladů je, že účastník neuplatňuje právo svévolně nebo zřejmě bezúspěšně. Jestliže účastník uplatňuje svůj nárok svévolně nebo jde o bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, nemusí se soud splněním ostatních podmínek zabývat, neboť v takovém případě účastníka od soudních poplatků osvobodit nelze a je také vyloučeno, aby mu byl ustanoven podle § 30 odst. 2 o.s.ř. zástupcem advokát.

V daném případě lze souhlasit s argumentací soudu prvního stupně, jež odkazuje na fakt, že žalobce podává u Okresního soudu v Prachaticích velké množství žalob, aniž by zde bylo možné dojít k závěru o naplnění podmínek místní příslušnosti tohoto soudu a činí tak opakovaně i přesto, že mu v celé řadě rozhodnutí bylo vysvětleno, že tento soud místně příslušným být nemůže. Není přitom patrné, proč si žalobce vybírá opakovaně Okresní soud v Prachaticích, avšak je zřejmé, že tento postup i s ohledem na „kvalitu“ podání má navíc znaky zneužívání práva.

Uvedené skutečnosti vedou odvolací soud k závěru, že snaha o to, aby byl „uznán“ Okresní soud v Prachaticích místně příslušným, má povahu zcela bezúspěšného uplatňování nebo bránění práva, a proto nemohou být splněny podmínky pro osvobození žalobce od soudních poplatků ani pro ustanovení mu zástupce z řad advokátů.

Správný je v popsáných souvislostech odkaz soudu prvního stupně na usnesení Nejvyššího soudu z 25.6.2021, sp. zn. 24 Cdo 1264/2021, kdy i odvolací soud dospívá k závěru, že v situaci, kdy se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva není účelné ani hospodárné, aby účastník, který procesních práv zneužívá, bylo ustanoven zástupce z řad advokátů.

Ze shora uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 22. prosince 2021

Mgr. Miloš Pól v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Houdková.

bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.

8. Z citovaných ustanovení procesního předpisu je zřejmé, že jednou z podmínek nutných pro ustanovení zástupce z řad advokátů soudem, jde-li o řízení, kde je povinné zastoupení advokátem, je splnění předpokladů pro osvobození účastníka od soudních poplatků. Jedním z těchto předpokladů je, že účastník neuplatňuje právo svévolně nebo zřejmě bezúspěšně. Jestliže účastník uplatňuje svůj nárok svévolně nebo jde o bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, nemusí se soud splněním ostatních podmínek zabývat, neboť v takovém případě účastníka od soudních poplatků osvobodit nelze a je také vyloučeno, aby mu byl ustanoven podle § 30 odst. 2 o.s.ř. zástupcem advokát.
9. V daném případě lze souhlasit s argumentací soudu prvního stupně, jež odkazuje na fakt, že žalobce podává u Okresního soudu v Prachaticích velké množství žalob, aniž by zde bylo možné dojít k závěru o naplnění podmínek místní příslušnosti tohoto soudu a činí tak opakovaně i přesto, že mu v celé řadě rozhodnutí bylo vysvětleno, že tento soud místně příslušným být nemůže. Není přitom patrné, proč si žalobce vybírá opakovaně Okresní soud v Prachaticích, avšak je zřejmé, že tento postup i s ohledem na „kvalitu“ podání má navíc znaky zneužívání práva.
10. Uvedené skutečnosti vedou odvolací soud k závěru, že snaha o to, aby byl „uznán“ Okresní soud v Prachaticích místně příslušným, má povahu zcela bezúspěšného uplatňování nebo bránění práva, a proto nemohou být splněny podmínky pro osvobození žalobce od soudních poplatků ani pro ustanovení mu zástupce z řad advokátů.
11. Správný je v popsanych souvislostech odkaz soudu prvního stupně na usnesení Nejvyššího soudu z 25.6.2021, sp. zn. 24 Cdo 1264/2021, kdy i odvolací soud dospívá k závěru, že v situaci, kdy se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva není účelné ani hospodárné, aby účastníku, který procesních práv zneužívá, bylo ustanoven zástupce z řad advokátů.
12. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 22. prosince 2021

Mgr. Miloš Pól v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Jursíkem ve věci

žalobce:

██████████, narozený ██████████

bytem ██████████

proti

žalovaným:

1) ██████████, narozený ██████████

bytem ██████████

██████) **VEBA PLYN a.s.**, IČO 25198025

sídlem Táborská 260, 399 01 Milevsko

oba zastoupení advokátem JUDr. Janem Tarabou

sídlem Nádražní 1988, 397 01 Písek

pro 2 400 000 Kč s příslušenstvím, pro 1 080 000 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Obě žaloby ze dne 3.6.2019 projednávané původně u zdejšího soudu pod spisovými značkami 12C 12/2019 a 12 C 15/2019, které byly následně spojeny do společného řízení vedeném pod sp. zn. 12 C 15/2019, **se odmítají.**
- II. Žalovaní nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal u zdejšího soudu dvě žaloby, obě ze dne 3.6.2019, kterými se domáhá vydání bezdůvodného obohacení, v jednom případě ve výši 2 400 000 Kč (žaloba zapsána a původně vedena pod sp. zn. 12 C 12/2019), kdy se jedná o nárok za období červen 2016 až květen 2019, druhou žalobou z téhož data uplatňuje nárok ve výši 1 080 000 Kč za období červen 2009 až prosinec 2011 (tato žaloba byla zapsána a nadále vedena pod sp. zn. 12 C 15/2019). Následně došlo ke spojení obou věcí, předmětem řízení vedeném pod sp. zn. 12 C 15/2019 jsou oba uvedené nároky.
2. Obě žaloby od počátku trpěly mnoha nedostatky, které se soud pokoušel odstranit nejprve písemně, a to výzvami straně žalující (v té době právnímu zástupci žalobce), avšak tento postup vedl k úspěchu pouze částečně, když některé vady stále trvají. Protože se v tomto řízení jedná o složitou problematiku, rozhodl se soud odstranit vady žaloby spočívající zejména v nedostatku definice skutkového stavu, na základě kterého žalobce požaduje předmětné nároky (zejména přesné a konkrétní vymezení autorského díla žalobce, z jehož autorství žalobce vyvozuje uplatněné nároky) při soudním jednání. Soud postupně nařídil jednání na 21.7.2020, 15.9.2020 a 15.10.2020, k odročení či zrušení těchto jednání došlo vždy z důvodu na straně žalobce. Žalobce dále způsobil průtahy v tomto řízení tím, že nejprve avizoval podání návrhu na delegaci vhodnou a tím znemožnil další nařízení jednání, dále přestal komunikovat s ustanoveným zástupcem z řad advokátů, což

následně vedlo ke zproštění zastupování a dalšímu oddálení postupu ve věci samé. Protože řízení trvá zhruba 1,5 roku, zejména z důvodů průtahů na straně žalující, nejeví se soudu účelně pokoušet se o další nařizování jednání směřující k projednatelnosti žalob, u nichž opět hrozí jejich odročování.

3. Podepsaný soud proto opětovně usnesením ze dne 3.2.2021, č.j. 12 C 15/2019-240 vyzval žalobce, aby ve lhůtě 14 dnů vyjasnil a doplnil své žaloby ze dne 3.6.2019 v následujících třech bodech.
 - 1) Vyjasnil, které z uplatněných nároků žalobce požaduje po kterém z žalovaných. V žalobě ze dne 3.6.2019 (vedené původně pod sp.zn. 12C 12/2019 a nyní spojené do sp.zn. 12C 15/2019) požadoval částku 2 400 000 Kč jako bezdůvodné obohacení za období červen 2016 - květen 2019 po žalovaném VEBA PLYN a.s. V žalobě z téhož data (vedené od počátku pod sp.zn. 12 C 15/2019) uplatnil nárok na bezdůvodné obohacení ve výši 1 080 000 Kč za období červen 2009 – prosinec 2011 proti [REDAKCE] a následně podáním ze dne 14.5.2020 navrhl přistoupení dalšího žalovaného VEBA PLYN a.s. Protože následně došlo ke spojení těchto věcí, je žalovaný VEBA PLYN a.s. účastníkem spojeného řízení a již nelze (není důvod) o přistoupení rozhodovat. Ve spojeném řízení jsou účastníky oba uvedení žalovaní a oba výše uvedené nároky. Není však zcela jasné, po kom z nich požaduje který z těchto nároků, či oba proti oběma z nich.
 - 2) Uplatněné nároky žalobce staví na tvrzeném autorství díla či děl, které však přes opakované výzvy soudu konkrétně nevymezil. V podání ze dne 14.5.2020 hovoří obecně o „speciálních plastových krabičkách, přepážkách a pojistných klipech specifických jedinečných tvarů a funkcích v sestavě krabičky“, v podání ze dne 3.6.2020 dílo popisuje jako „tvůrčí zpracování vzhledu krabičky, dále spočívající ve specifické estetice díla, jeho obrysech, liniích tvaru a použitém materiálu z prvotní vize“. Tyto popisy jsou nekonkrétní a obecné. Autorské dílo jako předmět nároku v soudním řízení musí být jednoznačně popsáno či znázorněno tak, aby nemohlo být zaměněno za jiné a mohlo být v řízení zkoumáno (zda jde o autorské dílo, zda je totožné s výrobky strany žalované atd.). Je třeba jednoznačně a konkrétně vymezte autorské dílo, buď podrobným popisem rozhodujících a jedinečných znaků, nebo grafickým či jiným konkrétním znázorněním díla či děl.
 - 3) Vysvětlit, jak dospěl k požadované výši uplatněných nároků, zejména z čeho dovozuje obvyklou výši odměny za získání licence a označit důkaz k prokázání této výše.
4. Na tuto výzvu reagoval žalobce žádostí o prodloužení lhůty a opětovnou žádostí o ustanovení zástupce z řadů advokátů pro toto řízení. Žádosti o prodloužení lhůty soud vyhověl (usnesením ze dne 22.2.2021, č.j. 12C 15/2019-247) tak, že lhůtu prodloužil do 10.3.2021. Řízení o návrhu žalobce na ustanovení zástupce pro toto řízení soud zastavil, neboť v tomto řízení byl žalobci již ustanoven zástupcem advokát JUDr. Prchal, avšak tento byl následně zproštěn povinnosti zastupovat žalobce v tomto řízení z důvodu absence komunikace žalobce s tímto ustanoveným zástupcem (v podrobnostech viz usnesení podepsaného soudu ze dne 5.1.2021, č.j. 12C 15/2019-217 a usnesení ze dne 22.2.2021, č.j. 12C 15/2019-247).
5. Žalobce tedy nijak nereagoval na výzvu k doplnění a vyjasnění obou žalob uvedenou v usnesení ze dne 3.2.2021, č.j. 12C 15/2019-240, obě podané žaloby stále trpí nedostatky popsány konkrétně v tomto usnesení, když u vad pod body 1 a 2 se jedná o vady, pro které ve smyslu § 43 o.s.ř. nelze v tomto řízení pokračovat. Nejasnou je taková žaloba, u které není zřejmé, proti kterému z žalovaných je požadován uplatněný nárok. Tato vada u obou žalob zpočátku neexistovala, neboť podané žaloby jednoznačně uváděly, proti kterému z účastníků je nárok požadován, tato nejasnost vznikla později v případě žaloby pro 1.080.000 Kč, jak je podrobně popsáno výše.
6. Další vadou, pro kterou nelze v řízení o obou žalobách pokračovat, je, že jde o žaloby neúplné. Neúplným podáním je zejména žaloba, v níž vylíčení rozhodujících skutečností je natolik kusé, že nelze jednoznačně dovodit, jaký skutek má být předmětem řízení. Nejvyšší soud k této otázce ve svém rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 370/2002 uvedl následující: „Rozhodujícími skutečnostmi se ve smyslu § 79 odst. 1 věty druhé o.s.ř. rozumí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o

čem a na jakém podkladě má soud rozhodnout. Neuvede-li žalobce v žalobě všechna potřebná tvrzení, významná podle hmotného práva, nejde o vadu žaloby, která by bránila v pokračování v řízení, jestliže v ní vylíčil alespoň takové rozhodující skutečnosti, kterými byl vymezen předmět řízení po skutkové stránce“. Z výše uvedeného je zřejmé, že žaloba musí obsahovat natolik konkrétní vylíčení rozhodujících skutečností, aby skutkové vymezení uplatněného nároku (skutek) byl zřejmý a nemohl být zaměněn za skutky jiné. Podstatou uplatněných nároků oběma žalobami v tomto řízení je tvrzené porušení autorských práv vyplývajících z autorství žalobce k blíže neuvedenému dílu. Podepsaný soud opakovaně požaduje po žalobci, aby konkrétně skutkově vymezil a popsal dílo, jehož má být autorem, a to buď podrobným popisem rozhodujících a jedinečných znaků díla, nebo grafickým či jiným konkrétním znázorněním díla. Žalobce toto dílo specifikuje opakovaně pouze v obecné rovině, když podání ze dne 14.5.2020 hovoří obecně o „speciálních plastových krabičkách, přepážkách a pojistných klipech specifických jedinečných tvarů a funkcí v sestavě krabičky“, v podání ze dne 3.6.2020 dílo popisuje jako „tvůrčí zpracování vzhledu krabičky, dále spočívající ve specifické estetice díla, jeho obrysech, liniích, tvarů a použitím materiálu z prvotní vize“. Z výše uvedeného vyplývá, že aby došlo k dostatečnému skutkovému vymezení uplatněných nároků, musí být uplatňovaný skutek popsán tak, aby nemohl být zaměněn za jiné. Jestliže v daném případě žalobce odvozuje své nároky z tvrzeného porušení autorských práv vyplývajících z jeho autorství k dílu, je nezbytné, aby dílo jednoznačně vymezil tak, aby nebylo zaměnitelné s díly jinými. Z toho, jak žalobce vymezil tvrzené dílo, nemá podepsaný soud nejenom konkrétní představu o díle, ale ani přibližnou. Není tedy zřejmé, o jaké dílo a porušení jakých autorských práv u kterého konkrétního díla jde, aby předmětný nárok nemohl být zaměněn za jiné nároky týkající se jiných možných děl. V řízení nelze pokračovat, neboť prvním krokem (jak jej navrhuje sám žalobce), je vyřešení otázky, zda jím tvrzené dílo je skutečně autorským dílem. Soud nepožaduje po žalobci složité právní konstrukce, pro které by bylo třeba konzultace s osobou znalou práva, ale podrobné skutkové vymezení tvrzeného díla. Soud se pokoušel v tomto řízení tuto vadu odstranit opakovanými výzvami právnímu zástupci žalobce, po neúspěchu této snahy soud opakovaně nařizoval jednání, aby tuto otázku řešil při jednání, ani tento postup nebyl úspěšný, když všechna nařízená jednání byla zmařena z důvodů na straně žalobce (ať již objektivních či subjektivních). Žalobce zahajuje řízení, avšak neposkytuje soudu součinnost k tomu, aby v řízení mohlo být řádně pokračováno, nárok přezkoumán a mohlo být o něm rozhodnuto.

7. Podepsaný soud uzavírá, že obě uplatněné žaloby, které jsou nyní projednávány v tomto spojeném řízení, stále trpí výše uvedenými vadami, které brání pokračování v řízení (nejasnost, které nároky požaduje žalobce po kterém z žalovaných a zejména nedostatečné skutkové vyjasnění tvrzeného autorského díla žalobce), když žalobce neodstranil tyto vady na základě opětovných výzev a dlouhodobé snahy soudu, a naposledy ve vytykáacím usnesení č.j. 12C 15/2019-240, ve kterém byl řádně poučen o následcích neodstranění těchto vad spočívající v tom, že vady spočívající v nedostatku skutkových tvrzení mohou být důvodem k zamítnutí žaloby a vady bránící pokračování v řízení mohou vést k odmítnutí žalob. Přestože podepsaný soud projevoval nadstandardní aktivitu po dlouhé časové období směřující k odstranění těchto vad, dochází v řízení k opakovaným průtahům a nedošlo k odstranění výše uvedených vad, které brání dalšímu postupu v řízení. Podepsaný soud proto musel podle § 43 odst. 2 o.s.ř. a obě žaloby ze dne 3.6.2019 odmítnout.
8. O nákladech řízení soud rozhodoval podle § 146 odst. 3 o.s.ř., podle kterého dojde-li k odmítnutí žaloby, je žalobce povinen nahradit ostatním účastníkům jejich náklady. Žalovaní se však náhrady nákladů řízení vzdali.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Pokud nebude splněno, co ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, lze podat návrh na jeho soudní

výkon nebo exekuci.

České Budějovice 19. března 2021

Mgr. Jan Jursík
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Víta Jakšiče a soudců JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Roberta Ožvalda ve věci

žalobce:

[redacted], nar. [redacted],
bytem [redacted], [redacted],

proti
žalovaným:

1. [redacted], nar. [redacted],
bytem [redacted], [redacted],

2. [redacted], nar. [redacted],
bytem [redacted], [redacted],

3. [redacted], nar. [redacted],
bytem [redacted], [redacted],

4. [redacted], nar. [redacted],
bytem v Táboře, [redacted], [redacted],

5. [redacted], nar. [redacted],
bytem [redacted], [redacted],

o zřízení nezbytné cesty,

o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 29. ledna 2021, č. j. 2 C 260/2020-17,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným usnesením nepřiznal Okresní soud v Táboře (dále jen „soud I. stupně“) žalobci v této věci osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce. Žalobce v prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech uvedl, že nemá žádný příjem z výdělečné činnosti, z dávek sociálního zabezpečení ani z dávek v hmotné nouzi, že je vlastníkem domu čp. 17 v Náchodě s přílehlými pozemky, ale nemůže v něm bydlet, neboť je „okupuje“ první žalovaný s manželkou; navíc jsou tyto nemovitosti zatíženy exekucí. Zdržuje se střídavě u svých sourozenců na různých místech, finančně závisí na osobách, od nichž nemá svolení zveřejnit jejich jména. Jako výdaje uvedl žalobce pouze daň z nemovitostí ve výši 3 600 Kč ročně a různé místní poplatky v částce kolem 1 000 Kč ročně, žádné doklady potvrzující údaje v prohlášení nepředložil. Soud I. stupně konstatoval, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že žalobce nepobírá dávky podle zákona č. 117/1995 Sb. ani podle zákona č. 111/2006 Sb., známo je i to, že v létě 2019 byl žalobce sankčně vyřazen z evidence úřadu práce. Z veřejně dostupných zdrojů pak bylo zjištěno, že je žalobce evidován v živnostenském rejstříku jako podnikající fyzická osoba, provozování živnosti ovšem přerušil, je též jednatelem a společníkem společnosti

JMR Trading & Service s. r. o. Na základě těchto skutečností soud I. stupně uzavřel, že za dané situace nelze žalobci osvobození od soudních poplatků podle § 138 odst. 1 o. s. ř. přiznat. Jelikož předložené prohlášení o poměrech žalobce neobsahuje přesvědčivé údaje o jeho pravidelných měsíčních výdajích na živobytí a o zdroji příjmů, z nichž jsou tyto výdaje hrazeny, není zřejmé, jak může žalobce v dnešní společnosti vůbec existovat. Proto není jisté, zda žalobce nezamlčel některé informace potřebné k rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků, a jeho prohlášení se jeví soudu jako nevěrohodné. Kromě toho je žalobce stále v produktivním věku, nemá závažné zdravotní komplikace a je tudíž objektivně – bez ohledu na své bydliště – schopen pracovat a dosahovat aspoň minimální mzdy. Ze sankčního vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání je pak patrné, že žalobce neplnil povinnosti, jež jsou se zařazením do této evidence spojeny. Žalobce neobjasnil ani důvody přerušování svých živností a nezmínil se o podmínkách svého působení ve zmíněné společnosti. Soud tudíž nemá k dispozici dostatečné podklady pro řádné posouzení, zda poměry žalobce odůvodňují osvobození od soudních poplatků, a nemůže jeho žádosti vyhovět. Vzhledem k tomu nejsou splněny ani podmínky pro ustanovení zástupce podle § 30 o. s. ř., které navíc není pro ochranu zájmů žalobce nezbytně nutné, když je zřejmé, že je schopen se v procesu i v právní problematice přiměřeným způsobem orientovat.

2. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, v němž znovu zdůraznil, že důvodem, proč nemůže přijmout zaměstnání od úřadu práce ani zahájit živnostenskou činnost, je skutečnost, že mu první žalovaný zabírá v přístupu k jeho majetku. Rovněž příčinou vyřazení z evidence úřadu práce bylo to, že nemohl prokázat, že ve svém trvalém bydlišti fakticky žije. Jen těžko může prokazovat své výlohy, když ve skutečnosti se jedná o výdaje jeho sourozenců, kteří si však nepřejí být do ničeho zatahováni. Žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, a proto by mělo být napadené usnesení změněno tak, že se osvobozuje od soudních poplatků a ustanovuje se mu zástupce, případně zrušeno a věc vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení.
3. Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Odvolací soud proto projednal věc podle § 212a odst. 6 o. s. ř., přezkoumal napadené usnesení z důvodů týkajících se toho, co soud I. stupně řešil v jeho výroku, tj. z hlediska prokázání důvodů pro osvobození žalobce od soudních poplatků, a dospěl k závěru, že odvolání není opodstatněné.
4. Podle § 138 odst. 1 o. s. ř. může předseda senátu na návrh přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Ze znění uvedeného ustanovení je zřejmé, že osvobození od soudních poplatků je opatřením výjimečným a úplné osvobození je možno přiznat jen ve zcela mimořádných případech. Proto je povinností účastníka, který o osvobození žádá, aby přesvědčivým způsobem prokázal, že jeho poměry navržený postup odůvodňují. K tomu zpravidla slouží tiskopis nazvaný „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, v němž účastník pravdivě uvede všechny skutečnosti, které mohou být pro přiznání osvobození významné. Má-li soud o pravdivosti uvedených údajů pochybnosti, může vyzvat účastníka k jejich doložení, případně učinit sám potřebná šetření z veřejně dostupných pramenů či využít poznatků z vlastní úřední činnosti. Soudu I. stupně je možno přisvědčit, že údaje, které žalobce uvedl ve svém prohlášení, působí zcela nevěrohodně. Žalobce tvrdí, že je dlouhodobě bez jakéhokoli příjmu, nevyjadřuje se vůbec ke svým pravidelným výdajům a omezuje se na naprosto nekonkrétní prohlášení, že ho podporují sourozenci, které ale odmítá doložit. Odvolací soud nevidí důvod, proč by sourozenci nemohli poskytnout žalobci svolení ke zveřejnění bližších údajů o tom, jak ho podporují, když se nejedná o nic, co by nějakým způsobem negativně zasahovalo do jejich osobního života; proto sdílí pochybnosti soudu I. stupně o tom, že je prohlášení žalobce pravdivé, a jeho názor, že není vyloučeno, že žalobce ve skutečnosti disponuje příjmy, jež do svého prohlášení neuvedl. Za této

situace postupoval soud I. stupně správně, když ve svém rozhodnutí vycházel z údajů o poměrech žalobce získaných z veřejných rejstříků a ze spisového materiálu v jiných řízeních, jejichž je žalobce účastníkem.

5. Zdejší odvolací soud v nedávné době rozhodoval o osvobození žalobce od soudních poplatků dvakrát. Usnesením sp. zn. 15 Co 284/2020 změnil výrok usnesení soudu I. stupně, jímž nebylo žalobci přiznáno osvobození od soudních poplatků, tak, že mu přiznal toto osvobození v plném rozsahu; vycházel přitom prakticky ze stejných údajů, jakými žalobce argumentuje v tomto řízení, aniž by se ovšem blíže zabýval jejich věrohodností. Usnesením sp. zn. 15 Co 15/2021 pak odvolací soud na základě odvolání žalobce potvrdil usnesení soudu I. stupně ve výroku, jímž bylo žalobci přiznáno osvobození od soudních poplatků jež z 50 %. Svě odlišné rozhodnutí odůvodnil poukazem na skutečnost, že žalobce byl v září 2019 sankčně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání, protože se ve stanoveném termínu nedostavil na úřad práce za účelem zprostředkování zaměstnání, která mu nebyla v době předchozího rozhodování známa a nemohlo k ní tudíž být přihlédnuto. V této souvislosti konstatoval, že neplněním jedné ze základních povinností uchazeče o zaměstnání žalobce v podstatě zmařil možnost získat prostřednictvím úřadu práce zaměstnání odpovídající jeho věku, možnostem a schopnostem a na současné situaci má tedy svůj podíl. Proto se nejedná o výjimečný případ, který by odůvodňoval osvobození od soudních poplatků zcela. Za situace, kdy soud I. stupně návrhu na osvobození od soudních poplatků částečně vyhověl, samozřejmě odvolací soud nemohl na základě odvolání žalobce zhoršit jeho postavení tím, že by mu v důsledku nově zjištěných skutečností osvobození nepřiznal vůbec, ale v této věci je tomu jinak. Nevěrohodnost údajů v žalobcem předloženém prohlášení ve spojení s jeho podílem na vyřazení z evidence úřadu práce (skutečnost, že žalobce nemůže bydlet ve svém domě v Náchodě, nijak nesouvisí s důvodem, pro který k vyřazení došlo) a s tím, že žalobce dosud přesvědčivě nevysvětlil, proč přerušil provozování všech svých živností (když např. provozování osobní dopravy není striktně vázáno na místo trvalého pobytu), vede odvolací soud k závěru, že soud I. stupně právem nepovažoval za prokázané, že poměry žalobce osvobození od soudních poplatků odůvodňují. Proto je výrok, že se žalobci toto osvobození nepřiznává, věcně správným rozhodnutím a totéž platí – z důvodů vysvětlených v napadeném usnesení – i o výroku, jímž byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce. Vzhledem k tomu bylo přezkoumávané usnesení podle § 219 o. s. ř. v celém rozsahu potvrzeno.
6. Podle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. nebylo k projednání odvolání třeba nařizovat jednání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Táboře dne 24. února 2021

Vít Jakšič v. r.
předseda senátu

dohodli a jelikož slouží svému účelu, považuje soud dílo za předané a v rozsahu provedení za dokončené. Pokud žalobkyně požadovala přiměřenou slevu z ceny díla z důvodu existence vad, nepovažoval soud znalecký posudek, který si žalobkyně nechala zhotovit, za správný; proto vyšel z posudku ustanoveného znalce [REDACTED], který vyčíslil náklady na odstranění vad díla částkou 22 785,27 Kč. Byť žalobkyně zaplatila žalovanému na zálohách 235 000 Kč a žalovaný vyfakturoval 274 970 Kč a byť dle posudku [REDACTED] zhotovil žalovaný dílo ve vyšší částce, než byly žalobkyni zaplacené zálohy, potom jelikož žalovaný nevznášel žádný protinávrh, nebylo namístě zohlednit znalcem vyčíslenou prostavěnost. Proto soud žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni shora uvedenou částku 22 785,27 Kč se zákonným úrokem z prodlení, přičemž ve zbytku v částce 55 758,73 Kč se zákonným úrokem z prodlení žalobu zamítl.

4. Na rozhodnutí o nákladech řízení mezi účastníky by dle názoru soudu I. stupně dopadalo ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. (rozhodnutí záviselo na znaleckém posudku, který sloužil k závěru o konkrétní výši přiměřené slevy i k tomu, zda dílo mělo vady), nicméně podle § 150 o. s. ř. žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť žalovanému neumožnila dodělat sjednané dílo a odstranit jeho vady. Navíc žalovaný je v plné výši osvobozen od placení soudních poplatků. O nákladech státu pak rozhodoval podle § 148 odst. 1 o. s. ř.; jelikož žalobkyně byla zcela úspěšná a navíc je ze 70 % osvobozena od soudních poplatků a zcela neúspěšný žalovaný je osvobozen ze 100 %, státu náklady řízení nepřiznal.
5. Rozsudek ve výroku I. o své platební povinnosti napadl odvoláním žalovaný. Namítl neurčitost smlouvy o dílo co do vymezení předmětu díla s tím, že smlouva je nicotná, v souladu s § 553 o. z. ve spojení s § 554 o. z. se k ní nemá přihlížet a proto je nutné postupovat tak, že byla uzavírána ústní smlouva o dílo (v takovém případě s [REDACTED] [REDACTED] jako objednatel a vlastníkem rekonstruované nemovitosti) nebo dle principů vypořádání bezdůvodného obohacení. Zároveň namítl, že odpovědnost za vady nastává teprve v okamžiku provedení díla, tedy okamžikem jeho dokončení a předání, k čemuž nedošlo. Kromě toho započítává svou pohledávku vůči žalobkyni z titulu nedoplatku ceny za provedení díla ve výši 39 970 Kč na pohledávku přiznanou žalobkyni výrokem I. Proto navrhoval změnu napadeného výroku a zamítnutí žaloby.
6. Žalobkyně napadla odvoláním rozsudek soudu I. stupně ve výroku III. o nepřiznání náhrady nákladů řízení, když nesouhlasí s aplikací § 150 o. s. ř. (ukončení spolupráce se žalovaným bylo výsledkem jeho neuspokojivé činnosti a vadného provádění díla). Požadovala změnu napadeného výroku a přiznání náhrady nákladů řízení.
7. Obě odvolání byla podána včas, oprávněnými osobami a jsou přípustná (§ 204 odst. 1 a § 201 o. s. ř.). Na jejich základě byl rozsudek soudu I. stupně dotčen ve výroku I. o platební povinnosti žalovaného a v obou nákladových výrocích III. a IV. (§ 212 o. s. ř.); rozsudek soudu ve výroku II. o částečném zamítnutí žaloby nabyl samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).
8. K projednání odvolání nařídil odvolací soud jednání na den 6. 5. 2021, při kterém zopakoval důkazy smlouvou o dílo ze dne 12. 2. 2016 a cenovou nabídkou žalovaného č. 022016 a účastníkům sdělil, že na jejich základě lze dospět k jiným závěrům, než ke kterým dospěl soud I. stupně, konkrétně že smlouva o dílo ze dne 12. 2. 2016 je pro neurčitost předmětu díla neplatná podle § 580 odst. 1 o. z., v takovém případě nastupuje vypořádání účastníků podle zásad bezdůvodného obohacení dle § 2991 a násl. o. z., tedy žalovaný by měl žalobkyni vrátit jí zaplacené částky a sám má nárok na zaplacení obvyklé ceny prací se zohledněním nedostatků díla, přičemž taková částka je vyšší, než částky zaplacené žalobkyní. Odvolací soud dále konstatoval, že jeho odlišný právní názor znamená, že by musel rozsudek soudu I. stupně zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, což by vedlo k navýšení nákladů řízení.
9. Následně žalobkyně, s ohledem na naposledy uvedené, podáním ze dne 19. 5. 2021 vzala žalobu zpět co do částky 22 785,27 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 1. 9. 2016

do zaplacení. Zároveň navrhla, aby ve vztahu mezi účastníky i vůči státu bylo rozhodnuto o nákladech řízení ve smyslu § 150 o. s. ř. Poukázala na podrobné zjišťování jejich poměrů, kdy byla částečně osvobozena od soudních poplatků (v té době její příjem představoval rodičovský příspěvek). Byť následně nastoupila do zaměstnání, z důvodu epidemie práci od března do konce května 2020 nevykonávala a pobírala pouze ošetrovné, v letošním roce činil její příjem v lednu 2021 částku 17 371 Kč, v únoru 2021 částku 13 890 Kč a v dubnu 2021 částku 17 860 Kč (tyto skutečnosti doložila). Dále požadovala zohlednit, že ve smluvním vztahu se žalovaným byla slabší stranou, tedy v postavení spotřebitele, a že smlouvu o dílo nepřipravovala. Rovněž zmínila, že žalovanému bylo přiznáno plné osvobození od soudních poplatků a v jeho případě soud I. stupně § 150 o. s. ř. aplikoval.

10. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 28. 5. 2021 souhlasil se zpětvzetím žaloby a zastavením řízení. Sám za svoji osobu nepožadoval přiznání náhrady nákladů řízení a souhlasil s požadavkem žalobkyně na postup dle § 150 o. s. ř., když zdůraznil, že rekonstruovaná nemovitost není ve vlastnictví žalobkyně, která doložila své majetkové poměry odůvodňující závěr, že případná povinnost k náhradě nákladů řízení by mohla mít insolvenční důsledky.
11. Podle § 222a odst. 1 o. s. ř. odvolací soud z důvodu částečného zpětvzetí žaloby žalobkyní rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. o platební povinnosti žalovaného v částce 22 785,27 Kč s příslušenstvím se souhlasem žalovaného zrušil a řízení v tomto rozsahu zastavil.
12. Jelikož takové rozhodnutí má fakticky povahu částečné změny rozsudku soudu I. stupně, rozhodoval odvolací soud v souladu s § 224 odst. 2 o. s. ř. nově o nákladech celého řízení jak ve vztahu mezi účastníky, tak i o nákladech státu. Protože žaloba žalobkyně byla zčásti zamítnuta a zčásti došlo k zastavení řízení pro částečné zpětvzetí žaloby, ke kterému nedošlo pro chování žalovaného (zastavení řízení z procesního hlediska zavinila žalobkyně), dopadá na rozhodnutí o nákladech řízení ust. § 142 odst. 1 a § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., podle kterých by právo na náhradu nákladů řízení náleželo žalovanému. Stejně tak by vůči žalobkyni měl podle tohoto výsledku řízení právo na náhradu nákladů řízení dle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát
13. Nad rámec shora uvedeného považuje odvolací soud za vhodné uvést (i s ohledem na odvolání žalobkyně do výroku o nákladech řízení), že by nemohl přisvědčit závěru soudu I. stupně o postupu dle § 142 odst. 3 o. s. ř. (za jeho situace ve věci), neboť na znaleckém posudku [REDAKCE] záviselo rozhodnutí soudu I. stupně v první řadě o základu nároku (úkolem znaleckého posudku bylo určit, zda byly žalovaným provedeny specifikované práce, určit cenu víceprací a konečně určit, zda provedené stavební práce byly zhotoveny kvalitně či zda vykazují vady a pokud budou vady zjištěny, určit částku, za kterou je lze odstranit); v takovém případě bylo namíste postupovat dle § 142 odst. 2 o. s. ř. (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 12. 2015 sp. zn. 30 Cdo 2992/2016).
14. Podle § 150 o. s. ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele ..., nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.
15. Povinnost hradit náklady řízení, stanovená podle § 142, § 146 odst. 2 nebo § 148 o. s. ř., se může v konkrétním případě jevit jako nepřiměřená tvrdost. Ust. § 150 o. s. ř. proto soudu umožňuje, aby ve výjimečných případech z důvodu hodných zvláštního zřetele účastníkům, vedlejším účastníkům nebo státu, kteří by jinak měli právo na náhradu nákladů, tuto náhradu zcela nebo zčásti nepřiznal. Závěr soudu o splnění podmínek § 150 o. s. ř. musí vycházet z posouzení všech okolností konkrétní věci, přičemž soud v první řadě přihlíží k majetkovým, sociálním, osobním a dalším poměrům všech účastníků řízení, významné pak jsou rovněž okolnosti vedoucí k soudnímu uplatnění nároku, postoj účastníků v průběhu řízení a další (shodně [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a kolektiv: Občanský soudní řád, komentář – I. díl, 7. vydání, C. H. Beck, Praha, komentář k § 150).

16. V daném případě odvolací soud přihlíží k neutěšeným finančním poměrům obou účastníků, neboť žalobkyni bylo usnesením soudu I. stupně ze dne 12. 12. 2018 č. j. 23 C 235/2016-204 přiznáno osvobození od soudních poplatků v rozsahu 70 % (bylo vycházeno z toho, že žije ve společné domácnosti se svým druhem [redacted], dcerou [redacted], nar. 2003 a synem [redacted], nar. [redacted], pobírá rodičovský příspěvek ve výši 6 900 Kč, nemá majetek větší hodnoty, hradí splátku hypotéky 3 514 Kč, přičemž pravidelné měsíční výdaje domácnosti představují vodné a stočné 1 000 Kč, elektřina 1 800 Kč, otop průměrně měsíčně 1 270 Kč, hygienické potřeby pro nezl. [redacted] 1 000 Kč měsíčně, základní spotřební věci pro rodinu minimálně 7 000 Kč, a dále splácí 2 946 Kč a 4 394 Kč z titulu spotřebního úvěru). Žalovanému pak bylo usnesením soudu I. stupně ze dne 23. 5. 2017 č. j. 23 C 235/2016-60 přiznáno osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu (při zjištění, že výše jeho příjmu z podnikatelské činnosti za rok 2016 činila po odečtení daně 154 216 Kč s tím, že kromě přítelkyně, se kterou bydlí v pronajatém bytě, jsou na něm finančně závislé další 3 osoby). Byť je žalobkyně aktuálně zaměstnána, její finanční situace, s přihlédnutím k výdajům rodiny a splátkám úvěru poskytnutého právě na rekonstrukci rodinného domu (který je ve vlastnictví druhá žalobkyně), není nijak dobrá.
17. Dále odvolací soud přihlédl k postojům obou účastníků jak před podáním žaloby, tak i v průběhu řízení. Konkrétně pak k tomu, že žalobkyně při podání žaloby na zaplacení částky z titulu vady díla (což je odborná otázka) disponovala znaleckým posudkem znalce [redacted] ze dne 20. 7. 2016 (na který odkazovala i ve výzvě k úhradě ze dne 10. 8. 2016 před podáním žaloby), neboli z tohoto pohledu jí nelze vytýkat nedostatek opatrnosti. Zároveň z průběhu řízení před soudem I. stupně plyne, že obě strany vycházely z toho, že písemná smlouva o dílo uzavřená dne 12. 2. 2016 (kterou připravoval žalovaný jako podnikatel, přičemž žalobkyně byla v postavení spotřebitele) je platná (její neplatnost pro neurčitě vymezený předmět díla byla žalovaným uplatněna až v závěrečném návrhu), proto bylo soudem I. stupně prováděno (k nároku z této smlouvy) podrobné znalecké dokazování (vypracován posudek znalcem [redacted]), které si vyžádalo (poměřováno k částce předmětu řízení) značné finanční náklady (uvedenému znalci byly přiznány na znalečném částky 54 704 Kč a 4 705 Kč). Rovněž lze zohlednit, že žalobkyně po seznámení s odlišným právním názorem odvolacího soudu na platnost smlouvy o dílo, vzala žalobu zpět (v rozsahu, v jakém byla předmětem odvolacího řízení).
18. Po celkovém zhodnocení všech shora uvedených skutečností dospívá odvolací soud k závěru, že uložení povinnosti žalobkyni hradit (byť i částečně, s ohledem na její částečné osvobození od soudních poplatků) žalovanému náklady řízení (tedy ve smyslu § 149 odst. 2 o. s. ř. platit náhradu nákladů státu za zastupování žalovaného ustanoveným zástupcem, když sám žalovaný ničeho nepožadoval) a další náklady státu vynaložené na znalecké dokazování, by představovala vůči žalobkyni nepřiměřenou tvrdost. Proto odvolací soud za použití ust. § 150 o. s. ř. žalovanému ani státu vůči žalobkyni náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení v odstavci I. výroku je přípustné dovolání jen v případě, že se jedná o rozhodnutí, které závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzená jinak (§ 237

o. s. ř.). Přípustnost dovolání je však podle § 239 o. s. ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání mohou účastníci podat do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Proti tomuto usnesení v odstavcích II. a III. výroku není dovolání přípustné.

Tábor 31. května 2021

Mgr. Pavel Příbyl v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kosové a soudců JUDr. Marcely Pechové a Mgr. Pavla Příbyla v právní věci

žalobkyně:

[redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]

proti

žalovaným:

1) [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

[redacted]
bytem [redacted]
oba zastoupeni advokátem JUDr. Tomášem Karlíkem
sídlem Dobrovského 729, 390 02 Tábor

o uplatnění výkonu majetkového práva

o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 1. 3. 2021 č. j. 2 C 22/2020-105

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně se v odstavci I. ve výroku o částečném osvobození od soudních poplatků **mění** tak, že se žalobkyni přiznává osvobození od soudních poplatků v rozsahu 75 %.
- II. Usnesení soudu I. stupně se v odstavci II. ve výroku o ustanovení zástupce **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně žalobkyni přiznal osvobození od soudních poplatků v rozsahu 50 % a ustanovil jí zástupce JUDr. Ivana Punčocháře, AK Planá nad Lužnicí. Z odůvodnění plyne, že o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce požádala žalobkyně pro dovolací řízení. Okresní soud zjistil z prohlášení o majetkových, osobních a výdělkových poměrech vyplněného žalobkyní, že jediným jejím příjmem je starobní důchod ve výši 12 831 Kč a jediným hodnotným majetkem dům č. 531 v Plané nad Lužnicí. Žalobkyně žije sama, platí poplatky za plyn, elektřinu, televizní a rozhlasový poplatek, telefon a vodu částkou 4 512 Kč měsíčně a ročně hradí poplatky ve výši 5 234 Kč, tj. měsíčně 436 Kč. Soud I. stupně vyhodnotil, že majetkové poměry žalobkyně odůvodňují částečné osvobození od soudních poplatků s tím, že úhrada celého poplatku z dovolání ve výši 4 000 Kč by citelně zasáhla do jejích pravidelných výdajů. Zkonstatoval, že současná majetková a sociální situace žalobkyně je prakticky stejná jako v květnu 2020, kdy rovněž žádala o osvobození od soudních poplatků, a tak jí přiznal osvobození z 50 %, čímž dojde ke snížení poplatkové povinnosti na částku 2 000 Kč. Ustanovení zástupce odůvodnil účelností a protože žalobkyně neodůvodnila možnou podjatost advokátů z okresu Tábor, byl advokát vybrán ze seznamu advokátů vedeného zdejším soudem dle stanoveného pořadí a rovněž i s ohledem na hospodárnost možných nákladů na zastoupení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Divišková.

2. Proti tomuto usnesení podala odvolání žalobkyně. Poukázala na to, že žije sama, pobírá pouze starobní důchod a neustále se jí zvyšují životní náklady a výrazně vzrostly ceny potravin v průběhu roku 2020 a 2021. Placení jakýchkoliv soudních poplatků by proto pro ní bylo likvidační. Znovu zrekapitulovala, jaké má výdaje a navrhla, aby jí bylo přiznáno osvobození v celém rozsahu. Zástupce by jí měl být ustanoven z řad advokátů sídlících mimo okres Tábor s cílem zamezit možné podjatosti advokáta sídlícího v rámci okresu Tábor.
3. Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Odvolací soud proto věc projednal a přezkoumal napadené usnesení dle § 212 věty první o. s. ř. ve spojení s § 212a odst. 6 o. s. ř., a aniž by musel nařizovat ve věci jednání dle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř., dospěl k závěru, že odvolání je zčásti důvodné.
4. Dle § 138 o. s. ř. lze přiznat plné osvobození od soudních poplatků jen výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody. Takové důvody ale v případě žalobkyně shledat nelze. Soud I. stupně se podrobně zabýval poměry žalobkyně a zcela správně dovedl, že je na místě osvobození pouze částečné. Toho si musí být žalobkyně ostatně vědoma, když v jiné věci bylo poměrně nedávno rozhodováno o její žádosti o osvobození od soudních poplatků na základě téměř stejných osobních a majetkových poměrů, které do současné doby nezaznamenaly výraznější změny. Tvrdí-li žalobkyně, že došlo ke zvýšení jejích pravidelných nákladů a vzrůstu cen v obchodech, je toto kompenzováno jistým navýšením jejího důchodu, jak je patrné z jejího prohlášení. Jestliže tedy soud I. stupně usnesením ze dne 20. 5. 2020 pod č. j. 2 C 22/2020-40 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 24. 6. 2020 č. j. 15 Co 150/2020-52 přiznal žalobkyni pouze částečné osvobození od soudních poplatků, nemůže žalobkyně při stejných skutkových podkladech důvodně očekávat, že jí nyní bude přiznáno osvobození v plné výši. V citované věci soudy obou stupňů zároveň konstatovaly, že žalobkyně s ohledem na své poměry není schopna zaplatit soudem vyměřený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, proto jí přiznal osvobození z 50%. Pakliže se poměry žalobkyně od té doby prakticky nezměnily, je nutno uzavřít, že činí-li soudní poplatek z dovolání 4 000 Kč, není soudem I. stupně přiznané osvobození v projednávané věci dostačující. Proto odvolací soud napadené usnesení ve výroku o přiznaném částečném osvobození dle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil a žalobkyni přiznal osvobození od soudních poplatků ze 75 %, čímž se poplatková povinnost snížila na částku 1 000 Kč, která odpovídá zjištěným poměrům žalobkyně.
5. Výrok, jímž soud I. stupně ustanovil žalobkyni zástupce z řad advokátů sídlících v okrese Tábor, považuje odvolací soud za správný s odkazem na řádně odůvodnění napadeného usnesení. Tvrzení žalobkyně o možné podjatosti těchto advokátů není oproti tomu naprosto ničím odůvodněno, a tak požadavek žalobkyně na ustanovení zástupce, který v okrese Tábor nesídlí, nemůže být v žádném případě opodstatněný. Proto byl napadený výrok o ustanovení zástupce jako věcně správný dle § 219 o. s. ř. potvrzen.
6. O nákladech odvolacího řízení nebylo rozhodováno, jelikož nejde o konečné rozhodnutí ve věci.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Tábor 30. 3. 2021

JUDr. Ivana Kosová v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Kosové a soudců JUDr. Marcely Pechové a Mgr. Pavla Příbyla ve věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted]
trvale bytem [redacted]
proti
žalovanému: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]

o vyklizení nemovitostí

o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 19. března 2021 č. j. 10 C 246/2020-63

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným usnesením nepřiznal Okresní soud v Táboře (dále jen „soud I. stupně“) žalobci v této věci osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce. Žalobce v prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech uvedl, že žije sám a nemá žádnou vyživovací povinnost. Nemá žádný příjem z výdělečné činnosti, z dávek sociálního zabezpečení ani z dávek v hmotné nouzi. Vlastní dům čp. 17 v Náchodě s přílehlými pozemky, ale nemůže v něm bydlet, neboť ho „okupuje“ žalovaný a nemovitosti jsou zatíženy exekucí. Zdržuje se střídavě u svých sourozenců na různých místech, finančně závisí na osobách, od nichž nemá svolení zveřejnit jejich jména. Jako výdaje uvedl daň z nemovitostí ve výši 3 600 Kč ročně a různé místní poplatky v částce kolem 1 000 Kč ročně, žádné doklady potvrzující údaje v prohlášení nepředložil. Po propuštění z vězení pobíral 3 měsíce dávky v hmotné nouzi a nyní je finančně závislý na svých sourozencích. Z veřejně dostupných zdrojů soud I. stupně zjistil, že žalobce je evidován v živnostenském rejstříku jako podnikající fyzická osoba a je též jednatelem a společníkem společnosti JMR Trading & Service s. r. o.; tato živnost byla přerušena do 31. 12. 2020. Na základě těchto skutečností soud I. stupně uzavřel, že za dané situace nelze žalobci osvobození od soudních poplatků podle § 138 odst. 1 o. s. ř. přiznat. Předložené prohlášení o poměrech žalobce považoval za nevěrohodné, protože nedoložil finanční podporu od sourozenců, ani jak uspokojuje bytovou potřebu. Z úřadu práce byl sankčně vyřazen a v současné době jeho živnost již není přerušena. Proto návrhu na osvobození od soudních poplatků nevyhověl a vzhledem k tomu nejsou splněny ani podmínky pro ustanovení zástupce podle § 30 o. s. ř., které navíc není pro ochranu zájmů žalobce nezbytně nutné, když je zřejmé, že je schopen se v procesu i v právní problematice přiměřeným způsobem orientovat.
2. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, v němž znovu uvedl, že rozhodnutí je nesprávné, necitlivé a zabraňuje žalobci přístup k projednání věci. Soud si je vědom toho, v jaké se žalobce nachází situaci a to v důsledku chování žalovaného. Proto by mělo být napadené usnesení změněno tak, že se osvobozuje od soudních poplatků a ustanovuje se mu zástupce.

3. Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Odvolací soud proto projednal věc podle § 212a odst. 6 o. s. ř, přezkoumal napadené usnesení z důvodů týkajících se toho, co soud I. stupně řešil v jeho výroku, tj. z hlediska prokázání důvodů pro osvobození žalobce od soudních poplatků, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
4. Předně musí odvolací soud konstatovat, že v poslední době opakovaně rozhoduje o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Naposledy o ní rozhodoval usnesením ze dne 24. 2. 2021 č. j. 15 Co 44/2021-40, jímž bylo potvrzeno zamítavé rozhodnutí okresního soudu. Protože poměry žalobce, jak je uvedl v prohlášení o osobních a majetkových poměrech, se nijak nezměnily, lze bezezbytku vyjít ze závěrů, které tento odvolací soud ve shora citované věci učinil.
5. Podle § 138 odst. 1 o. s. ř. může předseda senátu na návrh přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Ze znění uvedeného ustanovení je zřejmé, že osvobození od soudních poplatků je opatřením výjimečným a úplné osvobození je možno přiznat jen ve zcela mimořádných případech. Proto je povinností účastníka, který o osvobození žádá, aby přesvědčivým způsobem prokázal, že jeho poměry navrhovaný postup odůvodňují. K tomu zpravidla slouží tiskopis nazvaný „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, v němž účastník pravdivě uvede všechny skutečnosti, které mohou být pro přiznání osvobození významné. Má-li soud o pravdivosti uvedených údajů pochybnosti, může vyzvat účastníka k jejich doložení, případně učinit sám potřebná šetření z veřejně dostupných pramenů či využít poznatků z vlastní úřední činnosti.
6. Soudu I. stupně je možno přisvědčit, že údaje, které žalobce uvedl ve svém prohlášení, se jeví nevěrohodně. Žalobce tvrdí, že je dlouhodobě bez jakéhokoli příjmu, nevyjadřuje se vůbec ke svým pravidelným výdajům a omezuje se na naprosto nekonkrétní prohlášení, že ho podporují sourozenci, které ale odmítá doložit. Odvolací soud nevidí důvod, proč by sourozenci nemohli poskytnout žalobci svolení ke zveřejnění bližších údajů o tom, jak ho podporují, když se nejedná o nic, co by nějakým způsobem negativně zasahovalo do jejich osobního života. Proto jsou pochybnosti o pravdivosti žalobcem uvedených údajů opodstatněné a lze předpokládat, že ve skutečnosti žalobce disponuje příjmy, jež do svého prohlášení neuvedl. Žalobce je evidován v živnostenském rejstříku a přesvědčivě dosud nevysvětlil, proč se nevěnuje podnikání, případně proč má živnosti přerušené. Argumentuje-li žalobce tím, že nemá zaměstnání, zjistil tento odvolací soud v řízení vedeném pod sp. zn. 15 Co 15/2021, že žalobce byl v září 2019 sankčně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání, protože se ve stanoveném termínu nedostavil na úřad práce za účelem zprostředkování zaměstnání. V této souvislosti je nutno konstatovat, že neplněním jedné ze základních povinností uchazeče o zaměstnání žalobce v podstatě zmařil možnost získat prostřednictvím úřadu práce zaměstnání odpovídající jeho věku, možnostem a schopnostem, z čehož je nutno dovodit, že na své nezaměstnanosti má značný podíl sám žalobce, nikoliv okolnosti, na které stále poukazuje. Všechna tato zjištění nutně vedou odvolací soud k závěru, že soud I. stupně právem nepovažoval za prokázané, že poměry žalobce osvobození od soudních poplatků odůvodňují. Proto je výrok, že se žalobci toto osvobození nepřiznává, věcně správným rozhodnutím a totéž platí – z důvodů vysvětlených v napadeném usnesení – i o výroku, jímž byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce. Vzhledem k tomu bylo přezkoumávané usnesení podle § 219 o. s. ř. v celém rozsahu potvrzeno.

7. Podle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. nebylo k projednání odvolání třeba nařizovat jednání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Tábor dne 13. 4. 2021

JUDr. Ivana Kosová v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Víta Jakšiče a soudců JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Roberta Ožvalda ve věci

žalobkyně: **České republiky – Státního pozemkového úřadu**
se sídlem v Praze 3, Husinecká 1024/11a, IČ 01312774,
zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
se sídlem v Praze 2, Rašínovo nábřeží 390/42, IČ 69797111,

proti
žalovanému: [REDAKCE], nar. [REDAKCE],
bytem [REDAKCE],
zastoupenému Mgr. Davidem Vaníčkem, Ph.D.,
advokátem se sídlem v Brně, Hlinky 505/118,

o zaplacení částky 691 904 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 25. března 2021, č. j. 8 C 141/2020-180,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Žalovaný podal odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Táboře (dále jen „soud I. stupně“) ze dne 21. 1. 2021, č. j. 8 C 141/2020-149. Poté, co byl vyzván k zaplacení soudního poplatku z odvolání ve výši 34 384 Kč, požádal, aby mu bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, s odůvodněním, že se nachází v tíživé finanční situaci a navíc nemůže vyměřený poplatek zaplatit už proto, že je proti němu vedeno několik exekucí a jeho majetek je postižen generálním inhibitoriem.
2. Soud I. stupně shora uvedeným usnesením žalobci požadované osvobození od soudních poplatků nepřiznal. Zdůraznil, že je povinností účastníka, který o osvobození žádá, aby přesvědčivě prokázal, že jeho poměry takový postup odůvodňují, a dospěl k závěru, že žalovaný tuto povinnost nesplnil. V předloženém prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech totiž není vůbec zmíněna výše příjmů a výdajů žalovaného a chybí i údaje o jeho majetku, o výši jeho závazků, o bydlení a o případných vyživovacích povinnostech. Žalovaný v prohlášení pouze stručně odkázal na exekuční řízení postihující celý jeho majetek, aniž by však blíže konkretizoval výši vymáhaných pohledávek a stav jejich splácení, a vyslovil názor, že by úhradou poplatku porušil generální inhibitorium. S tímto názorem se však soud I. stupně neztotožnil, když ani v tomto ohledu neuvedl žalovaný žádné bližší údaje. S ohledem na nedostatek podkladů k posouzení, zda poměry žalovaného odůvodňují postup podle § 138 odst. 1 o. s. ř., soud I. stupně uzavřel, že jeho žádosti nelze vyhovět.
3. Proti tomuto usnesení podal žalovaný odvolání. Setrval na svém přesvědčení, že k přiznání osvobození od soudních poplatků stačí již samotný fakt, že byl jeho majetek exekučně postižen a dopadá tedy na něj § 44a odst. 1 ex. řádu. Vyplněný formulář, který soud I. stupně požadoval, není jediným prostředkem, jímž lze poměry účastníka žádajícího o osvobození od soudních

poplatků prokázat. Určujícím kritériem je objektivní neschopnost účastníka poplatků zaplatit a ta je podle jeho názoru v dané věci zjevná. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se mu přiznává mu osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu.

4. Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Odvolací soud proto projednal věc podle § 212a odst. 6 o. s. ř., přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že odvolání není opodstatněné.
5. Osvobození od soudních poplatků podle § 138 odst. 1 o. s. ř. lze účastníku na jeho žádost přiznat, odůvodňují-li to jeho poměry a nejde-li o svévolné či zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva. Domáhá-li se účastník takového osvobození, je – jak správně zdůraznil soud I. stupně – jeho povinností prokázat, že jsou podmínky citovaného ustanovení splněny. Žalovanému lze přisvědčit, že i když je řádně vyplněný formulář nazvaný „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ obvykle hlavním (a dostatečným) podkladem pro rozhodnutí o žádosti o osvobození, je možno poměry účastníka prokázat i jiným hodnověrným způsobem. To však v této věci žalovaný neučinil. Jeho v podstatě jediným argumentem, na němž staví své přesvědčení o prokázání podmínek § 138 odst. 1 o. s. ř., je tvrzení, že pokud doložil, že je proti němu vedeno několik exekucí, je zjevné, že mu v zaplacení poplatku brání ustanovení § 44a ex. řádu. S tímto argumentem se však odvolací soud nemůže ztotožnit. Zmíněné ustanovení zakazuje povinnému nakládat s majetkem včetně nemovitostí a majetku ve společném jmění manželů, vyjma běžné obchodní a provozní činnosti, uspokojování základních životních potřeb svých a osob, k nimž má vyživovací povinnost, a udržování a správy majetku. Plnění zákonem stanovené povinnosti jakou je placení daní nebo poplatků souvisí se správou a udržováním majetku a je absurdní se domnívat, že nařízením exekuce je povinný těchto povinností bez dalšího zproštěn. To, že je osoba žádající o osvobození od soudních poplatků v postavení povinného účastníkem exekučního řízení, samozřejmě může mít při zkoumání podmínek § 138 odst. 1 o. s. ř. význam, ale pouze tehdy, prokáže-li, jakým konkrétním způsobem se tato skutečnost projevuje v jeho poměrech. Žalovaný v této věci ovšem zůstal pasivní, dokonce, jak plyne z podání na č. l. 175 spisu, ani jeho zástupci se nepodařilo s ním spojit, a za této situace soud I. stupně nepochybil, když z důvodu absence jakýchkoli konkrétních a přesvědčivých podkladů pro posouzení poměrů žalovaného jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků nevyhověl. Proto bylo napadené usnesení jako věcně správné podle § 219 o. s. ř. potvrzeno.
6. Podle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. nebylo k projednání odvolání třeba nařizovat jednání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Táboře dne 20. dubna 2021

Vít Jakšič v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Víta Jakšiče a soudců JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Roberta Ožvalda ve věci

žalobkyně: **České republiky – Státního pozemkového úřadu**
se sídlem v Praze 3, Husinecká 1024/11a, IČ 01312774,
zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
se sídlem v Praze 2, Rašínovo nábřeží 390/42, IČ 69797111,

proti
žalovanému: [REDAKCE], nar. [REDAKCE],
bytem [REDAKCE],
zastoupenému Mgr. Davidem Vaníčkem, Ph.D.,
advokátem se sídlem v Brně, Hlinky 505/118,

o zaplacení částky 691 904 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 1. června 2021, č. j. 8 C 141/2020-194,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **mění** tak, že se řízení o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 1. 2021, č. j. 8 C 141/2020-149, nezastavuje.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením zastavil Okresní soud v Táboře (dále jen „soud I. stupně“) řízení o odvolání žalovaného proti shora uvedenému rozsudku a rozhodl o nákladech řízení. Poukázal na to, že žalovaný byl vyzván k zaplacení soudního poplatku z odvolání a že jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků nebylo vyhověno, a uzavřel, že pokud nebyl poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, je nutno postupovat podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.
2. Proti tomuto usnesení podal žalovaný odvolání. S poukazem na judikaturu vyšších soudů vytkl soudu I. stupně, že mu poté, co bylo pravomocně rozhodnuto, že se mu nepřiznává osvobození od soudních poplatků, nestanovil novou lhůtu k zaplacení poplatku a bez dalšího přistoupil k zastavení řízení; tím zatížil řízení procesní vadou, pro kterou musí být napadené usnesení zrušeno. Další část odvolání pak žalovaný věnoval polemice se správností rozhodnutí, jimiž nebylo vyhověno jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků.
3. Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Odvolací soud proto projednal věc podle § 212a odst. 6 o. s. ř., přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že odvolání je opodstatněné.
4. Již v odvolání proti usnesení soudu I. stupně ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 C141/2020-180, žalovaný odkázal na usnesení ze dne 16. 4. 2019, č. j. 30 Cdo 825/2019-116, v němž Nejvyšší soud zdůraznil, že nebude-li včas podané žádosti účastníka o osvobození od soudních poplatků vyhověno, stanoví mu soud novou lhůtu ke splnění poplatkové povinnosti. Tento názor

dovolacího soudu je pouze odrazem již dříve ustálené praxe soudů při rozhodování o osvobození od soudních poplatků. V této věci však soud I. stupně označeným způsobem nepostupoval, protože hned poté, co nabylo usnesení zdejšího odvolacího soudu ze dne 20. 4. 2021, č. j. 15 Co 95/2021-190, právní moci, přistoupil bez dalšího k zastavení řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Žalovaný mu tudíž právem vytýká procesní pochybení, jelikož tímto postupem byl zbaven možnosti vyměřený poplatek zaplatit a splnit tak podmínky pro věcné projednání svého opravného prostředku. Vzhledem k tomu nezbylo, než napadené usnesení podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnit tak, že se odvolací řízení nezastavuje.

5. S ohledem na to, že otázka důvodnosti žádosti žalovaného o osvobození od soudních poplatků již byla pravomocně vyřešena, je bezpředmětné vyjadřovat se ke zbývajícím částem jeho odvolání.
6. O nákladech odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, jelikož tímto rozhodnutím řízení nekončí (§ 224 odst. 1, § 151 odst. 1 o. s. ř.).
7. Podle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. nebylo k projednání odvolání třeba nařizovat jednání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání jen v případě, že se jedná o rozhodnutí, které závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je však podle § 239 o. s. ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání mohou účastníci podat do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Táboře dne 13. července 2021

Vít Jakšič v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře - rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Příbyla a soudkyň JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Marcely Pechové v právní věci

žalobce: [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

proti
žalované: [REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

o ochranu osobnosti

o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 21. července 2021 č. j. 9 C 41/2020-175

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně se v odstavci II. ve výroku o nevyhovění žádosti žalobce o ustanovení jiného zástupce **potvrzuje**.
- II. Usnesení soudu I. stupně se v odstavci III. ve výroku o přiznané odměně ustanovenému zástupci **mění** tak, že se ustanovenému zástupci JUDr. Pavlu Sokolovi přiznává odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 13 939,20 Kč.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným usnesením zprostil soud I. stupně ustanoveného zástupce JUDr. Pavla Sokola, advokáta se sídlem Nerudova 3078, 390 02 Tábor (dále též ustanoveného zástupce, zástupce) povinnosti zastupovat žalobce v daném řízení a nevyhověl žádosti žalobce o ustanovení jiného právního zástupce (výroky I. a II.). Současně přiznal ustanovenému zástupci odměnu a náhradu hotových výdajů v celkové výši 16 819 Kč a žalobci uložil povinnost, aby zaplatil České republice na účet Okresního soudu v Táboře částku představující 25 % z přiznané odměny a náhrady hotových výdajů ustanoveného zástupce, která bude určena v samostatném rozhodnutí (výroky III. a IV.).
2. Žalobce byl usnesením soudu I. stupně ze dne 17. 6. 2020 č. j. 9 C 41/2020-51 osvobozen od soudních poplatků v rozsahu 75 %. Za účelem ochrany jeho zájmů v daném řízení mu byl usnesením téhož soudu ze dne 12. 11. 2020 č. j. 9 C 41/2020-110, ve znění usnesení ze dne 17. 12. 2020 č. j. 9 C 41/2020-113, ustanoven zástupce z řad advokátů JUDr. Pavel Sokol. Dne 29. 6. 2021 požádal zástupce o zproštění povinnosti zastupovat žalobce, neboť ten mu vyslovil nedůvěru k jeho právnímu zastupování, došlo tedy k narušení nezbytné důvěry mezi advokátem a klientem. Rovněž právní názor zástupce na danou věc je v rozporu s názorem klienta. Sám žalobce podáním ze dne 13. 7. 2021 soudu I. stupně sdělil, že mezi ním a zástupcem došlo k zásadnímu názorovému rozchodu; vydával listiny jménem žalobce bez jeho vědomí a zrušil sjednanou schůzku. Takové jednání podle něj nenasvědčuje, že hájí jeho práva. Proto vypověděl zástupci zastoupení. Současně požádal, aby mu byl ustanoven jiný zástupce (JUDr. Jan Vobr, JUDr. Vladimír Hudek, JUDr. Marie Kostrůnková).

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Chomátová.

3. Soud I. stupně s odkazem na ustanovení § 20 odst. 2 a 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, dospěl k závěru, že mezi JUDr. Sokolem a žalobcem došlo k narušení vzájemné důvěry, což vyplývá z podání obou zúčastněných, a žalobce sám si nepřeje, aby ho JUDr. Sokol dále zastupoval. Proto bylo rozhodnuto o jeho zproštění zastupovat žalobce.
4. Nebylo však vyhověno žádosti žalobce o ustanovení jiného zástupce. Podle obsahu spisu je zřejmé, že ustanovený zástupce si plnil povinnosti plynoucí mu ze zastupování, když doplnil žalobu žalobce, specifikoval jeho jednotlivé žalobní nároky a účastnil se jednání soudu. Doručováno mu bylo i písemné vyhotovení rozsudku, proti kterému podal dne 31. 5. 2021 nejprve blanketní odvolání, které následně 8. 6. 2021 doplnil. O podání odvolání zástupce žalobce informoval a zaslal mu i jeho doplnění, ale od žalobce obdržel naprostý nesouhlas s odvoláním a požadavek na jeho stornování. Podle § 30 odst. 1 o. s. ř. zástupce je soudem ustanoven účastníkem, který není schopen pro právní složitost podat sám návrh a současně nemá dostatek prostředků na to, aby si zajistil právní zastoupení. Nelze však vyloučit, že mezi ustanoveným zástupcem a navrhovatelem dojde z nejrůznějších důvodů k neporozumění, i ke ztrátě důvěry. Ztráta důvěry a změna ustanoveného zástupce však není namístě, když zástupce hájí zájmy žalobce, podává v jeho prospěch návrhy a činí úkony, které může v řízení činit účastník, včetně těch procesních úkonů, k nimž nebyl účastníkem řízení výslovně zmocněn. Vnitřní omezení (pokyny, příkazy, zákazy), která si účastník se svým zástupcem sjednal, žádné účinky vůči soudu a ostatním účastníkům řízení nemají. Pokud tedy došlo ke zproštění zástupce žalobce, ač si plnil řádně své povinnosti žalobce zastupovat, pak nelze vyhovět požadavku žalobce, aby mu byl ustanoven jiný zástupce. To zejména i za situace, kdy se žalobce v řízení orientuje, činí i samostatné návrhy bez účasti ustanoveného zástupce. Nakonec také zaplatil soudní poplatek za odvolání podané ustanoveným zástupcem a toto „nestornoval“, přestože ustanoveného zástupce osočil, že bylo podáno proti jeho vůli a za jeho zády.
5. Za zastupování náleží zástupci odměna dle § 140 odst. 2 o. s. ř. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále jen AT), a to za 5 úkonů právní služby (první porada s klientem včetně převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě ze dne 4. 3. 2021, doplnění žaloby ze dne 29. 3. 2021, účast na jednání dne 23. 4. 2021, odvolání proti rozhodnutí ve věci samé - § 11 odst. 1 písm. b), d), g), k) AT) z tarifní hodnoty 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) a § 7 bodu 5. AT, snížená o 20 % v souladu s § 12a odst. 1 AT, tedy ve výši 2 480 Kč za 1 úkon, spolu s 5 paušálními náhradami po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT a 21 % daní z přidané hodnoty ve výši 2 918 Kč jde celkem o 16 819 Kč. Soud I. stupně nezohlednil požadavek ustanoveného zástupce na odměnu za studium spisu v délce 30 minut, neboť to zahrnul do převzetí a přípravy zastoupení, a konzultaci s klientem dne 4. 3. 2021, neboť nebyla soudu doložena.
6. Povinnost žalobce nahradit České republice 25 % přiznané odměny zástupci vyplývá z § 148 odst. 1 o. s. ř.
7. Proti tomuto usnesení, a to pouze proti výroku, jímž mu nebyl přidělen jiný zástupce, a jímž byla přiznána odměna zástupci za zastupování, podal žalobce odvolání. Namítl v něm, že soudu I. stupně jednoznačně sdělil, že v této věci advokát jeho zájmy nehájí. To plyne z toho, že advokát nerespektoval požadavek žalobce na stornování odvolání. Tímto advokát porušil § 16 odst. 1 a § 17 zákona o advokacii a článek 4 odst. 1 etického kodexu advokáta. Zastoupení mu bylo vypovězeno až 29. 6. 2021, byla tedy jeho povinnost respektovat pokyn klienta z 8. 6. 2021. Tohoto dne advokát neměl důvod ukončovat zastoupení, ani to neučinil, neboť žalobci přislíbil další spolupráci. Pokud soud I. stupně uváděl, jaké činil advokát za žalobce úkony, pak jednotlivá podání, která soudu zaslal, jsou pouze přepisem sdělení žalobce. Proto také v podáních uvádí, že „žalobce tvrdí“. Při účasti u soudního jednání advokát nepoložil nikomu jediný dotaz a pouze na závěr zopakoval žalobní tvrzení formulacemi „žalobce tvrdí“. Podání zástupce také neobsahují žádná zákonná ustanovení. Stačí porovnat obsah jeho odvolání z 8. 6. 2021 s odvoláním, které vypracoval on sám, ze dne 26. 7. 2021. Z toho žalobce usuzuje, že advokát neměl zájem hájit jeho

práva a nehájil je. Rovněž žalobní návrh formuloval žalobce zcela sám, nadiktoval jej advokátovi. To, že žalobce zaplatil poplatek z odvolání, nelze považovat za to, že se jednalo o odvolání vypracované advokátem. Zaplatil poplatek za odvolání jako takové, aby nebyla zmeškána lhůta. Následně doplnil své blanketní odvolání, které podal dříve než zástupce. Soud I. stupně také neodůvodnil, proč mu nebyl ustanoven jiný zástupce, ve vztahu k tomu, že zcela přehlíží porušení zákona advokátem v jeho neprospěch. Za takového stavu má žalobce plné právo vypovědět zastoupení ustanoveného zástupce a požádat o jiného. Odměna za zastupování, která byla zástupci přiznána, je v některých bodech sporná. To se týká právě blanketního odvolání, ve kterém zástupce soudu sděluje, že bude doplněno po poradě s klientem. Dne 8. 6. 2021 doručil advokát žalobci odvolání, které podal jeho jménem bez porady s ním, a žalobce mu vydává pokyn, aby odvolání stornoval, nebo mu sdělil, že ho nestornuje. Téhož dne zástupce žalobci sděluje, že odvolání je možno doplňovat do rozhodnutí soudu a že počítá se schůzkou se žalobcem. Až dne 21. 6. 2021 navrhl advokát termín schůzky na 29. 6. 2021 ve 14:30 hodin, ale 29. 6. 2021 ve 13:37 hodin žalobci telefonuje, že schůzku ruší a vypovídá zastoupení s odůvodněním, že našel zprávu od žalobce ze dne 8. 6. 2021 o jeho nesouhlasu s postupem při zastupování. O tom již však zástupce musel vědět hned 8. 6. 2021, neboť na něj reagoval. Pokud by tedy měla být přiznána zástupci odměna, tak pouze za jeho pasivní účast při jednání soudu I. stupně, kdy pro věc udělal to, že opustil svou kancelář, a to maximálně do výše 5 000 Kč. Žalobce navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil a ustanovil mu jiného advokáta, jednoho z jím jmenovaných v jeho podání ze dne 13. 7. 2021, a přiznal odměnu zproštěnému zástupci pouze za jeho účast při jednání u Okresního soudu v Táboře.

8. Zástupce žalobce navrhl potvrzení napadeného usnesení soudu I. stupně a ve svém písemném vyjádření k odvolání žalobce uvedl, že od žalobce měl pokyn, aby podal odvolání proti rozsudku soudu I. stupně v dané věci ze dne 23. 4. 2021 č. j. 9 C 41/2020-149, jak plyne z jeho dopisu ze dne 28. 5. 2021. Proto podal 31. 5. 2021 blanketní odvolání a následně jej zdůvodnil podáním z 8. 6. 2021, aby soud odvolání přijal a bylo projednatelné odvolacím soudem. Takto tedy splnil vůli klienta podat odvolání proti rozsudku soudu I. stupně. V souvislosti s podaným odvoláním došlo mezi ním a žalobcem skutečně k velkému narušení nezbytné důvěry. On odvolání odůvodnil jako advokát tak, jak dle svého názoru uznal za vhodné. Vycházel ze skutečností, které nesporně svědčí ve prospěch žalobce. V průběhu celého řízení předmětnou věc se žalobcem podrobně konzultoval, o čemž svědčí záznamy z jednání s klientem v jeho advokátní kanceláři. Současně žalobci sděloval všechny skutečnosti, které mu sděloval soud, například ohledně zaplacení soudního poplatku, či informace o odvolání proti rozhodnutí soudu apod. Obsah odvolání chtěl se žalobcem konzultovat 29. 6. 2021, ale ještě před schůzkou mu žalobce telefonoval a on z obsahu telefonátu usoudil, že již žalobce nemůže dále v předmětné věci zastupovat pro rozpor jeho právního názoru s názorem žalobce. Žalobce po něm požadoval, aby odůvodnění svého odvolání z 8. 6. 2021 stornoval. To chtěl se žalobcem řešit právě na schůzce 29. 6. 2021, ke které však již nedošlo. Z obsahu jeho písemných podání a i podrobných konzultací v jeho advokátní kanceláři se žalobcem je možné dovodit, že se celému případu pečlivě věnoval a s klientem v průběhu řízení vše konzultoval.
9. Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Proto odvolací soud projednal věc dle § 212a odst. 6 o. s. ř. a přezkoumal napadené usnesení ve výrocích dotčených odvoláním, tj. výroky II. o nevyhovění žádosti žalobce o ustanovení jiného zástupce a III. o přiznané odměně zástupci za zastupování žalobce. Zbylé výroky usnesení soudu I. stupně I. o zproštění zastupování žalobce advokátem a IV. o povinnosti žalobce zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Táboře 25 % přiznané odměny a náhrady hotových výdajů ustanoveného zástupce nebyly odvoláním napadeny a v těchto částech nabylo usnesení soudu I. stupně samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 věta první o. s. ř.).
10. Odvolání žalobce je důvodné pouze zčásti proti výroku o přiznané odměně ustanovenému zástupci.

11. Žalobce v odvolání namítá, že soud I. stupně nesprávně postupoval, pokud mu současně s tím, že zprostil dosavadního zástupce JUDr. Pavla Sokola povinnosti jej zastupovat, neustanovil jiného zástupce z řad advokátů. Soud I. stupně však ve svém rozhodnutí správně uvedl, za jakých podmínek lze účastníkovi ustanovit zástupce ve smyslu § 30 o. s. ř., tedy že je to potřeba k ochraně jeho zájmů za situace, kdy účastník řízení není schopen pro právní složitost věci podat sám návrh (a sám řádně hájit své práva v takovém soudním řízení) a současně nemá dostatek prostředků na to, aby si zajistil právní zastoupení. Z obsahu odvolání proti rozsudku soudu I. stupně vypracovaných zástupcem žalobce a samotným žalobcem je však nejen zřejmé, že mezi nimi došlo k narušení důvěry, ale zároveň to, že žalobce dokáže zcela samostatně činit odpovídající procesní úkony v průběhu řízení před soudem (o tom svědčí i jeho argumentace v nyní projednávaném odvolání), že v zásadě se orientuje i v zákonné úpravě, která je předmětem řízení ve věci samé, a je tedy zcela nadbytečné a odporující zásadě, ze které vychází ustanovení § 30 o. s. ř., aby žalobce byl dále v řízení zastoupen ustanoveným zástupcem. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že soud I. stupně z tohoto hlediska posoudil otázku další nutnosti zastupování žalobce ustanoveným zástupcem správně a výrok usnesení, jímž nebyl žalobci ustanoven další zástupce z řad advokátů, dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
12. Následně se odvolací soud zabýval výší náhrady za zastoupení přiznané JUDr. Sokolovi. Pokud žalobce zdůraznil, že zástupce v podstatě převzal jeho vyjádření a písemná stanoviska k věci do svých podání a proto mu nenáleží, kromě odměny za účast při jednání soudu I. stupně, žádná další odměna, k tomu odvolací soud poukazuje na skutečnost, že až poté, co byl žalobci ustanoven zástupce a ten doplnil žalobu o potřebné náležitosti, byla okresním soudem projednána (to nastalo až jeden rok po podání žaloby). Písemná podání byla zástupcem JUDr. Sokolem učiněna, a proto není žádný důvod, aby mu za ně nebyla odměna přiznána. Nicméně odvolací soud po přezkoumání obsahu spisu dospěl k závěru, že ustanovenému zástupci nenáleží samostatná odměna za úkon právní služby spočívající v písemném doplnění žaloby ze dne 29. 3. 2021. Takto zástupce postupoval dle výzvy soudu I. stupně ze dne 22. 3. 2021 č. j. 9 C 41/2020-135, podle které jím doplněná žaloba podáním ze dne 4. 3. 2021 obsahovala změnu a rozšíření žaloby, kterou bylo třeba ještě doplnit o znění omluvy, kterou žalobce požaduje. Jelikož tu měl zástupce uvést již v podání ze dne 4. 3. 2021, náleží mu za obě tato podání, která mohla být učiněna najednou, pouze jedna odměna za jeden účelně vynaložený úkon právní služby. Proto odvolací soud změnil dle § 220 o. s. ř. usnesení soudu I. stupně ve výroku III. a přiznal JUDr. Sokolovi dle soudem I. stupně správně užitých ustanovení advokátního tarifu za zastupování odměnu pouze za 4 úkony právní služby po 2 480 Kč, 4 náhrady hotových výdajů po 300 Kč a ze součtu těchto částek (11 520 Kč) 21 % daň z přidané hodnoty ve výši 2 419,20 Kč. Celkem se jedná o částku 13 939,20 Kč.
13. K projednání této věci nebylo třeba dle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. nařizovat jednání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Tábor 30. září 2021

Mgr. Pavel Příbyl v. r.
předseda senátu

okupovány [redacted] a vede se spor o jejich vyklizení. V důsledku toho není žalovaný schopen prokázat své bydliště a nesplňuje podmínky pro přiznání dávek hmotné nouze. Lhůta pro podání dovolání dle žalovaného dosud nezačala běžet, neboť mu dosud nebylo platně doručeno rozhodnutí z 10. 7. 2018.

4. Podle § 212 o. s. ř. přezkoumal odvolací soud napadené usnesení v celém rozsahu, aniž bylo nutno ve věci nařizovat jednání s ohledem na § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Dospěl k závěru, že odvolání je neopodstatněné.
5. Soud I. stupně založil své rozhodnutí na závěru, že ze strany žalovaného jde zřejmě o bezúspěšné uplatňování práva, čímž není splněna jedna z podmínek pro věcné osvobození žalovaného od soudních poplatků dle § 138 odst. 1 o. s. ř. a v návaznosti na to také jedna z podmínek pro ustanovení zástupce dle § 30 o. s. ř. Dle dlouhodobě ustáleného výkladu se o zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva jedná zejména tehdy, jestliže již ze skutkových tvrzení žadatele je nepochybné, že mu ve věci nemůže být vyhověno, nebo je zjevné, že jeho návrh nemá žádnou naději na úspěch (viz. např. Občanský soudní řád I. 1. vydání 2009 C. H. Beck, str. 950 a násl.).
6. Z obsahu spisu jednoznačně vyplývá, že rozsudek krajského soudu ze dne 10. 7. 2018 (který je dovoláním žalovaného napadán), byl žalovanému řádně doručen, neboť součástí spisu je doručenko o doručování tohoto rozhodnutí, které žalovaný převzal osobně 20. 7. 2018 (viz. doklad na č.l 354 p.v.). V tomto rozhodnutí byl pak v souladu s procesní úpravou poučen, že proti němu je možné podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí. Tato lhůta je objektivní, takže její běh nezávisí vůbec na tom, kdy se žalovaný dozvěděl o důvodech, pro které se rozhodl dovolání podat. Stejně tak je naprosto mylná konstrukce žalovaného, že by snad jeho e-mailové podání ze 3. 8. 2018 (č.l. 355) stavělo pro žalovaného lhůtu k podání dovolání. K tomu by mohlo dojít jen při řádně uplatněném mimořádném opravném prostředku. Ten však tímto podáním ani nebyl uplatněn, protože jeho obsahem je „odvolání proti rozsudku“, což je zcela odlišný procesní institut. Je tak nadbytečné rozebírat, že toto podání ani nebylo doručeno soudu I. stupně v kvalifikované podobě (§ 42 odst. 3 o. s. ř.), takže k němu nelze jakkoliv přihlížet. Na tom by se nic nezměnilo, i kdyby o tomto procesním důsledku nebyl žalovaný vyrozuměn (což se však stalo, protože přípis soudu I. stupně o tomto, byl žalovanému zasílán nejen na jeho adresu trvalého pobytu ve smyslu § 46b písm. a) o. s. ř., ale i na tehdy soudu známou poštovní schránku žalovaného). Ze všech těchto důvodů byl zcela na místě závěr soudu I. stupně, že dovolání žalovaného doručené soudu I. stupně 19. 4. 2021 je opožděné.
7. Vzhledem k tomu je bez dalšího evidentní, že žalovaný v dovolacím řízení uspět nemůže, což je přesně situace, kdy jde ve věci o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. Tím je vyloučeno přiznání osvobození od soudních poplatků pro žalovaného dle § 138 odst. 1 o. s. ř. bez ohledu na to, jaké jsou jeho současné bytové, majetkové a další poměry. Jelikož tímto žalovaný nesplňuje věcné podmínky pro osvobození od soudních poplatků, soud I. stupně také správně uzavřel, že tím není splněn i základní předpoklad pro ustanovení zástupce žalovanému pro dovolací řízení dle § 30 o. s. ř. Odvolací soud tak usnesení soudu I. stupně podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení dovolání není přípustné.

Tábor 8. října 2021

JUDr. Robert Ožvald v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Skopcová

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Kosové a soudců JUDr. Marcely Pechové a Mgr. Pavla Příbyla ve věci

žalobkyně: **I-Xon a. s.**, IČ 28218761
se sídlem Husitská 344/63, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Maškem
se sídlem Boušova 792, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému: [redacted], [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted],

o zaplacení 91 000 Kč s příslušenstvím, o žádosti žalovaného o osvobození od soudních poplatků

o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 27. srpna 2021 č. j. 4 C 149/2020-180

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **mění** tak, že se žalovanému přiznává osvobození od soudních poplatků ve výši 50%.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným usnesením nepřiznal Okresní soud v Táboře (dále jen „soud I. stupně“) žalovanému osvobození od soudních poplatků, o které požádal v odvolacím řízení po podání odvolání proti rozsudku téhož soudu ze dne 19. 4. 2021 č. j. 4 C 149/2020-130 a poté, co byl vyzván k zaplacení soudního poplatku z odvolání ve výši 4 550 Kč. Žalovaný v prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech uvedl, že žije v rodinném domě ve vlastnictví jeho syna [redacted] a že ve společné domácnosti s ním žije družka a 2 nezletilí synové, kteří jsou na něm finančně závislí, jakož i zletilý syn [redacted]. Žalovaný nevlastní majetek větší hodnoty a je zaměstnán na hlavní pracovní poměr jako [redacted] a [redacted] v z.ú. LEDETA, kde dosahuje průměrný měsíční příjem ve výši 41 382 Kč. Jeho družka se stará o děti a pobírá přídatky na děti v částce 1 500 Kč a vlastní automobil. Z výpisů rejstříku ústavům soud zjistil, že družka žalovaného je [redacted] z. ú. LEDETA, který provozuje rekreační areál a vyslovil předpoklad, že i družka žalovaného má příjmy z této činnosti. Dle obsahu prohlášení žalovaný plní závazky ve výši 10 422 Kč a v rámci exekuce jsou prováděny srážky z jeho mzdy ve výši 2 366 Kč. Na základě těchto skutečností soud I. stupně uzavřel, že za dané situace nelze žalobci osvobození od soudních poplatků podle § 138 odst. 1 o. s. ř. přiznat, protože i po odečtení prokázaných výdajů zbývá pro rodinu částka 30 960 Kč, z níž je schopen zaplatit vyměřený soudní poplatek.
2. Proti tomuto usnesení podal žalovaný odvolání, v němž namítl, že jeho zaměstnavatel v prohlášení uvedl chybný průměrný měsíční příjem, který ve skutečnosti činí 14 307 Kč, jak vyplývá z výplatních pásek. Dále uvedl, že syn [redacted] s ním sice nežije ve společné domácnosti, má však k němu jako ke studentovi stále vyživovací povinnost, což nebylo dostatečně zohledněno, jakož ani životní náklady žalovaného, které v době koronaviru vzrostly.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Divišková.

Za irelevantní pro rozhodnutí ve věci považoval zjištění soudu I. stupně, že jeho družka je [REDAKCE] zapsaného ústavu, neboť není povinna se podílet na placení soudních poplatků žalovaného. Pokud by nebylo návrhu žalovaného na osvobození od soudních poplatků vyhověno, mohlo by tím dojít k porušení práva žalovaného na spravedlivý proces. S odkazem na konkrétní judikaturu Nejvyššího a Ústavního soudu proto navrhl, aby bylo napadené usnesení změněno tak, že se žalovaný osvobozuje od soudních poplatků v plném rozsahu.

3. Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Odvolací soud proto projednal věc podle § 212a odst. 6 o. s. ř. přezkoumal napadené usnesení z důvodů týkajících se toho, co soud I. stupně řešil v jeho výroku, tj. z hlediska prokázání důvodů pro osvobození žalobce od soudních poplatků, a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné jen zčásti.
4. Žalovaný současně s odvoláním doložil výplatní pásky za měsíce duben až červen 2021, z nichž plyne, že měsíční čistá mzda žalovaného činí 16 673 Kč a že po srážce částky 2 366 Kč měsíčně je mu, jak je doloženo výdajovými pokladními doklady za stejné období, vyplácena měsíčně částka 14 307 Kč. Současně žalovaný doložil opravené prohlášení o majetkových poměrech, v němž mu zaměstnavatel potvrdil průměrný měsíční příjem ve výši 14 307 Kč.
5. K výzvě odvolacího soudu žalovaný uvedl, že při rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků by soud měl vycházet z aktuálních reálných majetkových poměrů žadatele, nikoliv z majetkových či jiných poměrů zaměstnavatele či osob blízkých (viz nálet ÚS ze dne 5. 12. 2017 sp. zn. II. ÚS 2603/17). Vyživovací povinnost k dětem žalovaný plnil a plní dobrovolně bez soudního rozhodnutí. Bydlí v domě po rodičích, který daroval synovi [REDAKCE]. Z nezabavitelného minima ve výši 14 307 Kč hradí elektrickou energii, spotřebu plynu používaného na otop, poplatky za Čro a ČT celkem ve výši 5 350 Kč. Zbývajících 8 957 Kč slouží na vše ostatní, tedy na úhradu nákladů trestního řízení (splátky 2x200 Kč) a náhrady škody (splátky 3x200 Kč). Dále uvedl, že funkci [REDAKCE] zapsaného ústavu vykonává jeho družka zdarma, nemá žádné jiné příjmy a má úspory z prodeje svého bytu. Výrazně mu pomáhají jeho dvě již zletilé děti [REDAKCE] a [REDAKCE], jimž daroval všechny své nemovitosti v době raného dětství. Poukázal na to, že se několikrát domáhal zastavení exekuce pro nemajetnost, avšak jeho návrhům nebylo vyhověno. Potvrzením ze dne 1. 9. 2021 žalovaný doložil, že jeho syn [REDAKCE], rok narození 2002, je pro školní rok 2021/2022 studentem IV. ročníku VOŠ a SZŠ Tábor.
6. Podle § 138 odst. 1 o. s. ř. může předseda senátu na návrh přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Ze znění uvedeného ustanovení je zřejmé, že osvobození od soudních poplatků je opatřením výjimečným a úplné osvobození je možno přiznat jen ve zcela mimořádných případech. Proto je povinností účastníka, který o osvobození žádá, aby přesvědčivým způsobem prokázal, že jeho poměry navržený postup odůvodňují. K tomu zpravidla slouží tiskopis nazvaný „Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, v němž účastník pravdivě uvede všechny skutečnosti, které mohou být pro přiznání osvobození významné. Má-li soud o pravdivosti uvedených údajů pochybnosti, může vyzvat účastníka k jejich doložení, případně učinit sám potřebná šetření z veřejně dostupných pramenů či využít poznatků z vlastní úřední činnosti.
7. Z výše uvedeného plyne, že měsíční příjem žalovaného nepředstavuje částku, z níž vyšel soud I. stupně, nýbrž částku 14 307, která je nezabavitelným minimem, a kterou má žalovaný fakticky k dispozici. Jeho pravidelné měsíční náklady spojené s bydlením žalovaný vyčíslil částkou 5 350 Kč s tím, že zbývajících 8 957 Kč slouží na vše ostatní. Konkrétně zmínil splátky dluhů pocházejících z trestního řízení ve výši celkem 1 000 Kč měsíčně a obecně poukázal na svou vyživovací povinnost ke dvěma nezletilým dětem a zletilému synovi a na své životní náklady. Zároveň uvedl, že je výrazně podporován svými dalšími zletilými dětmi a že družka sice nemá

pravidelný příjem, ale disponuje úsporami z prodeje bytu, a pobírá přídavky na dvě nezletilé děti. Ačkoliv žalovaný nově doložil, že jeho měsíční příjem je podstatně nižší, než příjem, s nímž uvažoval soud I. stupně, nelze mu přesto přisvědčit, že splňuje podmínky pro plné osvobození od soudních poplatků. Jak bylo v předchozím odstavci zdůrazněno, rozhodnutí o plném osvobození od soudních poplatků přichází do úvahy jen výjimečně, tedy v mimořádných případech za situace, kdy jsou pro to shledány zvláště závažné důvody.

8. Tvrdí-li žalovaný, že má vyživovací povinnosti k dětem, náklady spojené s bydlením a náklady spojené s jeho osobou, a splácí dobrovolně dluhy, je nepochybné, že jeho rodina není a nemůže být odkázána jen na jeho příjem, který dle jeho tvrzení představuje jen nezabavitelnou částku, kterou mu v rámci exekuce nelze srazit. Stejně jako žalovaný má ke svým nezletilým dětem vyživovací povinnost i jejich matka (družka žalovaného), která je nepochybně schopna si ji plnit, když podle tvrzení samotného žalovaného disponuje úsporami pocházejícími z prodeje bytu v jejím výlučném vlastnictví. Právě z tohoto pohledu bylo na místě zjišťovat i poměry družky žalovaného, nikoliv proto, jak se nesprávně domnívá žalovaný, aby spolu s ním nebo za něho hradila soudní poplatek. Pokud by totiž družka žalovaného nebyla schopná plnit si zákonnou vyživovací povinnost k dětem (a rovněž přispívat na náklady spojené s bydlením), muselo by tvrzení žalovaného, že všechny potřeby dětí, potažmo i družky a další náklady hradí sám jen ze svého příjmu, nevěrohodné. Konkrétní výši příspěvku, kterou poskytuje svému zletilému studujícímu synovi, žalovaný sice neuvedl, lze však i v případě zletilého syna důvodně předpokládat, že všechny jeho potřeby opět neuspokojuje sám žalovaný s přihlédnutím k zákonné vyživovací povinnosti obou rodičů zletilého [REDACTED]. Jinak by jen stěží vedle plnění vyživovací povinnosti k dětem, mohl uspokojovat ještě své osobní potřeby a dobrovolně, alespoň minimálními částkami, splácet své dluhy. Je-li i z takového příjmu, který byl doložen, žalovaný schopen splácet své závazky a plnit další povinnosti, jak bylo rozvedeno, nelze v jeho případě shledat natolik mimořádné okolnosti, které by odůvodňovaly plné osvobození od soudních poplatků. Jeho majetkové poměry nasvědčují tomu, že je v jeho schopnostech a možnostech zaplatit soudní poplatek z jedné poloviny, aniž by tím bylo ohroženo zabezpečení potřeb jeho rodiny a jeho životních nákladů. Nutno je zdůraznit, že soudní poplatek je jednorázovou úhradou, když nelze s ohledem na charakter dané věci předpokládat, že si řízení vyžádá další náklady, jejichž úhradou by byl žalovaný povinován.
9. Proto bylo napadené usnesení změněno tak, že se žalovanému přiznává osvobození od soudních poplatků z 50% (§ 220 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Tábor dne 27. 10. 2021

JUDr. Ivana Kosová v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře - rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Roberta Ožvalda a soudců JUDr. Ivany Kosové a Mgr. Pavla Příbyla v právní věci

žalobkyně:

[REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

zastoupená advokátkou Mgr. Jitkou Hronovou
sídlem Bezručova 1594/4, 586 01 Jihlava

proti

žalovanému:

[REDAKCE], narozený dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

zastoupený advokátem JUDr. Zdeňkem Čechurou
sídlem Vinohradská 343/6, 120 00 Praha 2

o vypořádání společného jmění manželů

o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 31. 8. 2022 č. j. 1 C 197/2021-113

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **mění** tak, že žalovanému se ukládá pořádková pokuta v částce 5 000 Kč, kterou je povinen zaplatit na účet Okresního soudu v Pelhřimově do 3 dnů od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Citovaným rozhodnutím soud I. stupně uložil žalovanému pořádkovou pokutu 10 000 Kč. Ze sdělení ustanoveného znalce prof. Ing. Vochozky z 20. 8. 2022 zjistil, že znalec neobdržel žádnou reakci od žalovaného, i když byl žalovaný prostřednictvím svého zástupce opakovaně vyzván k dodání podkladů pro posudek, a to 4. 7. 2022 s termínem dodání do 25. 7. 2022, a pak urgencí z 15. 8. 2022 se lhůtou do dodání do 19. 8. 2022. Součástí žádosti o poskytnutí podkladů byl i návrh termínů pro uskutečnění místního šetření, ani na to nebylo ze strany žalovaného reagováno. Soud poté vyzval žalovaného i jeho zástupce, aby bezodkladně sdělili, zda již součinnost poskytl, na což nebylo rovněž reagováno. Lze tak důvodně předpokládat, že žalovaný neposkytl znalci potřebnou součinnost. Proto mu byla uložena pořádková pokuta 10 000 Kč, když bylo přihlédnuto k charakteru chování žalovaného, k jeho majetkovým poměrům, a k tomu, aby v budoucnu nedocházelo k opakování takového chování.
2. Proti tomuto usnesení podal včas odvolání žalovaný, který žádal jeho změnu tak, aby pořádková pokuta byla zrušena. Uvádí, že neposkytnutí součinnosti nebylo jeho liknavostí či úmyslem, ale chybou při elektronické komunikaci spolu s objektivními problémy na straně účetní žalovaného. Ta poskytla daňové příznání žalovanému teprve po návratu z dovolené a po skončení pracovní neschopnosti. Tyto listiny zástupce žalovaného odeslal znalci 22. 8. 2022 (k tomu dokládá dopis adresovaný znalci s tímto datem), v důsledku chyby v e-mailové adrese však tato zpráva s listinami nebyla znalci doručena, což zástupce žalovaného zjistil až 29. 8. 2022 při telefonickém

rozhovoru se znalcem. Toho dne znalci neprodleně požadované podklady odeslal. Vzhledem k tomu již nereagoval na výzvu soudu I. stupně.

3. Podle § 212 o. s. ř. přezkoumal odvolací soud napadené usnesení, aniž bylo nutno ve věci nařizovat jednání s ohledem na § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Dospěl k závěru, že odvolání je důvodné jenom částečně.
4. Není v něm totiž nikterak zpochybněno skutkové východisko, na kterém je postaven závěr o pořádkové pokutě. Žalovaný v odvolání pouze tvrdí důvody, proč k této situaci došlo, přičemž je nemá žádným způsobem doložené (ať už jde o komunikaci s účetní, její pracovní neschopnost a dovolenou, dovolenou zástupce žalovaného, chybu v e-mailové adrese). I kdyby však bylo vycházeno z těchto tvrzení, nic to nemění na tom, že žalovaný řádně a včas neposkytl ve lhůtách stanovených znalcem, jež lze pokládat za plně přiměřené, potřebnou součinnost, ať už jde o první sdělení nebo jeho urgenci. Zjednodušeně řečeno, od prvního dopisu znalce ze 4. 7. až do druhého náhradního termínu 19. 8. 2022 naprosto žádným způsobem nereagoval ani na výzvu k předložení dokladů, ani ke sdělení, zda mu navrhovaný termín místního šetření vyhovuje či nikoliv a z jakých důvodů. Přece je elementární slušností, nota bene když je vedeno řízení, jež má vyřešit právní vztah žalovaného se žalobkyní, aby bylo reagováno, byť třeba jenom krátce a neformálním způsobem (např. telefonicky) na výzvu ustanoveného znalce, když účastníkům byly povinnosti ve vztahu k němu jasně stanoveny i v příslušném rozhodnutí. Navíc předložení dokladů a účast na místním šetření jsou dvě rozdílné záležitosti, takže i kdyby žalovaná strana neměla třeba v červenci ještě k dispozici potřebné listiny k podnikání žalovaného, nelze akceptovat ani to, že toto nesdělili znalci alespoň v nějaké formě, a už vůbec ne to, že nijak nereagovali, a to opakovaně, na navrhované termíny místního ohledání.
5. To je právě jednání, které je zcela nevhodné a nepřijatelné a které ztěžuje postup soudu v řízení. Vzhledem k tomu soud I. stupně správně vyhodnotil, že je namístě tuto situaci řešit uložením pořádkové pokuty dle § 53 odst. 1 o. s. ř. Odvolací soud se neztotožňuje pouze s její výší. Jedná se o první nevhodné jednání žalovaného tohoto charakteru. Nejde přitom o jednání, které by trvalo delší dobu a znemožňovalo činit i jiné procesní úkony ve věci. I z hlediska naplnění preventivní funkce tohoto opatření je vhodnější uložení pořádkové pokuty spíše na spodní hranici zákonné sazby. Vzhledem k tomu odvolací soud podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil usnesení soudu I. stupně tak, že žalovanému se ukládá pořádková pokuta v částce 5 000 Kč. Jelikož pokuta dosud zaplacená nebyla, bylo znovu stanoveno, že žalovaný je povinen ji zaplatit do 3 dnů od doručení tohoto rozhodnutí v souladu s § 160 odst. 1 a § 171 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení dovolání není přípustné.

Tábor 14. 10. 2022

JUDr. Robert Ožvald v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jiříkové a soudců Mgr. Ing. Martiny Lacinové a Mgr. Jana Jursíka ve věci

žalobkyně: [redacted], narozená [redacted],
bytem [redacted],
zastoupená advokátem Mgr. Simonem Vochozkou,
sídlem Na Sadech 21, 370 01 České Budějovice,

proti
žalovanému: **Statutární město České Budějovice**, IČO 00244732,
sídlem Náměstí Přemysla Otakara II. 1/1, 370 92 České Budějovice,

o určení neplatnosti nájemní smlouvy, o určení neplatnosti dohody o ukončení nájmu, o určení neplatnosti dohody o zvýšení nájemného, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 18.11.2020, č. j. 17 C 112/2020-80

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 300 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem zamítl soud prvního stupně žalobu, na základě které se žalobkyně domáhala určení, že je neplatná nájemní smlouva k bytu [REDACTED] v domě [REDACTED] v ulici [REDACTED] v Českých Budějovicích ze dne 12.4.2019, dále určení, že je neplatná dohoda o zvýšení nájemného ze dne 12.4.2019 a určení, že je neplatná dohoda o ukončení nájmu bytu č. [REDACTED] v domě [REDACTED] v ulici [REDACTED] v Českých Budějovicích ze dne 12.4.2019. Žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně 1 200 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Žalobkyně se domáhala shora uvedeného určení s odůvodněním, že dne 26.10.1998 uzavřela nájemní smlouvu k předmětnému bytu spolu s manželem [REDACTED] dne 26.10.1998, nájemní poměr byl sjednán na dobu neurčitou. Manžel žalobkyně dne 1.3.2013 zemřel, v roce 2013, respektive 2014 žalobkyně neuhradila z důvodu nedostatku finančních prostředků některé platby nájemného a záloh na služby a Správa domů s.r.o. dne 2.4.2014 nájem bytu vypověděla. Výpověď byla žalované údajně doručena dne 10.4.2014. Žalobkyně nerozuměla, co jí bylo doručeno, nerozuměla poučení, protože neumí číst, situaci s nikým nekonzultovala, žalobu na neplatnost výpovědi nepodala. Žalovaný podal návrh na vyklizení bytu dne 1.8.2014, návrhu bylo vyhověno, rozsudek nabyt právní moci dne 10.12.2014. Dluhy na nájemném a zálohy na služby včetně příslušenství žalobkyně postupně uhradila. Žalobkyně je dlouhodobě v péči psychiatra MUDr. Churana, při vyšetření u PhDr. Tat'any Šindelkové dne 26.2.2020 jí byla diagnostikována středně těžká demence při dolní hranici, právní povědomí žalobkyně je nulové, neumí číst, ničemu nerozumí, co jí kdokoliv bez nějakého vysvětlení předkládá k podpisu. Od počátku roku 2015 žalobkyně byt užívala bez nájemní smlouvy, dne 1.9.2016 uzavřela novou nájemní smlouvu k tomuto bytu, nájemní poměr byl sjednán na dobu určitou od 22.8.2016 do 21.11.2016 s tím, že podle kapitoly III. odstavec 3.2 a 3.3 se nájemní poměr automaticky prodlouží na dobu sjednanou v nájemní smlouvě s tím, že toto ustanovení neplatí, pokud bude existovat jakýkoliv dluh z titulu nájmu a záloh na služby. Od 22.8.2016 do 12.4.2019 Správa domů s.r.o. žalobkyni předávala pouze evidenční list k bytu, žalobkyně se domnívá, že nájemní vztah nadále trval a trvá. Za nezákonný a neoprávněný považuje postup Správy domů s.r.o., kdy v rozporu s usnesením rady města České Budějovice č. 200/2019 ze dne 25.2.2019 žalobkyni pozvala k podpisu další nájemní smlouvy, dne 12.4.2019, výslovně žalobkyni nakázali, aby s ní nepřišla dcera [REDACTED]. Spolu s textem nájemní smlouvy byla žalobkyni podstrčena dohoda o ukončení nájmu bytu k 21.5.2019. Vůle žalobkyně nebyla v souladu s jejím projevem a právním jednáním. Takové právní jednání je pro nedostatek vůle nicotné a co do podstaty se ničím neliší od právních jednání absolutně neplatných. Tvrdila, že záměr uzavření předmětné nájemní smlouvy nebyl zveřejněn po dobu minimálně 15 dnů před rozhodnutím v příslušném orgánu obce na úřední desce a že uzavření nájemní smlouvy a dohody o ukončení nájmu bytu nebylo schváleno příslušným orgánem obce. Soud prvního stupně zjistil, že žalovaná užívá byt [REDACTED], nacházejí se [REDACTED] domu na adrese [REDACTED], ve vlastnictví žalovaného. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16.10.2014, č. j. 9 C 267/2014-13 jí byla uložena povinnost předmětný byt vyklidit, když v důsledku podané výpovědi nájemní poměr k bytu skončil. Dne 1.9.2016 byla mezi žalobkyní a žalovaným uzavřena nová nájemní smlouva na dobu určitou na dobu 21.11.2016 s možností automatického prodlužování. Dne 12.4.2019 pak byla podepsána dohoda o skončení nájmu předmětného bytu, dohoda o zvýšení nájemného a nová nájemní smlouva. Soud zjistil, že u Okresního soudu v Českých Budějovicích je vedeno pod sp. zn. 17 C 100/2020 řízení, ve kterém se žalovaný domáhá vyklizení žalobkyně z předmětného bytu s odůvodněním, že nájemní poměr žalované skončil k 21.2.2020 a nebyl prodloužen. Soud prvního stupně se zabýval tím, zda má žalobkyně naléhavý právní zájem ve smyslu ustanovení § 80 o.s.ř. na požadovaném určení, který žalobkyně shledávala ve skutečnosti, že se nájisto postaví otázka nájemního vztahu žalobkyně a řeší se její bytová potřeba. Soud prvního stupně učinil závěr o tom, že za situace, kdy je vedeno řízení o vyklizení žalované z předmětného bytu, není naléhavý právní zájem na určení neplatnosti nájemní smlouvy a dalších dokumentů dán, neboť otázka jejich platnosti či neplatnosti bude v řízení o

vyklizení řešena jako předběžná otázka. Určením, že dohoda o skončení nájmu, nájemní smlouva ze dne 12.4.2019 a dohoda o zvýšení nájemného jsou neplatné, by nebyla postavena najisto otázka nájemního vztahu žalobkyně. Vzhledem k tomu, že soud neshledal naléhavý právní zájem na požadovaném určení, žalobu zamítl, aniž by se zabýval jednotlivými námitkami neplatnosti.

2. Proti tomuto rozsudku se žalobkyně odvolala s tím, že žalobkyně byla postupem nalézacího soudu postavena do situace, kdy na základě ryze formální aplikace judikatury bylo rozhodnuto o nedostatku naléhavého právního zájmu a zamítnutí žaloby. Žalobkyně má za to, že naléhavý právní zájem je dán, žalobkyně podanou žalobou řeší základní náležitosti své bytové potřeby, když jedním z napadených právních jednání je mimo jiné dohoda o zvýšení nájemného ze dne 12.4.2019. Žalobkyně má zájem na určení zákonným způsobem sjednané výše nájemného, když v současné době je z důvodu právní opatrnosti povinna hradit zvýšené nájemné dle napadené dohody tak, aby se v budoucnu pro případ svého neúspěchu nevystavovala možnosti vymáhání dlužného nájemného. Pokud by se soud s tímto závěrem neztotožnil, je toho názoru, že jsou podmínky pro aplikaci ustanovení § 150 o.s.ř. při rozhodování o nákladech řízení, když splnění těchto podmínek žalobkyně shledává jak v osobní situaci, kdy se jedná o osobu trpící středně těžkou demencí při dolní hranici, které byl ustanoven k ochraně jejích zájmů v této věci zástupce, a která byla současně osvobozena od soudních poplatků v plném rozsahu, tak důvodech pro které soud rozhodl o zamítnutí žaloby, kdy ztráta naléhavého právního zájmu (pokud bude shledána), nastala v důsledku žaloby podané žalovaným, o které nebylo žalobkyni ničeho známo.
3. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalobkyně má náležitosti uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 o.s.ř., jako odvolací důvod je uveden odvolací důvod podle ustanovení § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné podle ustanovení § 201 o.s.ř. v návaznosti na ustanovení § 202 o.s.ř., přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle ustanovení § 212, § 212a o.s.ř. a shledal, že odvolání je nedůvodné.
4. Soud prvního stupně postupoval správně, když se nejprve zabýval tím, zda má žalobkyně naléhavý právní zájem na požadovaném určení (§ 80 o.s.ř.). Určovací žaloba je preventivního charakteru a má místo tam, kde je možné její pomocí eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy, tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují s podmínkou naléhavého právního zájmu; nelze-li v konkrétním případě očekávat, že je určovací žaloba bude plnit, nebude ani naléhavý právní zájem na takovém určení. Tyto závěry se vážou nejen k žalobě na určení jako takové, ale také k tomu, jakého konkrétního určení se žalobce domáhá. Lze-li žalovat o určení práva nebo právního vztahu, není dán naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy, jež se tohoto práva nebo právního vztahu týká (R 68/2001). Je-li posouzení platnosti právního úkonu otázkou předběžnou ve vztahu k řešení (ne) existence práva nebo právního vztahu, který měl být tímto právním úkonem založen, změněn nebo ukončen, pak na takovém určení není dán naléhavý právní zájem ve smyslu ustanovení § 80 o.s.ř. O takový případ jde i tehdy, domáhá-li se žalobce určení neplatnosti výpovědi z nájmu; posouzení platnosti výpovědi z nájmu je jen posouzením předběžné otázky předcházející úsudku, zda nájemní vztah nadále trvá nebo trval (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.9.2007, sp. zn. 28 Cdo 3235/2007). Nejvyšší soud České republiky v usnesení ze dne 23.9.2004 sp. zn. 28 Cdo 1646/2004 uzavřel, že otázka platnosti výpovědi ze smlouvy o nájmu může být řešena jako předběžná otázka v již probíhajícím řízení o vyklizení nemovitosti a naléhavý právní zájem na určovací žalobě o neplatnost výpovědi není dán. S ohledem na shora uvedené odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně o tom, že žalobkyně nemá naléhavý právní zájem na určení neplatnosti dohody o skončení nájmu a nájemní smlouvy ze dne 12.4.2019, neboť otázka existence nájmu bude řešena jako předběžná otázka v řízení o vyklizení bytu, které je vedeno u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 17 C 100/2020. Naléhavý právní zájem na

určení neplatnosti dohody o skončení nájmu ze dne 12.4.2019 a nájemní smlouvy ze dne 12.4.2019 by nebyl dán ani v případě, že by řízení o vyklizení nebylo vedeno, neboť jak bylo shora uvedeno, lze-li žalovat na určení práva nebo právního vztahu (existence nájemního poměru) není dán naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy, která se tohoto práva nebo právního vztahu týká. Žalobkyně nemá naléhavý právní zájem ani na určení neplatnosti dohody o zvýšení nájemného ze dne 12.4.2019, v důsledku tohoto určení nebude na jisto postavena otázka výše nájemného za užívání bytu a nedojde ke zlepšení právního postavení žalobkyně. Odvolací soud považuje rozsudek soudu prvního stupně za správný, a proto byl podle ustanovení § 219 o.s.ř. potvrzen.

5. Odvolací soud neshledal ani podmínky pro aplikaci ustanovení § 150 o.s.ř., podle kterého jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nebo odmítne-li se účastník bez vážného důvodu zúčastnit prvního setkání s mediátorem nařízeného soudem, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat. Ještě před zahájením jednání se soud pokusil o smírné vyřešení věci mezi účastníky, žalobkyně byla poučována o nezbytnosti prokázání naléhavého právního zájmu za situace, kdy je již vedeno řízení o vyklizení bytu v rámci, kterého jako předběžná otázka se řeší platnost či neplatnost nájemní smlouvy a je pravděpodobný neúspěch žalobkyně ve věci určení neplatnosti. Pokud žalobkyně setrvala na podané žalobě, nese i následky za nepříznivé rozhodnutí ve věci v podobě povinnosti zaplatit žalovanému, v řízení úspěšnému, náhradu nákladů řízení.
6. Odvolací soud přiznal proto žalovanému, i v odvolacím řízení úspěšnému, náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 300 Kč za účast u jednání odvolacího soudu dne 18.3.2021 podle vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o.s.ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do 2 měsíců od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Tento rozsudek lze k návrhu vykonat, pokud by povinnosti v něm stanovené nebyly včas a řádně splněny.

České Budějovice 18. března 2021

JUDr. Iveta Jiříková v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jiříkové a soudců Mgr. Ing. Marty Lacinové a Mgr. Jana Jursíka ve věci

žalobce: **město Větřní**, IČO 00246182
sídlem Na Žořně 191, 382 11 Větřní
zastoupený advokátkou JUDr. Ing. Janou Šrámkovou
sídlem Lannova třída 238/2, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████

o vyklizení bytu, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 23. 11. 2020, č. j. 9 C 269/2020-25,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje**.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem uložil soud prvního stupně žalovanému povinnost vyklidit byt č. 506 první kategorie, velikosti 1+1 v domě č. p. 238 v ulici K Učilišti ve Větřní ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku (odstavec I. výroku). Žalovanému dále uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 9 356 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce. Soud

prvního stupně zjistil, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. st. 373, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba domu č. p. 238 v ulici K Učilišti ve Větrní, v němž se nachází byt o velikosti 1+1 první kategorie, který žalobce žalovanému pronajal smlouvou o nájmu bytu ze dne 5. 2. 2015. Podle čl. V. nájemní smlouvy bude-li nájemce řádně a včas plnit veškeré své povinnosti stanovené právními předpisy a touto smlouvou, zejména pak řádně a včas platit nájemné a úhrady za služby spojené s užíváním bytu, prodlouží se nájemní poměr za stejných podmínek a na stejnou dobu, jak bylo sjednáno původně. Tím nejsou dotčena ustanovení zákona o výpovědi smlouvy o nájmu bytu. Nastanou-li důvody, pro které se nájemní poměr takto neprodlouží, vyrozumí o tom pronajímatel písemně nájemce a současně ho vyzve k vyklizení a předání bytu. Soud zjistil, že k prodloužení nájmu nedošlo z toho důvodu, že nájemce neplnil povinnosti podle nájemní smlouvy, nájemní poměr skončil k 31. 1. 2020. Výzvou ze dne 7. 2. 2020 byl žalovaný žalobcem informován o tom, že nájemní poměr skončil k 31. 1. 2020, neboť k tomuto dni žalovaný dlužil na nájmu a zálohách na služby spojené s užíváním bytu částku 36 400 Kč. Zároveň vyzval žalovaného k vyklizení a předání bytu ve lhůtě 7 dnů po obdržení výzvy. Žalovaný nijak nereagoval, a to ani na opakovanou výzvu žalobce ze dne 26. 5. 2020, kdy dluh na nájemném (resp. z titulu bezdůvodného obohacení) činil již 42 267 Kč. Soud učinil závěr o tom, že žaloba je důvodná. Mezi účastníky byla uzavřena nájemní smlouva podle ust. § 2235 a násl. občanského zákoníku, žalovaný nesplnil podmínku řádného placení nájemného a služeb s nájmem spojených a nájemní poměr tak zanikl k 31. 1. 2020. Učinil závěr o tom, že za této situace se žalobce oprávněně domáhá ochrany svého vlastnického práva v souladu s ust. § 1042 občanského zákoníku, a proto žalobě vyhověl. O nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně sestávající se z nákladů za právní zastoupení žalobce za 2 úkony právní služby po 1 500 Kč (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby), náhrady hotových výdajů za 2 režijní paušály po 300 Kč, to vše navýšeno o 756 Kč představující 21% DPH, jehož je zástupce žalobce plátcem. Se zaplaceným soudním poplatkem z žaloby ve výši 5 000 Kč pak náklady před soudem prvního stupně činí 9 356 Kč.

2. Proti tomuto rozsudku se žalovaný odvolal s tím, že prodělal covid-19, nedávno byl propuštěn z nemocnice, má zdravotní potíže s krční páteří, nemá peníze na výlohy a za této situace není schopen vyklidit byt a přestěhovat se do nového bydlení, protože není kam. Pobírá pouze příspěvek na živobytí a není schopen si uhradit případnou kauci k novému bytu.
3. Žalobce nepovažoval odvolání za důvodné, poukazoval na to, že dluh žalovaného činí 99 115 Kč.
4. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalovaného má náležitosti uvedené v ust. § 205 odst. 1 o. s. ř. Jako odvolací důvod je uveden odvolací důvod podle § 205 odst. 1 písm. g) o. s. ř. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 212, 212a o. s. ř. a shledal, že odvolání je nedůvodné.
5. Soud prvního stupně učinil správný závěr o tom, že nájemní poměr žalovaného založený nájemní smlouvou ze dne 5. 2. 2015 skončil k 31. 1. 2020 a pokud žalovaný byt nadále užívá, činí tak bez právního důvodu a žalobce se může domáhat ochrany svého vlastnického práva ve smyslu ust. § 1040 občanského zákoníku, podle kterého, kdo věc neprávem zadržuje, může být vlastníkem žalován, aby ji vydal.
6. Odvolací soud neshledal, že by výkon práva žalobce byl v rozporu s dobrými mravy a že by z tohoto důvodu bylo na místě žalobci ochranu výkonu vlastnického práva odeprít a žalobu zamítnout. Zamítnutí žaloby má být až poslední možností, jak ve zcela mimořádných případech odstranit přílišnou tvrdost zákona (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 11. 2000, sp. zn. 22 Cdo 740/99, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 10. 2011, sp. zn. 26 Cdo 2669/2010). Podle ust. § 2 odst. 3 občanského zákoníku výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské cítění. Podle ust. § 8 občanského zákoníku zjevné zneužití práva nepoživá právní ochrany. Dobrými mravy se

rozumí souhrn společenských, kulturních a mravních norem, které v historickém vývoji osvědčují jistou neměnnost, vystihují podstatné historické tendence, jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních. Při úvaze, zda výkon práva žalobce není v rozporu s dobrými mravy, je třeba přihlídnout ke všem zjištěným skutečnostem, a to jak na straně žalobce, tak na straně žalovaného. Žalovaný v doplnění odvolání ze dne 23. 3. 2021 poukazuje na skutečnost, že prodělal onemocnění covid-19, v nedávné době byl propuštěn z nemocnice, má zdravotní potíže, v důsledku kterých není schopen vyklidit byt a přestěhovat se do nového bytu s ohledem na to, že pobírá pouze příspěvek na živobytí a není schopen zaplatit ani případnou kauci. Při posuzování toho, zda se ze strany žalobce nejedná o zneužití práva, nutno vzít v úvahu to, že nájemní poměr žalovaného skončil již k 31. 1. 2020, že žalovaný byl žalobcem 2 x vyzýván k vyklizení bytu, nejprve výzvou ze dne 7. 2. 2020 a poté výzvou ze dne 26. 5. 2020 a dále ke skutečnosti, že žalovaný dlužil na nájemném a zálohách na služby spojené s užíváním bytu 36 400 Kč a v době, kdy užívá byt bez právního důvodu, bezdůvodné obohacení žalovaného vzniklé mu z tohoto titulu ke dni 26. 5. 2020 dosahovalo částky 42 267 Kč. Za této situace nelze považovat za spravedlivé, aby žaloba byla zamítnuta, výkon práva žalobce není v rozporu s dobrými mravy, není zneužitím práva. Odvolací soud neshledal důvod ani pro prodloužení lhůty k vyklizení, neboť, jak bylo shora uvedeno, žalovaný byl vyzýván k vyklizení bytu již výzvou ze dne 7. 2. 2020, následně výzvou ze dne 26. 5. 2020 a od rozhodnutí soudu prvního stupně uplynula doba delší než 6 měsíců, ve které mohl žalovaný byt vyklidit. Odvolací soud považuje tuto dobu za přiměřenou. Po žalobci nelze spravedlivě požadovat, aby trpěl užíváním bytu žalovaným bez právního důvodu za situace, kdy žalovaný za užívání tohoto bytu nic neplatí a jeho dluh neustále narůstá. Odvolací soud proto postupoval podle ust. § 219 o. s. ř. a rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

7. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn v ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. za použití ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy se žalobce práva na náhradu nákladů odvolacího řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o. s. ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do 2 měsíců od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově.

České Budějovice 17. června 2021

JUDr. Iveta Jiříková v.r.
předsedkyně senátu

Odůvodnění:

1. Okresní soud napadeným rozsudkem zčásti vyhověl žalobě a uložil žalovanému zaplatit žalobci 63 702,50 Kč s příslušenstvím (výrok I.), ve zbytku žalobu zamítl (výrok II.), o nákladech řízení mezi účastníky rozhodl tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně ve výši 24 371,70 Kč (výrok III.), o nákladech placených státem rozhodl tak, že k jejich úhradě ve výši 10 028 Kč je povinen žalovaný, a to na účet Okresního soudu v Českých Budějovicích (výrok IV.). Žalobce svou žalobu odůvodnil tím, že v srpnu 2012 byla mezi účastníky uzavřena ústní smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo nainstalovat a zprovoznit technologické zařízení k ohřevu teplé užitkové vody s kapacitou pro minimálně 10 samostatných koupelen a restauraci, a to v penzionu provazovaném žalobcem, když žalobce byl v postavení objednatele a žalovaný zhotovitele. Smlouva byla uzavřena na základě žalovaným předložené cenové nabídky na částku 89 290 Kč. V průběhu provádění díla žalobce uhradil žalovanému dvě zálohy a to 89 290 Kč a 16 309 Kč. Dále byla žalovanému uhrazena další záloha ve výši 10 000 Kč v hotovosti prostřednictvím [REDAKCE]. Žalovaný však smlouvu řádně nesplnil, neboť technologické zařízení nebyl schopen zprovoznit a předat. Proto žalobce dopisem ze dne 27.3.2015 od smlouvy odstoupil a vyzval žalovaného k vydání bezdůvodného obohacení, a to vrácení výše uvedených záloh v celkové výši 105 599 Kč. Žalovaný se bránil tím, že platba 16 309 Kč podle faktury č. 20/12 se týkala jiných zakázek, než předmětné smlouvy o dílo. Popíral také převzetí částky 10 000 Kč od [REDAKCE]. Žalovaný dále popíral doručení dopisu žalobce obsahující odstoupení od smlouvy. Žalovaný se dále bránil tím, že jím nainstalovaná technologie fungovala, to, co nefungovalo, bylo solární zařízení žalobce. Bylo sice dohodnuto, že žalovaný namontuje své zařízení na v penzionu již instalované solární panely, které však byly určeny pouze pro čtyřčlennou rodinu a nemohly postačovat pro ohřev vody pro celý pension. Bylo proto dohodnuto, že žalovaný zašle žalobci ještě další cenovou nabídku na rozšíření tohoto zařízení, a to namontování čtyř dalších solárních panelů. Pro účely vypořádání účastníků ve smyslu vydání bezdůvodného obohacení ze zrušené smlouvy, žalovaný od počátku řízení uplatňoval nárok na úhradu materiálu a zařízení, které nainstaloval v penzionu žalobce. Až v dalším průběhu řízení před soudem prvního stupně a to až po nastalé koncentraci řízení začal uplatňovat také nárok na úhradu jím vynaložené práce na instalaci tohoto materiálu. Okresní soud po provedeném dokazování uzavřel, že mezi účastníky byla uzavřena ústní smlouva o dílo ve smyslu § 536 a následujících obchodního zákoníku, ve které se žalovaný zavázal nainstalovat a zprovoznit v penzionu žalobce zařízení sloužící k ohřevu teplé užitkové vody. Součástí zadání zakázky ze strany žalobce byla požadovaná kapacita ohřevu teplé užitkové vody pro 20 – 30 lidí a současně použití solárních panelů již instalovaných v penzionu žalobce. Toto zadání žalovaný akceptoval s tím, že žalobci předložil cenovou nabídku na instalaci zařízení v ceně 89 290 Kč. Žalovaný tuto nabídku akceptoval a tím došlo k uzavření smlouvy o dílo. Z provedeného dokazování vyplynulo, že ani v době uzavírání smlouvy, ani v době provádění díla nevznášel žalovaný žádné námitky proti nesprávnému zadání zakázky žalobcem ve smyslu žalovaným uváděné obrany, že počet solárních panelů již instalovaných v penzionu žalobce nemůže postačovat pro jím požadovanou kapacitu. Tyto námitky začal žalovaný uplatňovat až poté, co dokončil provádění díla, tedy namontoval jím dodanou a instalovanou technologii. Tato technologie však nebyla funkční, neboť produkovala jednak znečištěnou (rezavou) vodu, tato technologie neprodukovala teplou vodu, ale nejprve po kratší dobu vodu vlažnou, následně vodu studenou. Takový výsledek okresní soud zhodnotil jako podstatné porušení smlouvy ze strany žalovaného a následné odstoupení od smlouvy z tohoto důvodu ze strany žalobce posoudil jako odůvodněné a platné. Okresní soud neakceptoval obranu žalovaného s odůvodněním, že žalovaný od počátku věděl a akceptoval zadání žalobce spočívající v uvedené požadované kapacitě (ohřev vody pro 20 – 30 lidí) i to, že má žalovaným dodaná technologie využít již instalované solární panely v penzionu. Žalovaný navíc před vypracováním cenové nabídky a uzavření smlouvy o dílo si objekt penzionu prohlédl. Žalovaný byl tedy jasně seznámen s požadavky žalobce na dodávanou technologii, objekt si prohlédl, a proto nelze akceptovat jeho obranu, že nefunkčnost jím dodané technologie měla způsobit nedostatečná

kapacita osazených solárních panelů. Pokud žalovaný později začal uplatňovat další obranu týkající se požadavku na dohřátí vody elektřinou a s tím související nedostatečnou kapacitu proudu v penzionu, ani tuto nelze akceptovat, neboť tyto skutečnosti si žalovaný mohl a měl při prohlídce a vypracování nabídky ověřit. Okresní soud neakceptoval ani obranu žalovaného, že nikdy neobdržel dopis žalobce obsahující odstoupení od smlouvy, když okresní soud poukázal na to, že žalobce zaslal žalovanému tento dopis na adresu sídla žalovaného zapsanou v té době v živnostenském rejstříku. Následně okresní soud přistoupil k vzájemnému vypořádání nároků účastníků na vydání bezdůvodného obohacení z důvodu zrušení smlouvy odstoupením, když žalobce má nárok na vrácení zaplacených záloh (ty okresní soud shledal pouze ve výši 89 290 Kč, když úhradu ve výši 16 309 Kč nepovažoval za plnění na předmětnou smlouvu, žalovaným rozporoval zaplacením 10 000 Kč měl za prokázané na základě výpovědi svědka [REDAKCE]), oproti tomu má žalovaný vůči žalobci nárok na vydání bezdůvodného obohacení vyplývající z toho, že žalobce ušetřil určitou část finančních prostředků tím, že při následné realizaci díla jiným dodavatelem využil část materiálu a zařízení dodaných žalovaným. Okresní soud se nezabýval nárokem na zohlednění prací provedených žalovaným při instalaci tohoto materiálu či zařízení, neboť tento požadavek žalovaný vznesl až po nastalé koncentraci řízení, která brání možnosti uplatnit ze strany žalovaného další potřebná skutková tvrzení k vyčíslení tohoto nově a opožděně uplatněného nároku. V této souvislosti okresní soud provedl obsáhlé dokazování, zejména dva znalecké posudky a výslech znalců. Bezdůvodné obohacení vzniklé na straně žalobce má podle konstantní soudní judikatury představovat zhodnocení majetku žalobce. V daném případě však nelze toto chápat jako zhodnocení nemovitosti, neboť instalací nefunkčního zařízení ze strany žalobce zjevně k žádnému hodnocení nemovitosti dojít nemohlo. Bezdůvodné obohacení proto představuje částku, kterou žalobce ušetřil při použití materiálu, který namísto již instaloval žalovaný. Tuto částku na základě znaleckých posudků určil jako 25 587,50 Kč. Tuto odečetl od bezdůvodného obohacení na straně žalované získaným přijetím záloh na zrušenou smlouvu ve výši 89 290 Kč, když rozdíl činí 63 702,50 Kč a tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci.

2. Proti tomuto rozsudku a to proti výrokům I., III. a IV. podal odvolání žalovaný a navrhuje, aby nebyl povinen platit žádnou částku (navrhuje tedy změnu napadeného rozsudku tak, aby žaloba byla zamítnuta v plném rozsahu). Žalobcem podané odvolání má formu komentáře žalované k jednotlivým bodům odůvodnění a obsahuje tyto podstatné námitky proti správnosti skutkových zjištění a právního hodnocení okresního soudu. Žalovaný předně namítá, že okresní soud se dopustil početní chyby, když patrně omylem neodečetl z přiznané částky 16 309 Kč, ačkoliv v odůvodnění v bodě č. 40 tuto částku žalobci „nepřisoudil“. Žalovaný dále mění dosavadní obranu, že částku 10 000 Kč v hotovosti od svědka [REDAKCE] neobdržel, když v odvolání tvrdí, že platbu dostal, ale mělo jít o půjčku či zálohu, která bude a byla svědku [REDAKCE] vrácena. Dále opakuje svou obranu, že svůj závazek ze smlouvy řádně splnil, když jím nainstalované zařízení fungovalo. Žalovaný splnil požadavek žalobce a využil instalované solární zařízení s tím, že pro maximální výkon je nutné použití také elektrické energie, což zajistil montáží 7 kW patrony pro „dohřev vody“. Instalované solární zařízení nemohlo postačovat pro požadovanou kapacitu. Podle názoru žalovaného vyvrací tvrzení žalobce o nefunkčnosti jím dodaného zařízení skutečnost, že penzion byl v prosinci 2014 zkolaudován. Dále poukazuje na to, že právní zástupce žalobce je majitelem nemovitosti, v níž se nachází penzion. Okresní soud v odůvodnění v odstavci 11 uvádí, že zásilka obsahující odstoupení od smlouvy a předžalobní výzvu byla vložena do schránky 10.4.2015, žalovaný uvádí, že tuto zásilku obdržel od své dcery až 30.4.2015. S tímto tvrzením je v rozporu níže uvedené tvrzení uvedené v komentáři k odstavci 44 odůvodnění rozsudku a totiž, že neobdržel žádnou předžalobní výzvu, když tato byla součástí zásilky, jejíž přijetí v předchozím bodě připustil. V odůvodnění rozsudku jsou dále tři věcné nesprávnosti, a to v odstavci 9 se uvádí, že faktura byla splatná 10.9.2020, ačkoliv správně jde o datum 10.9.2012. Další chybou je, že okresní soud v odůvodnění uvádí, že svědek [REDAKCE] měl říci, že v objektu byl nainstalován noční proud, ačkoliv svědek řekl, že nebyl. Pokud jde o výtku, že z jeho zařízení tekla rezavá voda, domnívá, že pokud by on či jeho tehdejší právní zástupce požádali soud, aby k této „poznámce“ nebylo

přihlíženo, neboť není uvedena v žalobě, „byl by asi konec, neboť další tvrzení svědků obžaloby a obhajoby jsou proti sobě“. Žalovaný přiznává, že ho nenapadlo ověřit si, zda topná smyčka v zásobníku solárního zařízení je či není protikorozně ošetřena, neboť předpokládal, že je měděná. Koroze tohoto zařízení způsobila rezavou vodu. Žalovaný dále opakuje svoji obranu, že nefunkčnost jím dodaného zařízení způsobil žalobce s tím, že nezajistil přívod dostatečné kapacity elektřiny pro ohřev teplé vody s tím, že nezařídil tarif nočního proudu pro toto vytápění. Podle svého názoru nemůže být odpovědný za to, že solární technologie požadované množství vody nebyla schopna ohřát, s tím bylo od počátku počítáno, měl zajistit ohřev vody s použitím již nakoupené solární technologie a tento požadavek splnil. Jednání žalobce považuje za podvodné a poukazuje na to, že i další osoby nedostali od žalobce za jiné práce zaplacené.

3. Žalobce nesouhlasil s odvoláním žalovaného, jím uplatněné námitky považuje za nedůvodné a navrhuje potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.
4. Odvolací soud shledal, že odvolání žalovaného bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné a lze z něj dovodit podstatné náležitosti odvolání a to rozsah, ve kterém napadá rozhodnutí okresního soudu, existence námitek proti skutkovým zjištěním a právnímu hodnocení okresního soudu i odvolací návrh ve formě změny rozhodnutí. Odvolací soud napadený rozsudek v rozsahu, ve kterém byl odvoláním napaden (výrok I., III. a IV.), přezkoumal podle § 212 a § 212a odst. 1 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.
5. Podle § 536 odst. 1 zákona 513/1991 Sb. (obchodní zákoník) smlouvou o dílo se zavazuje zhotovitel k provedení určitého díla a objednatel se zavazuje k zaplacení ceny za jeho provedení.
6. Podle § 551 obchodního zákoníku zhotovitel je povinen upozornit objednatele bez zbytečného odkladu na nevhodnou povahu věcí převzatých od objednatele nebo pokynů daných mu objednatelem k provedení díla, jestliže zhotovitel mohl tuto nevhodnost zjistit při vynaložení odborné péče. Jestliže nevhodné věci nebo pokyny překážejí v řádném provádění díla, je zhotovitel povinen jeho provádění v nezbytném rozsahu přerušit do doby výměny věcí nebo změny pokynů objednatele nebo písemného sdělení, že objednatel trvá na provádění díla s použitím předaných věcí a daných pokynů. Po dobu, po kterou bylo nutno provádění díla přerušit, se prodlužuje lhůta stanovená pro jeho dokončení. Zhotovitel má rovněž nárok na úhradu nákladů spojených s přerušением provádění díla nebo s použitím nevhodných věcí do doby, kdy jejich nevhodnost mohla být zjištěna (odstavec 1). Zhotovitel, který splnil povinnost uvedenou v odstavci 1, neodpovídá za nemožnost dokončení díla nebo závady dokončeného díla způsobené nevhodnými věcmi nebo pokyny, jestliže objednatel na jejich použití při provádění díla písemně trval. Při dokončení díla má zhotovitel nárok na cenu sníženou o to, co ušetřil tím, když neprovedl dílo v plném rozsahu (odstavec 2). Zhotovitel, který nesplnil povinnost uvedenou v odstavci 1, odpovídá za vady díla způsobené použitím nevhodných věcí předaných objednatelem nebo pokynů daných objednatelem (odstavec 3).
7. Odvolací soud neshledal žádné vady řízení u okresního soudu, dokazování bylo provedeno v dostatečném rozsahu, okresní soud provedené důkazy hodnotil logicky, samostatně i ve vzájemných souvislostech, hodnocení je logické a přesvědčivé. Okresní soud správně zjistil skutkový stav věci a též správně věc hodnotil po právní stránce.
8. Okresní soud správně dovodil, že ústní smlouva o dílo uzavřená mezi účastníky podléhá režimu obchodního zákoníku, stejně tak nároky na vydání bezdůvodného obohacení v důsledku odstoupení od smlouvy, neboť tato smlouva byla uzavřena před nabytím účinnosti v současné době platného a účinného občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. a současně šlo o právní vztah mezi podnikateli v souvislosti s jejich podnikatelskou činností.
9. Správný je též závěr okresního soudu, že nastala koncentrace řízení před soudem prvního stupně bránící možnosti uvádět ze strany žalovaného další skutková tvrzení na podporu později uplatněného nároku na vydání bezdůvodného obohacení za to, kolik žalobce ušetřil při následném

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

provedení díla třetí osobou za práce provedené žalovaným. V řízení před soudem prvního stupně došlo ke koncentraci řízení při jednání dne 10.12.2015 ve smyslu § 118b o.s.ř., když oba účastníci (žalovaný byl v této době zastoupen advokátem) byli poučeni o koncentraci i o jejích důsledcích. Účastníci byli později též poučeni o systému neúplné apelace ve smyslu § 119 o.s.ř., která též brání tomu, aby žalovaný v odvolání uplatňoval nová skutková tvrzení, což zčásti činí (změna dosavadní obrany, že neobdržel částku 10 000 Kč v hotovosti od svědka [REDAKCE] tak, že nyní tvrdí, že částku obdržel, ale mělo jít o půjčku či zálohu, která byla svědku [REDAKCE] vrácena). Uvedené nové tvrzení je nepřipustným novým tvrzením ve smyslu § 205a o.s.ř., ke kterému odvolací soud přihlížet nemůže.

10. Odvolací soud musí předně poukázat na sníženou věrohodnost obrany žalovaného způsobené zejména tím, že žalovaný opakovaně mění svá tvrzení a obranu. Nejprve uplatňoval odlišnou skutkovou verzi o obsahu smlouvy o dílo (mělo být dohodnuto, že dojde k rozšíření již instalovaných solárních panelů na náklady žalobce), poté v průběhu řízení, když dokazováním tato obrana nebyla prokázána, změnil argumentaci a nadále tvrdil objektivní důvody způsobené nedostatkem součinnosti na straně žalobce, které měly způsobit nefunkčnost jím nainstalovaného zařízení (potřeba zajistit tzv. noční proud k elektrickému ohřevu teplé užitkové vody z důvodu nedostatečné kapacity solárních panelů). Náhlé změny tvrzení i vnitřní rozpornost tvrzení žalovaného se týká i dalších skutečností, když před soudem prvního stupně popírá přijetí zálohy 10 000 Kč v hotovosti od svědka [REDAKCE], v odvolání toto připouští, ale nově tvrdí, že mělo jít o půjčku, která byla svědku [REDAKCE] vrácena. Ohledně doručení zásilky obsahující odstoupení od smlouvy a předžalobní výzvu u okresního soudu tvrdí, že ji nedostal, v odvolání přijetí zásilky připouští v bodě 11, ale následně popírá v bodě 44 apod.
11. Okresní soud správně zjistil (toto zjištění má oporu v provedeném dokazování) a správně akcentuje (toto zjištění je podstatné pro posouzení obrany žalovaného), že žalovaný byl řádně seznámen s požadavky žalobce na požadovanou kapacitu ohřevu teplé vody (penzion a restaurace, resp. 20 – 30 lidí), dále využití již instalovaných solárních panelů v objektu a v neposlední řadě skutečnost, že žalovaný si objekt řádně neprohlédl a mohl a měl zjistit všechny potřebné informace pro řádné splnění těchto požadavků. S uvedeným souvisí závěr okresního soudu o předmětu smlouvy, resp. smluvního závazku žalovaného spočívajícím v tom, že jím navržené technické zařízení nejen namontuje, ale také provozní. Žalobce jako laik v příslušném technickém oboru si najal žalovaného proto, aby tento zvolil a realizoval funkční technické řešení podle předem jasně daných požadavků žalobcem. Žalovaný tedy požadavky žalobce na výkonost zařízení znal, penzion si před vypracováním cenové nabídky prohlédl, tedy mohl a měl zjistit všechny podstatné okolnosti a na základě toho měl nabídnout a po uzavření smlouvy o dílo řádně realizovat funkční technické řešení. Z provedeného dokazování vyplynulo, že smluvní závazek řádně nesplnil, když jednak po provedené montáži byla teplá užitková voda znečištěna (rezavá), což žalovaný připouští a vysvětluje pochybením na své straně. Pochybení spočívalo dále zejména v tom, že žalovaným zvolené a aplikované technické řešení nevedlo ke splnění základního požadavku a to funkčnosti systému, tedy produkci teplé užitkové vody. Závěr okresního soudu, že tento výsledek je podstatným porušením smlouvy o dílo je nepochybně správný, neboť podstata díla měla spočívat právě v produkci dostatečného množství teplé užitkové vody v kapacitě požadované žalobcem. Okresní soud správně neakceptoval obranu žalovaného poukazující na nesplnitelné požadavky žalobce z technického hlediska (nedostatečná kapacita solárních panelů či nezajištění správného příkonu elektriny pro alternativní ohřev vody elektrinou). Pokud žalovaný tvrdí, že zadání žalobce nebylo od počátku technicky realizovatelné (nemožnost produkce dostatečného množství teplé vody pro požadovaný počet lidí žalobcem při využití již instalovaných solárních panelů), neměl se předně, jak bylo výše vysvětleno, zavazovat k tomuto nesplnitelnému plnění a pokud by tvrzená technická neproveditelnost nebyla zřejmá již od počátku (žalovaný však tvrdí, že toto bylo zřejmé od samého počátku), pak měl postupovat v intencích výše citovaného ust. § 551 obch. zákoníku a včas žalobce upozornit na nevhodnost jeho pokynů (požadovaná kapacita) nebo nevhodnou povahu věcí

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

převzatých od objednatele (kapacita již nainstalovaných solárních panelů). Pouze tehdy, pokud by žalovaný na tuto nevhodnost žalobce včas upozornil (nejlépe při uzavírání smlouvy o dílo, avšak nejpozději při provádění díla), pak by ve smyslu § 551 odst. 3 obchodního zákoníku za nemožnost dokončit dílo neodpovídal. Z provedeného dokazování vyplynulo, že tyto námitky žalovaný vůči žalobci nevznesl ani v době před uzavřením smlouvy, při uzavření smlouvy ani v době realizace díla, ale začal je vznášet opožděně až tehdy, když vyšlo najevo, že jím zvolené technické řešení a jím nainstalovaná technologie nejsou funkční. Protože žalovaný neuplatnil včas tyto výhrady, pak ve smyslu § 551 odst. 2 obchodního zákoníku, odpovídá za nemožnost dokončení díla. Okresní soud správně uzavřel, že nesplnění smlouvy v podobě volby a instalace nefunkčního technického řešení způsobil výhradně žalovaný a žalobce proto od smlouvy odstoupil důvodně. Výše uvedené platí i pro druhou námitku žalovaného o údajném zavinění na straně žalobce v tom, že nezajistil tzv. noční proud, když jednak lze plně přisvědčit argumentaci okresního soudu, že okolnosti týkající se potřebných podmínek pro realizaci díla, si měl žalobce řádně zjistit a zajistit včas, nejlépe před uzavřením smlouvy, nejpozději před dokončením díla. Odvolací soud musí také poukázat na to, že ve skutkové rovině byla tato obrana žalovaného vyvrácena provedeným dokazováním, když žalobce v řízení prokázal (listinami založenými ve spise na č.l. 62 až 69), že v předmětném penzionu na všech třech odběrných místech byl sjednán tzv. nízký tarif v trvání 20 hodin denně, a to již od roku 2011. Okresní soud provedl důkaz těmito listinami, sice výslovně toto zjištění z těchto listin v rozhodnutí nečiní, odvolací soud však nemusí toto dokazování opakovat, neboť jde o zjištění provedené z listinných důkazů, může tedy k těmto důkazům sám přihlédnout.

12. Bez ohledu na to, že žalovaný v odvolání připustil, že obdržel zásilku žalobce obsahující odstoupení od smlouvy a předžalobní výzvu prostřednictvím své dcery, odvolací soud se ztotožňuje se závěrem okresního soudu, že tuto zásilku lze považovat za doručenou tím, že se dostala do sféry dispozice žalovaného již tím, že ji žalobce zaslal na adresu sídla žalovaného zapsanou v té době v živnostenském rejstříku.
13. Odvolací soud se plně ztotožňuje se závěrem okresního soudu, že otázka, zda penzion byl či nebyl kolaudován, nemá pro toto řízení žádný význam. Kolaudace stavby je jednak institutem veřejného práva, a proto není rozhodná pro řešení otázek práva soukromého, které jsou předmětem tohoto řízení. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo (a žalovaný to ostatně nepopírá), že výsledkem plnění smluvního závazku ze strany žalovaného bylo namísto požadované produkce teplé užitkové vody v požadované kapacitě zcela odlišný stav, a to produkce znečištěné vody, která byla pouze po krátkou dobu vlažná a později studená. Jak odvolací soud vysvětlil výše, závěr okresního soudu, že tento výsledek nelze považovat za řádné splnění smlouvy, je nepochybný. I v případě, že žalobce při kolaudaci zatajil nefunkčnost ohřevu teplé užitkové vody, nemůže to nic změnit na poměrech účastníků tohoto sporu vyplývající z předmětné smlouvy o dílo.
14. Námitky žalovaného jsou správné pouze v tom ohledu, že odhalil dvě chyby v psaní (překlepy) v odůvodnění rozsudku, a to nesprávné datum splatnosti jedné z faktur a chybu v jednom slově při interpretaci obsahu svědecké výpovědi jednoho ze svědků (byl zaveden vs. nebyl zaveden). Tyto drobné nedostatky nikoliv rozhodnutí soudu, ale písemného vyhotovení odůvodnění rozsudku, v žádném případě neznamenají nesprávnost ani nepřezkoumatelnost rozhodnutí okresního soudu.
15. Není správná námitka žalovaného, že okresní soud se měl dopustit matematické chyby, když měl opomenout odečíst částku 16 309 Kč, kterou neshledal důvodnou, okresní soud toto zohlednil ve svém výpočtu (žalovaný si neuvědomuje, že žalobce od začátku požaduje 105 599 Kč, tuto částku okresní soud snížil nejprve o 16 309 Kč a teprve poté prováděl další matematické operace).
16. Pokud jde o otázku existence platby zálohy ve výši 10 000 Kč v hotovosti pro žalovaného, skutkový závěr okresního soudu o prokázání tohoto tvrzení ze strany žalobce má plně oporu v provedeném dokazování. Jak výše uvedl odvolací soud, jestliže žalovaný až v odvolání mění původní tvrzení, kterým popíral převzetí této částky, když nyní připouští její převzetí, ale nově tvrdí její odlišný právní režim (půjčka) a současně tvrdí její vrácení, jedná se o nepřipustné nové tvrzení v odvolacím

řízení, a to z hlediska jak systému neúplné apelace, tak s ohledem na nastalou koncentraci řízení před soudem prvního stupně. Jinými slovy, pokud by tato verze byla pravdivá, měl jí žalovaný tvrdit od samého počátku a nic mu objektivně nebránilo, aby tak učinil.

17. Odvolací soud se také ztotožňuje s dalšími skutkovými i právními závěry okresního soudu, které žalovaný výslovně nerozporoval, zejména pokud jde o způsob ocenění a zjištěnou výši vzájemných nároků účastníků na vydání bezdůvodného obohacení z důvodu zániku smlouvy odstoupením. Správné je též rozhodnutí okresního soudu o náhradě nákladů řízení, a to jak ve vztahu mezi účastníky, tak nákladů hrazených státem. Odvolací soud proto napadený rozsudek v rozsahu, ve kterém byl předmětem odvolacího přezkumu (výroky I., III. a IV.), jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil.
18. O nákladech odvolacího řízení soud rozhodoval podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř., a to podle kritéria úspěchu v odvolacím řízení. Stranou úspěšnou v odvolacím řízení je žalobce, proto mu soud přiznal náhradu nákladů spočívajících v náhradě za 1 úkon právní služby za účast právního zástupce žalobce u odvolacího jednání ve výši 3 660 Kč (sazba je stanovena podle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. z předmětu odvolacího řízení, a to částky 63 702,50 Kč), dále z jedné paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč, celkem tedy 3 960 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek § 237 o.s.ř., podané do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

Pokud nebude splněno, co ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, lze podat návrh na jeho soudní výkon nebo exekuci.

České Budějovice 14. října 2021

Mgr. Jan Jursík v. r.

předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Jursíka a soudkyně JUDr. Ivety Jiříkové a Mgr. Ing. Martiny Lacinové ve věci

navrhovatele:

[REDAKCE], narozený [REDAKCE]
t.č. [REDAKCE]
sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]

o ustanovení zástupce, o odvolání navrhovatele proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 7. 2021, č. j. 23 Nc 1151/2021-11,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se mění** tak, že navrhovatel se ustanovuje zástupce pro sepsání a podání žaloby a to advokátka Mgr. Jana Žaková, sídlem Nádražní 1018, Hluboká nad Vltavou.

Odůvodnění:

1. Okresní soud napadeným usnesením zamítl návrh na ustanovení zástupce pro podání a sepsání žaloby. Okresní soud takto rozhodl o návrhu navrhovatele ze dne 10. 6. 2021, kde uvádí, že má v úmyslu podat žalobu proti svému opatrovníkovi - Magistrátu města České Budějovice, o částku 8 000 000 Kč z důvodu, že tento opatrovník nevyslovil souhlas s jeho předchozí žalobou podanou proti České republice u Obvodního soudu pro Prahu 1, kde se domáhal částky 4 500 000 Kč s příslušenstvím. Okresní soud návrhu nevyhověl s odůvodněním, že ustanovení zástupce navrhovatel je předčasné a nadbytečné, neboť jestliže navrhovatel jím zamyšlenou žalobu podá, bude nejprve třeba, aby takové právní jednání schválil opatrovnický soud ve smyslu § 483 odst. 3 písm. a) a občanského zákoníku a vzhledem k tomu, že žaloba má směřovat proti opatrovníku navrhovatele, pak zde bude existovat jasná kolize zájmů opatrovance a opatrovníka a v takovém řízení mu bude muset být ustanoven kolizní opatrovník, který by měl být právě zástupce z řad advokátů.
2. Proti tomuto usnesení podal odvolání navrhovatel, v odvolání opakuje, co již uváděl v původním návrhu, navíc navrhuje, aby jeho žaloba byla postoupena ke schválení opatrovnickému soudu a trvá na ustanovení advokáta pro sepsání žaloby.
3. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a odst. 1 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Odvolací soud rozhodoval bez nařízení odvolacího jednání podle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdeňka Boušková.

4. Podle § 30 odst. 1 o. s. ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. O tom, že může tuto žádost podat, je předseda senátu povinen účastníka poučit. Podle odst. 2 vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.
5. Podle § 138 odst. 1 o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.
6. Odvolací soud se nemůže ztotožnit s argumentem okresního soudu, na kterém postavil své rozhodnutí, že je předčasné a nadbytečné ustanovit navrhovateli zástupce pro to, že takového zástupce obdrží poté, co podá zamyšlenou žalobu za podmínky, že podání žaloby bude schváleno opatrovníckým soudem. Tento argument okresního soudu je v rozporu s elementární logikou, neboť přehlíží, že navrhovatel požaduje ustanovení zástupce již pro sepsání takové žaloby, nelze tedy argumentovat tím, že po sepsání žaloby mu bude takový zástupce později ustanoven. Zvláště u osoby omezené ve svéprávnosti existuje bezesporu potřeba zastoupení osobou znalou práva pro sepsání žaloby tím spíše, jestliže podání takové žaloby má být předmětem schválení opatrovníckým soudem. Je v zájmu dalšího hladkého průběhu procesu, aby navrhovatelem zamýšlená žaloba byla sepsána přehledně a srozumitelně, aby mohla být řádně posouzena.
7. Odvolací soud se dále zabýval otázkou, zda v případě navrhovatele nejde o zjevně bezúspěšné uplatňování práva. Za tímto účelem si vyžádal od obvodního soudu pro Prahu 1 text původní žaloby včetně jejich doplnění. Z této vyplývá, že v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 23 C 152/2018 byl navrhovateli ustanoven advokát JUDr. Jan Jordák, který doplnil a vyjasnil předešlou žalobu sepsanou žalobcem tak, že žaloba směřuje proti Okresnímu soudu v Jindřichově Hradci, Okresnímu soudu v Českých Budějovicích, Krajskému soudu v Českých Budějovicích, České poště, s. p., Úřadu práce České Budějovice, Úřadu práce Jihlava, Psychiatrické nemocnici v Dobřanech a Městské policii Benešov u Prahy. Předmětem řízení je požadavek žalobce na náhradu za nemajetkovou újmu v celkové výši 4 500 000 Kč. Předmětem nároku jsou 3 skutky, a to náhrada za neodůvodněné průtahy v řízení vedeném u Okresního soudu v Jindřichově Hradci pod sp. zn. 9 C 151/2013 a 9 C 62/2012, když dva průtahy v trvání více než 3 měsíců a více jak 4 měsíců konstatoval sám předseda soudu. Dále má jít o zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. P 22/2018, ačkoliv toto rozhodnutí nebylo jako nezákonné zrušeno, ale je za nezákonné považováno navrhovatelem. Posledním skutkem má být nesprávný úřední postup Městské policie v Benešově spočívající v tom, že navrhovatel byl hlídkou Městské policie donucen nastoupit do vozidla, odvezen na odlehlé místo, kde pod pohrůžkou namířené střelné zbraně byl přinucen slíbit, že opustí město Benešov. Z těchto tří uvedených skutků pouze jediný je zjevně bezúspěšným uplatňováním práva, a to nárok z titulu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí, které však jako nezákonné nebylo následně zrušeno. Oba další popsané skutky, respektive nároky z nich uplatňované, nelze bez dalšího označit jako zjevně nesmyslné a tedy zjevně bezdůvodné uplatňování práva.
8. Odvolací soud neshledal, že by u žalobce šlo o zjevně bezdůvodné uplatňování práva (předmětem tohoto řízení je ustanovení zástupce pro zamýšlené podání žaloby proti opatrovníkovi za to, že tento nesouhlasil s podáním původní žaloby, proto otázku možné bezdůvodnosti uplatňování práva je třeba řešit i ve vztahu k žalobě původní podané u Obvodního soudu pro Prahu 1).

Současně se neztotožnil s argumentací Okresního soudu uvedenou výše, vyšel ze skutečnosti, že žalobce je osobou trpící duševní poruchou, pro kterou je omezen ve svéprávnosti, tedy je osobou, u které je bezesporu dán důvod pro ustanovení zástupce z řad advokátů pro řádné sepsání a podání žaloby. Odvolací soud proto napadené usnesení změnil tak, že navrhovateli pro sepsání a podání zamýšlené žaloby ustanovil advokátku, která je v pořadí k ustanovení jako zástupce podle kolovaciho systému vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. j) o. s. ř.)

České Budějovice 16. září 2021

Mgr. Jan Jursík v.r.
předseda senátu

Prahu 2 či k Okresnímu soudu v Pardubicích. Následuje odvolání žalobce opět pouze okopírovaný text s dopsáním spisové značky a obdobné je to i s dovoláním. Tyto skutečnosti přímo brání ustanovení zástupce z řad advokátů žalobci, jelikož popsaný postup žalobce odůvodňuje závěr o svévolném a současně zřejmě bezúspěšném uplatňování práva. Nejvyšší soud ve vztahu k řízení o zásahu do integrity – umožnění eutanazie rovněž dovodil, že v obdobných případech, kdy se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva, není účelné ani hospodárné účastníku řízení přiznávat osvobození od soudních poplatků či ustanovovat právního zástupce z řad advokátů. S těmito závěry soud prvního stupně návrh žalobce zamítl.

3. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které je opět ve formě okopírovaného textu pouze s krátkými ručně dopsanými vsuvkami, a to spisové značky a dalších invektiv. Odvolání žalobce obsahuje řadu invektiv na adresu státu, státních zástupců a soudů. Žalobce uvádí, že Krajským soudem v Praze a Okresním soudem v Hradci Králové mu bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků a ustanoven zástupce z řad advokátů, když uvádí konkrétní spisové značky z roku 2016 a 2017. Žalobce v odvolání navrhl, aby mu byla umožněna eutanazie a byl ustanoven zástupce z řad advokátů.
4. Krajský soud v Českých Budějovicích (odvolací soud) po zjištění, že odvolání žalobce bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), bez nařízení odvolacího jednání dle § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je nedůvodné.
5. Podle § 30 odst. 1 o. s. ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138 o. s. ř.), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně potřeba k ochraně jeho zájmů. Podle odstavce 2 téhož ustanovení vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem (notářem), ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.
6. Podle § 138 odst. 1 o. s. ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.
7. Jak správně uvedl soud prvního stupně, ustanovit účastníkovi zástupce lze pouze za situace, kdy účastník splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků stanovené v § 138 o. s. ř. Předpokladem pro osvobození od soudních poplatků jsou nejen poměry účastníka, ale současně musí být splněna podmínka, že se nejedná o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva. Ačkoliv osobní a majetkové poměry žalobce by osvobození od soudních poplatků odůvodňovaly, není splněna druhá podmínka ustanovení § 138 odst. 1 o. s. ř., neboť ze strany žalobce se jedná o svévolné a zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. Odvolacímu soudu je z jeho úřední činnosti známo, že žalobce opakovaně podává u Okresního soudu v Prachaticích žaloby, ve kterých se současně domáhá náhrady škody proti státu a dále umožnění eutanazie. Okresní soud v Prachaticích v těchto věcech vyslovuje svoji místní nepříslušnost a řízení o náhradě škody postupuje místně příslušnému Obvodnímu soudu pro Prahu 2, řízení o umožnění eutanazie postupuje místně příslušnému Okresnímu soudu v Pardubicích. Žalobce se do těchto usnesení opakovaně odvolává, žádné důvody, které by svědčily pro místní příslušnost Okresního soudu v Prachaticích, však v odvolání neuvádí. Dovolání podávaná žalobcem proti rozhodnutím odvolacího soudu jsou v těchto věcech opakovaně odmítána. Odvolací soud proto sdílí závěr

soudu prvního stupně, že postup žalobce je zřejmě bezúspěšným uplatňováním nebo bráněním práva, proto není účelné ani hospodárné ustanovit žalobci právního zástupce z řad advokátů.

8. S těmito závěry odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice dne 29. září 2021

Mgr. Ing. Martina Lacinová v.r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ing. Martiny Lacinové a soudců JUDr. Ivety Jiříkové a Mgr. Jana Jursíka ve věci

žalobce: [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

proti
žalovanému: [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

o odškodné ve výši 500 000 Kč, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 11. 2020, č. j. 25 C 327/2020-24,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se zrušuje** a věc se mu **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Českých Budějovicích (soud prvního stupně) napadeným usnesením nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a zamítl žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení (výrok II.).
- Žalobce podal dne 6. 11. 2020 u soudu prvního stupně žalobu, kterou se po žalovaném domáhá zaplacení odškodného za způsobenou újmu ve výši 500 000 Kč. Přímo v žalobě požádal žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů k ochraně svých práv a zájmů. Soud prvního stupně neshledal žádost o osvobození od soudních poplatků důvodnou s odůvodněním, že ze žalobního návrhu nevyplývá, na základě čeho se žalobce domáhá odškodného ve výši 500 000 Kč a není ani zjevné, v čem by měla tato újma žalobce spočívat. Z předložených důkazů je dle soudu prvního stupně navíc patrné, že není dána pasivní legitimace žalovaného. Žalobní návrh tak naplňuje znaky zřejmě bezúspěšného uplatňování práva. Soud prvního stupně se s ohledem na tyto závěry blíže nezabýval osobními, majetkovými ani výdělkovými poměry žalobce, žalobci osvobození od soudních poplatků nepřiznal a zamítl i jeho návrh na ustanovení zástupce.
- Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání s tím, že je osoba zcela nemajetná, žádá proto opětovně o osvobození od veškerých soudních poplatků a zároveň o ustanovení právního zástupce z řad advokátů k ochraně svých práv a zájmů.
- Krajský soud v Českých Budějovicích (odvolací soud) po zjištění, že odvolání žalobce bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř., bez nařízení odvolacího jednání dle § 214 odst. 2 písm. d) o. s. ř., a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné.
- Podle § 138 odst. 1 o. s. ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků

zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.

6. Podle § 30 odst. 1 o. s. ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to nezbytně třeba k ochraně jeho zájmů. Podle odst. 2 téhož ustanovení vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem, ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odst. 1 zástupce z řad advokátů.
7. Z obsahu spisu vyplývá, že se žalobce žalobou podanou u soudu dne 6. 11. 2020 domáhá po žalovaném zaplacení částky 500 000 Kč jako finančního odškodnění za vzniklou újmu. Současně s podáním žaloby požádal žalobce o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce z řad advokátů k ochraně svých práv a zájmů. Soud prvního stupně, aniž by žalobce vyzval k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů, posoudil jeho žádost o osvobození od soudních poplatků jako nedůvodnou z důvodu zřejmě bezúspěšného uplatňování práva. Soudu prvního stupně lze přisvědčit v tom, že ze žaloby nevyplývá, na základě čeho se žalobce domáhá odškodného ve výši 500 000 Kč, když není zjevné, v čem by tato újma žalobce měla spočívat. Tyto okolnosti však představují vadu žaloby spočívající v nedostatečném vyličení rozhodujících skutečností. Soud prvního stupně měl proto žalobce ve smyslu § 43 odst. 1 o. s. ř. vyzvat, aby tyto náležitosti žaloby doplnil, bez odstranění vad žaloby je závěr soudu prvního stupně o nedostatku pasivní legitimace žalovaného a rovněž tak závěr o zřejmě bezúspěšném uplatňování práva ze strany žalobce předčasný.
8. Soud prvního stupně by proto měl nejprve postupem podle § 43 odst. 1 o. s. ř. odstranit vady žaloby, popřípadě s ohledem na žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů k ochraně jeho práv a zájmů zvážit, zda žalobce splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a není tedy na místě, aby vady žaloby spočívající v nedostatečném vyličení rozhodujících skutečností odstraňoval za pomoci ustanoveného zástupce.
9. Odvolací soud s těmito závěry napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 219a odst. 1 o. s. ř. zrušil a věc vrátil podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

České Budějovice 19. ledna 2021

Mgr. Ing. Martina Lacinová v. r.
předsedkyně senátu